

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 101 / II Legislatura / Setè període

Dimecres, 1 de juliol de 1987

Presidència del Molt Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessió Plenària núm. 74

Tercera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'onze del matí i nou minuts.

Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei Reguladora de l'Administració Hidràulica de Catalunya (Punt quinzè de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 4641).*

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, de retorn)

El M. H. Sr. President n'anuncia la retirada (p. 4642).

Esmena del G. p. Popular (núm. 2, de retorn)

L'I. Sr. Veray (P) n'anuncia la retirada (p. 4642).

Articulat

Article 1

Esmena del G. Socialista (núm. 3, de supressió)

Torn a favor : I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 4642).

Torn en contra : I. Sr. Martí (CiU) (p. 4643).

Esmena del G. p. Popular (núm. 4, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Veray (P), juntament amb les esmenes núms. 5, 6, 7, 9, 11, 15, 16, 23, 39, 45, 48, 52, 55, 57, 59, 61, 64 i 75 (p. 4643).

Torn en contra : I. Sr. Martí (CiU) (p. 4644).

Votació de l'esmena núm. 3 : rebutjada per 24 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 4644).

Votació de l'esmena núm. 4 : rebutjada per 5 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció (p. 4644).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 4644).*

Article 2

Esmena del G. p. Popular (núm. 5, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. p. Popular (núm. 6, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4644).*

Article 3

Esmena del G. p. Popular (núm. 7, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 8, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 72 (p. 4644).*

Torn en contra : *I. Sr. Martí (CiU) (p. 4644).*

Esmena del G. Socialista (núm. 10, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Manuel Nadal (S), juntament amb l'esmena núm. 14 (p. 4645).*

Torn en contra : *I. Sr. Martí (CiU) (p. 4645).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 11, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 12, d'addició)

L'l. Sr. Lucchetti (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 4645).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 13, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 4645).*

Torn en contra : *I. Sr. Martí (CiU) (p. 4645).*

Votació de l'esmena núm. 8 : *rebutjada per 5 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció (p. 4645).*

Votació de l'esmena núm. 10 : *rebutjada per 24 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions (p. 4645).*

Votació de l'esmena núm. 13 : *rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions (p. 4645).*

Votació de l'esmena núm. 14 : *rebutjada per 24 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 4646).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 4646).*

Article 4**Article 5**

Esmena del G. p. Popular (núm. 15, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Text del Dictamen

Votació dels articles 4 i 5 : *aprovat per unanimitat (p. 4646).*

Article 6

Esmena del G. p. Popular (núm. 16, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. Socialista (núm. 17, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Manuel Nadal (S), juntament amb les esmenes núms. 18, 19, 20, 21, 22 i 25 (p. 4646).*

Torn en contra : *I. Sr. Martí (CiU) (p. 4646).*

Esmena del G. Socialista (núm. 18, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 17).

Votació de l'esmena núm. 17 : *rebutjada per 30 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 4646).*

Votació de l'esmena núm. 18 : *rebutjada per 30 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 4646).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 52 vots a favor, 27 en contra i 3 abstencions (p. 4647).*

Esmena del G. Socialista (núm. 19, d'addició d'un nou article)

Debatuda abans (esmena núm. 17).

Votació : *rebutjada per 30 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 4647).*

Article 7

Esmenes del G. Socialista (núms. 20, 21, de supressió, i 22, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 17).

Esmena del G. p. Popular (núm. 23, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 17).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 24, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 4647).*

Torn en contra : *I. Sr. Martí (CiU)* (p. 4647).

Esmena del G. Socialista (núm. 25, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 17).

Votació de l'esmena núm. 20 : *rebutjada per 29 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció* (p. 4647).

Votació de l'esmena núm. 21 : *rebutjada per 29 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció* (p. 4647).

Votació de l'esmena núm. 22 : *rebutjada per 32 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció* (p. 4647).

Votació de les esmenes núms. 24 i 25 : *rebutjades per 33 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció* (p. 4647).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 49 vots a favor, 28 en contra i 4 abstencions* (p. 4647).

Article 8

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 4647).

Article 9

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 26, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC)* (p. 4647).

Torn en contra : *I. Sr. Martí (CiU)* (p. 4648).

Votació : *rebutjada per 24 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció* (p. 4648).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 57 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció* (p. 4648).

Article 10

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 78 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions* (p. 4648).

Article 11

Esmenes del G. Socialista (núms. 27, de supressió; 30, de modificació; 31, de supressió, i 32, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Manuel Nadal (S), juntament amb les esmenes núms. 34, 35, 42, 43, 50 i 51* (p. 4648).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 33, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC)* (p. 4648).

Esmena del G. Socialista (núm. 34, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 27).

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Martí (CiU)* (p. 4648).

Votació de l'esmena núm. 27 : *rebutjada per 24 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció* (p. 4649).

Votació de les esmenes núms. 28, 29, 30, 31, 32, 33 i 34 : *rebutjades per 54 vots a favor, 22 en contra i 2 abstencions* (p. 4649).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 54 vots a favor, 22 en contra i 2 abstencions* (p. 4649).

Article 12

Esmena del G. Socialista (núm. 35, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 27).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 36, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC)* (p. 4649).

Torn en contra : *I. Sr. Martí (CiU)* (p. 4649).

Votació de l'esmena núm. 35 : *rebutjada per 25 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció* (p. 4649).

Votació de l'esmena núm. 36 : *rebutjada per 22 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció* (p. 4649).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 55 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció* (p. 4649).

Article 13

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 37, d'addició, i 38, de modificació)

L'I. Sr. Lucchetti (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 4649).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 38, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 37).

Esmena del G. p. Popular (núm. 39, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. p. del PSUC (núms. 40 i 41, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 44, 46, 47 i 49* (p. 4649).

Torn en contra : *I. Sr. Martí (CiU)* (p. 4650).

Votació de l'esmena núm. 40 : *aprovada per unanimitat* (p. 4650).

Votació de l'esmena núm. 41 : *rebutjada per 25 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció* (p. 4650).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions* (p. 4650).

Article 14

Esmenes del G. Socialista (núms. 42 i 43, de supressió)

Debatudes abans (esmena núm. 27).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 44, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 40).

Esmena del G. p. Popular (núm. 45, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 46 i 47, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 40).

Esmena del G. p. Popular (núm. 48, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 49, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 40).

Esmena del G. Socialista (núm. 50, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 27).

Votació de les esmenes núms. 42, 43, 44, 46, 47, 49 i 50 : *rebutjades per 22 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions (p. 4650).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions (p. 4650).*

Article 15

Esmena del G. Socialista (núm. 51, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 27).

Votació : *rebutjada per 22 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions (p. 4650).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 4650).*

Articles 16, 17, 18, 19, 20, 21 i 22

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 4650).*

Article 23

Esmena del G. p. Popular (núm. 52, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4650).*

Article 24

Esmena del G. Socialista (núm. 53, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Manuel Nadal (S), juntament amb l'esmena núm. 54 (p. 4650).*

Torn en contra : *I. Sr. Masó (CiU) (p. 4651).*

Votació : *rebutjada per 21 vots a favor, 48 en contra i 4 abstencions (p. 4652).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 52 vots a favor, 19 en contra i 2 abstencions (p. 4652).*

Articles 25, 26, 27, 28, 29, 30 i 31

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 55 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció (p. 4652).*

Article 32

Esmena del G. Socialista (núm. 54, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 53).

Votació : *rebutjada per 21 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció (p. 4652).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 56 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció (p. 4652).*

Article 33

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4652).*

Article 34

Esmena del G. p. Popular (núm. 55, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. Socialista (núm. 56, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Manuel Nadal (S), juntament amb les esmenes núms. 60, 62 i 63 (p. 4652).*

Torn en contra : *I. Sr. Martí (CiU) (p. 4652).*

Votació : *rebutjada per 17 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 4653).*

Esmena del G. p. Popular (núm. 57, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 55 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions (p. 4653).*

Article 35

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 58, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 4653).*

Torn en contra : *I. Sr. Martí (CiU) (p. 4653).*

Votació : *rebutjada per 20 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 4653).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 56 vots a favor, 3 en contra i 17 abstencions (p. 4653).*

Article 36

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4653).*

Article 37

Esmena del G. Socialista (núm. 60, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 56).

Esmena del G. p. Popular (núm. 61, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Esmenes del G. Socialista (núms. 62 i 63, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 56).

Votació de l'esmena núm. 60 : *rebutjada per 19 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció (p. 4653).*

Votació de les esmenes núms. 62 i 63 : *rebutjades per 22 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 4653).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 4653).*

Article 38

Esmena del G. p. Popular (núm. 64, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 65, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 4653).*

Torn en contra : *I. Sr. Martí (CiU) (p. 4654).*

Votació : *rebutjada per 7 vots a favor, 52 en contra i 19 abstencions (p. 4654).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions (p. 4654).*

Article 39 i Disposicions Addicionals Primera, Segona i Tercera

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4654).*

Addició de noves Disposicions Addicionals

Esmenes del G. Socialista (núms. 66, 67, 68, 69, 70 i 71, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Manuel Nadal (S) (p. 4654).*

Torn en contra : *I. Sr. Masó (CiU) (p. 4654).*

Votació : *rebutjades per 23 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 4655).*

Addició d'una Disposició Transitòria

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 72, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 8).

Disposició Final Primera

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4655).*

Segona

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 73, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 4655).*

Torn en contra : *I. Sr. Martí (CiU) (p. 4655).*

Votació : *rebutjada per 29 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions (p. 4656).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 49 vots a favor, 25 en contra i 10 abstencions (p. 4656).*

Tercera

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 4656).*

Exposició de Motius

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 74, de supressió)

L'I. Sr. Lucchetti (PSUC) n'anuncia la retirada (p. 4656).

Títol

Esmena del G. p. Popular (núm. 75, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 4).

Votació de l'Exposició de Motius i els títols : aprovats per unanimitat (p. 4656).

Explicació de vot : I. Sr. Vila i Comaposada (ER) (p. 4656).

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei per la qual s'estableix la Gratuïtat de l'Ensenyament en els Estudis de Nivell Mitjà i en els d'Arts Aplicades i Oficis Artístics (Punt setzè de l'ordre del dia.)

Presentació : H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 4657).

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. p. del PSUC (de retorn)

Torn a favor : I. Sra. Vintró (PSUC) (p. 4657).

Esmena del G. Socialista (de retorn).

Torn a favor : I. Sra. Mata (S) (p. 4658).

Torn en contra conjunt : I. Sr. Descals (CiU) (p. 4659).

Posició dels grups no presentants : I. Sr. Torres (ER) (p. 4659) i I. Sr. Curto (P) (p. 4659).

Votació conjunta : rebutjades per 24 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions (p. 4660).

Articulat**Article 1**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, de supressió)

Torn a favor : I. Sra. Vintró (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 3. Alhora, anuncia la retirada de les esmenes núms. 2 i 4 (p. 4661).

Torn en contra : I. Sr. Descals (CiU) (p. 4661).

Votació : rebutjada per 26 vots a favor, 57 en contra i 5 abstencions (p. 4661).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 2, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 4661).

Article 2

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 3, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 1).

Votació : rebutjada per 27 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 4661).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 4, de modificació i de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 1).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 4661).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núms. 5, 6, 7, 8 i 9, d'addició)

Torn a favor : I. Sra. Mata (S), juntament amb les esmenes núms. 10 i 11 (p. 4661).

Torn en contra : I. Sr. Descals (CiU) (p. 4662).

Votació de les esmenes núms. 5, 6, 7, 8 i 9 : rebutjades per 26 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció (p. 4662).

Disposicions Finals Primera i Segona

Text del Dictamen

Votació : aprovades per unanimitat (p. 4662).

Preàmbul

Esmena del G. Socialista (núm. 10, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Votació : rebutjada per 33 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 4662).

Text del Dictamen

Votació : aprovat per 55 vots a favor, 28 en contra i 6 abstencions (p. 4662).

Títol i títols

Esmena del G. Socialista (núm. 11, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Votació : rebutjada per 28 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció (p. 4662).

Text del Dictamen

Votació : aprovats per 61 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions (p. 4662).

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari del Pressupost de la Generalitat de Catalunya per al 1987 (Punt dissetè de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 4662).*

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 1, de retorn)

Torn a favor : *I. Sr. Torres (ER) (p. 4664).*

Esmena del G. Socialista (núm. 2, de retorn)

Torn a favor : *I. Sr. Clotas (S) (p. 4666).*

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 4668).*

L'I. Sr. Clotas (S) intervé per a una rectificació (p. 4671).

Posició dels grups no esmenants : *H. Sr. Folchi (M) (p. 4671), I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 4672) i I. Sr. Curto (P) (p. 4673).*

Votació conjunta : *rebutjades per 35 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció (p. 4674).*

Se suspèn la sessió a dos quarts de tres de la tarda i sis minuts i es reprèn a les cinc de la tarda i sis minuts.

Articulat**Article 1**

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 3, de modificació, i 4, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Torres (ER), juntament amb les esmenes núms. 7, 10 i 11 (p. 4674).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 5, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 8, 9, 12 i 13 (p. 4675).*

Torn en contra conjunt : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 4675).*

Esmena del G. Socialista (núm. 6, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 7, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 8, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Article 2**Article 3**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 9, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Esmenes del G. p. d'Esquerra Republicana (núms. 10, de modificació, i 11, de supressió)

Debatudes abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 12, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Article 4

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 13, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Disposicions Finals Primera i Segona**Annex**

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 14, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 21, 22 i 23 (p. 4676).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 4677).*

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 15, de modificació; 16, 17, 18, de supressió, i 19 i 20, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Lucchetti (PSUC) (p. 4678).*

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU) (p. 4679).*

Votació de l'esmena núm. 3 : *rebutjada per 35 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 4680).*

Votació de les esmenes núms. 4, 5, 7 i 8 : *rebutjades per 35 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció (p. 4680).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 1 : *aprobat per 52 vots a favor, 33 en contra i 2 abstencions (p. 4680).*

Votació de l'article 2 : *aprobat per 52 vots a favor, 28 en contra i 7 abstencions (p. 4680).*

L'I. Sr. Vice-president Primer fa avinent que les esmenes núms. 9, 10, 11, 12, 13 i 14 han decaigut (p. 4680).

L'I. Sr. Lucchetti (PSUC) anuncia que les esmenes de la 15 a la 23, incloses, han decaigut (p. 4680).

Votació dels articles 3 i 4, les Disposicions Finals Primera i Segona, l'Exposició de Motius, el títol i l'Annex : *aprobat per 56 vots a favor, 33 en contra i 2 abstencions (p. 4681).*

Explicació de vot : *I. Sr. Clotas (S) (p. 4681) i I. Sr. Torres (ER) (p. 4682).*

Manca de retiment de comptes de la Moció 11/II del Parlament de Catalunya, sobre la Promoció Turística de Catalunya a l'Exterior (Punt divuitè de l'ordre del dia.)

Formulació : *I. Sr. Alay (ER) (p. 4682).*

Resposta : *H. Sr. Conseller de Comerç, Consum i Turisme (p. 4683).*

Rèplica : *I. Sr. Alay (ER) (p. 4685).*

Contrarèplica : *H. Sr. Conseller de Comerç, Consum i Turisme (p. 4685).*

Posició dels grups : *I. Sr. Clotas (S) (p. 4686), I. Sr. Subirà (CiU) (p. 4686).*

Manca de retiment de comptes de la Moció 12/II del Parlament de Catalunya, sobre la Borsa de Barcelona, i de la Moció 18/II del Parlament de Catalunya, sobre l'Aplicació de l'Article 44.8 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya per raó de l'Ingrés d'Espanya en les Comunitats Europees (Punts dinovè i vint-i-unè de l'ordre del dia.)

Formulació : *I. Sr. Alay (ER) (p. 4686).*

Resposta : *H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 4688).*

L'I. Sr. Subirà (CiU) intervé per al·lusions (p. 4689).

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Associacionisme Estudiantil (Punt vint-i-dosè de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Soto (S) (p. 4689).*

Posició dels grups : *I. Sr. Casanovas (ER) (p. 4690), I. Sr. Curto (P) (p. 4691) i I. Sr. Ticó (CiU) (p. 4691).*

Votació dels apartats 1 i 2 : *aprovats per unanimitat (p. 4692).*

Votació de l'apartat 3 : *rebutjat per 23 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció (p. 4693).*

Votació de l'apartat 5 (llevat d'un mot) : *aprobat per unanimitat (p. 4693).*

Votació del mot : *rebutjat per 26 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció (p. 4693).*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Construcció de Nous Centres Penitenciaris (Punt vint-i-tresè de l'ordre del dia.)

Presentació : *I. Sr. Oliart (S) (p. 4693).*

Esmena del G. p. de Convergència i Unió (núm. 1, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Orriols (CiU) (p. 4694).*

Posició dels grups no esmenants : *I. Sr. Alay (ER) (p. 4678) i I. Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 4678).*

Posició del Grup presentant : *I. Sr. Oliart (S) (p. 4696).*

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix el text de la Moció que es presenta a votació (p. 4696).

Votació del primer paràgraf : *rebutjat per 29 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 4696).*

Votació del segon paràgraf : *rebutjat per 25 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions (p. 4696).*

La sessió se suspèn a les vuit del vespre.

La sessió, suspesa el dia 26 de juny, es reprèn a un quart d'onze del matí i nou minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, l'Oïdor de Comptes i la lletrada Sra. Andreu.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social i de Política Territorial i Obres Públiques.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Projecte de Llei Reguladora de l'Administració Hidràulica de Catalunya

El punt que ens toca ara considerar és el número quinze de l'ordre del dia i consisteix en el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Territorial sobre el Projecte de Llei Reguladora de l'Administració Hidràulica de Catalunya. Aquesta Presidència té el gust d'informar que la Comissió de Política Territorial ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Prego que si algun honorable membre del Consell Executiu vol fer la presentació, ho faci ara. L'Honorable senyor Bigatà té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Xavier Bigatà) : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats. Quan al desembre de 1985 es produeix la transferència de funcions i serveis de la Generalitat de Catalunya en matèria d'obres hidràuliques, d'acord amb les competències que atorguen l'Estatut d'Autonomia i la Constitució, Catalunya assumeix la responsabilitat de la major part de competències hidràuliques dintre del seu territori. Es planteja, des d'aquest moment, la necessitat de crear una organització hidràulica nova, donat que l'organisme transferit té un àmbit territorial limitat —el denominat Pirineu oriental—, que inclou les conques circulant íntegrament dintre del territori català, però no les conques catalanes intercomunitàries, com són el Segre, l'Ebre, el Garona i el Sénia. Per altra part, l'experiència dels països europeus, pel que fa a l'administració hidràulica, tendeix a una explotació més racional, més justa i millor controlada i es fa amb la participació dels mateixos usuaris, i això requereix una llei per crear un organisme autònom nou.

Existint ja des d'abans d'aquestes transferències una Direcció General d'Obres Hidràuliques, dependent del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, i la Junta de Sanejament, organisme autònom creat per la Llei 5/81, resulta lògic reorganitzar els serveis hidràulics, partint de la Direcció General d'Obres Hidràuliques i de dos organismes autònoms, com la Junta de Sanejament i la nova Junta d'Aigües que preveu el Projecte de Llei.

La Junta d'Aigües és, doncs, el nou organisme creat per aquesta Llei, que s'haurà de fer càrrec d'exercir les competències en tot l'àmbit de Catalunya. La competència en obres hidràuliques ve definida per l'article 149.1, 22 i 24 de la Constitució, quan determina que la competència exclusiva de l'Estat és la legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües circulin per més d'una comunitat autònoma, i també les obres públiques d'interès general o aquelles que la seva realització afecti més d'una comunitat

autònoma. També s'ha de tenir en compte que, per altra part, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya estableix en l'article 9.13 i 16 que la Generalitat de Catalunya té competència exclusiva en obres públiques que no tinguin la qualificació legal d'interès general de l'Estat i que la realització no afecti una altra comunitat autònoma i també en els aprofitaments hidràulics, canals de regadius, quan les aigües circulin íntegrament dintre de Catalunya.

En matèria d'obres, les funcions transferides engloben tot l'àmbit de Catalunya, tant en temes d'abastament, sanejament, regadius i altres infraestructures hidràuliques, sempre que no siguin obres d'interès general de l'Estat. En matèria d'administració hidràulica, convé distingir les conques intracomunitàries, on la Generalitat té competència exclusiva en tots aquells temes —planificació, concessions, autoritzacions, policia del domini públic hidràulic—, mentre que en les conques intercomunitàries les competències d'administració hidràulica són encomanades, pel que fa a autoritzacions i policia, i la Generalitat té representants a l'organisme de conca que té la resta de les competències, planificació i concessions.

Amb tot això, es pretén que l'administrat tingui una guixeta única a la qual dirigir-se en tot l'àmbit de Catalunya, sense trencar la unitat de conca i respectant al màxim la Constitució i el nostre Estatut. L'organització que proposa aquesta Llei dóna compliment als condicionats que la nova Llei d'Aigües exigeix a les organitzacions autonòmiques : unitat de gestió, desconcentració, descentralització, participació dels usuaris, unitat de conca i dels sistemes hidràulics, coordinació amb l'ordenació del territori i amb la conservació i protecció del medi ambient i la restauració de la natura, i també la representació dels usuaris en els òrgans col·legiats, que no serà inferior al terç dels membres.

La Junta d'Aigües, que s'estableix com a organisme autònom de caràcter administratiu, adscrit al Departament de Política Territorial i Obres Públiques, tindrà un àmbit d'actuació a tot el territori de Catalunya i una divisió per conques hidrogràfiques completes quan agrupi conques intracomunitàries, que seran les conques del nord, entre el riu Muga i Arenys de Mar; les conques del centre, entre Arenys de Mar i la Bisbal del Penedès, i les conques del sud, entre la Bisbal del Penedès i l'Ametlla de Mar. La resta del territori s'organitza en forma de dues demarcacions : la de ponent, que correspon a les conques del Segre i del Garona, i la de les terres de l'Ebre, que comprèn totes les aigües que desemboquen entre l'Ametlla de Mar i el riu Sénia.

Una de les característiques més importants de la Llei, d'aquest Projecte de Llei, és la veritable autonomia de l'organisme i una nombrosa participació dels usuaris en els òrgans de govern i de gestió. Així, són òrgans de govern, a més del president, la comissió de govern, formada per usuaris de diferents tipus, de cadascuna de les conques i demarcacions, i també representants de l'Administració de la Generalitat i d'altres interessos relacionats amb la política hidràulica.

La comissió delegada estarà formada per una selecció d'aquests representants, menys nombrosa i amb facultats decisòries. Els òrgans de gestió en règim de participació són l'assemblea d'usuaris, les comissions de desembassament, les juntes d'explotació i les juntes d'obres. La Junta d'Aigües que per aquesta Llei es crea concentra per imprimir-los unitats, tant de

direcció i execució d'obres, que eren atribuïdes a la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental, com les de la policia d'aigües i de les lleres públiques que executaven les comissaries d'aigües. Però, mantenint aquesta unificació de funcions, aquesta Llei estableix després, per aproximar-se als administrats, les esmentades agrupacions de conques hidrogràfiques, a través de les quals es prestaran els serveis hidràulics de la Generalitat segons el principi de desconcentració.

Tenim, doncs, una Administració hidràulica completament nova, més àgil, més participativa i més a prop de l'usuari i de l'administrat en general. Desapareixen la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental i la Comissaria d'Aigües com a organismes dependents, en el seu moment transferits al MOPU, i substituïts en el Projecte de Llei per la Junta d'Aigües.

A la comissió de govern de la Junta d'Aigües, la participació es compon de deu representants de l'Administració, incloent-hi el president, deu representants d'interessos econòmics, professionals, quinze representants designats dintre dels cinc àmbits territorials, en representació dels municipis, regants i industrials. Això ajuda a una col·laboració permanent entre l'Administració i els veritables interessos existents, a l'entorn dels recursos hidràulics, que condueix a una política hidràulica més realista i racional.

Aquesta comissió de govern haurà d'actuar d'acord amb unes directrius sortides de la planificació hidrològica, que ja té un precedent en el marc per al Pla d'Aigües de Catalunya, aprovat per aquest Parlament l'any 1982.

L'òrgan tècnic de la Junta d'Aigües actuarà de manera territorial, descentralitzada, amb serveis a Girona, a Barcelona, Tarragona, Lleida i Tortosa, la qual cosa produirà una aproximació a l'administrat, concentrant en el mateix servei, tant les obres que abans portava la Confederació que ara desapareix, com l'administració del domini públic que exercia per separat la Comissaria d'Aigües, que també ara es dissol.

La visió de conjunt, tant d'obres com d'aspectes administratius de la gestió hidràulica per part dels serveis territorials, és un avantatge molt considerable sobre la situació anterior.

L'existència de la Junta d'Aigües, amb especialistes d'obra hidràulica i exercint la policia de qualitat i la seva coordinació amb la Junta de Sanejament —organisme, eminentment, de planificació i financer de les obres de tractament d'aigües residuals— serà una millora important per a l'execució del Pla de Sanejament de Catalunya i la millora de la qualitat dels recursos hidràulics.

Finalment, l'experiència obtinguda amb l'aplicació de la Llei 5 de 1981, del 4 de juny, d'aquest Parlament, sobre Desplegament Legislatiu en Matèria d'Evacuació i Tractament d'Aigües Residuals, aconsella el seu manteniment en allò substancial, sense perjudici d'introduir-hi alguns retocs, perquè tot el conjunt orgànic —Direcció General d'Obres Hidràuliques, Junta d'Aigües i Junta de Sanejament— respongui al principi d'unitat i per perfeccionar en d'altres aspectes, principalment en els organitzatius i econòmic-financers, el text legal, que ha assolit en aquest període de cinc anys en què es van aplicar uns resultats prou satisfactoris.

Un dels punts que aquesta Llei corregeix és el de donar molta més participació als usuaris en el consell de direcció de la Junta de Sanejament. Cal constatar, tant en la part de la Llei que resta subsistent com en les modificacions que ara s'hi in-

trodueixen, l'estricta submissió als criteris que informen la normativa de les Comunitats Europees en matèria de sanejament.

També queden inclosos en aquesta Llei, en aquest Projecte de Llei, alguns aclariments a la Llei 5 del 1981, d'aigües residuals, del Desplegament Legislatiu en Matèria d'Evacuació i Tractament d'Aigües Residuals, i també es fixa el règim d'infraaccions i sancions, que no s'havia establert anteriorment.

És, en fi, aquest Projecte de Llei, que es posa a la consideració d'aquesta Cambra, una organització que serà l'eina que permetrà un desenvolupament de les nostres competències hidràuliques i que servirà, en definitiva, per obtenir una millor gestió dels recursos hidràulics, tan escassos en algunes zones com mal aprofitats en altres on són abundants.

Finalment, voldria agrair la tasca feta per tots els grups parlamentaris, a través dels seus portaveus, tant en Ponència com en Comissió, per a l'estudi, la redacció i l'ajut en el millorament d'aquest Projecte de Llei que es posa a consideració, avui, de la Cambra, per fer possible aquesta eina bàsica, com esmentava fa un moment, de la regulació de l'Administració hidràulica a casa nostra.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Aquesta Presidència ara ha de demanar si hi ha algun il·lustre diputat que hagi estat encarregat per la Comissió de presentar el Dictamen. *(Pausa.)* No essent així, hem de passar ja al debat del Projecte de Llei. Es començarà per les esmenes a la totalitat. N'hi ha dues : la primera esmena a la totalitat és presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya i, pel que sembla, ha estat retirada. Per tant, haurem de passar a l'altra esmena a la totalitat, que és presentada pel Grup parlamentari Popular. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY *(de l'escó estant)* : Retirada.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Per tant, doncs, no hi ha torns en contra i, ara, els altres grups parlamentaris volen intervenir? *(Pausa.)* Passem, doncs, ja, a la discussió de les esmenes presentades, la primera de les quals és l'esmena número 3, a l'article 1, que és del Partit Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Nadal.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de Sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. MANUEL NADAL : Senyor President, senyores i senyors diputats, aquesta esmena vol posar en consideració de la Cambra el criteri socialista pel que fa a aquesta Llei. El Grup Socialista entenia que calia procedir a un mecanisme legislatiu diferent al que se'ns ha presentat. Avui, aquí, se'ns proposa un procés complex de fer dues coses alhora. Per un cantó, la creació de l'Administració hidràulica de Catalunya —que nosaltres considerem que mereixia el tractament amb una llei pròpia—, i, per un altre cantó, la modificació de la Llei 5/81, de desplegament dels temes de tractament d'evacuació d'aigües residuals.

Nosaltres pensem que calia tractar aquests temes amb dues lleis diferenciades, perquè el que estem fent avui serà —ho considerem— confús i inapropiat. És confús perquè introdueix confusió en el procés de l'Administració hidràulica de Catalunya. Ens trobem en aquests moments que tindrem diversos tipus d'administració hidràulica, i diverses zones sobre

les quals actuarà l'Administració hidràulica : pel que fa al tema de les aigües «netes», per dir-ho d'alguna manera, del subministrament d'aigua, ens trobarem amb una administració hidràulica que ocuparà cinc zones a Catalunya; pel que fa al tema de sanejament, amb aquesta Llei queda reduït a set zones, però no hi ha coincidència amb les zones d'actuació en temes d'administració hidràulica.

Per tant, ens sembla que es manté una confusió que no era adequada, que es podia haver resolt amb aquestes dues lleis separades, intentant fer coincidir els àmbits d'actuació de les dues administracions hidràuliques, i això no es produeix. Per tant, no hi ha hagut racionalització a l'hora de tractar aquest tema, i no s'ha procedit a la simplificació administrativa que semblava que era necessària.

Nosaltres considerem que aquest mecanisme és inapropiat i confús, també, per un altre motiu, i ens sembla que és més greu encara que el que estava apuntant aquí, i és que, d'alguna manera, amb la Llei, es produirà en algun moment deixadesa o abandó de la sobirania parlamentària, quan nosaltres autoritzarem el Consell Executiu a realitzar un text refós entre el Projecte de Llei que avui aprovarem i la Llei 5/81 i tots els decrets que hi ha hagut sobre aquesta temàtica al llarg d'aquests anys.

Aquest és un tema que havia de ser debatut aquí al Parlament : no autoritzar el Consell Executiu que faci aquest text refós pel seu compte. A nosaltres ens sembla que aquí hi ha un abandó de la competència parlamentària, que no considerem adequat. Per tant, dues lleis hauria estat un procediment millor, al nostre entendre, i, alhora, no donar aquesta autorització de procedir, el Consell Executiu, a realitzar el text refós.

Per aquest motiu, l'esmena, el que plantejava és suprimir del text de la Llei el que feia referència a la competència —del que avui farem—, amb la possibilitat de modificar els temes legislatius en tema de sanejament. Això havia de ser tractat en una llei diferenciada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martí.

El Sr. MARTÍ : Senyor President, senyores i senyors diputats, l'esmena que planteja el Grup Socialista, de fer dues lleis sobre el tractament d'aigües, sobre els recursos d'aprofitaments hidràulics a Catalunya, jo crec que, després d'aprovar el text en Ponència, primer, on ha estat discutit, de ser discutit en Comissió, i el text que ens arriba avui aquí, al Ple del Parlament, per a la seva aprovació, entenc que potser els motius que, en un principi, motivaven aquesta esmena en part han desaparegut, senyor Nadal.

En principi, perquè la Llei d'Aigües aprovada el 2 d'agost de 1985 a les Corts Generals ha permès que, a través del Decret de Traspassos del 25 de desembre del mateix any, nosaltres poguéssim desplegar tot allò que l'Estatut ens permet en aprofitaments hidràulics, però també és cert que nosaltres, el 4 de juny de 1981, vam fer una llei, en aquest Parlament, que desplegava tot el que era matèria d'evacuació i tractament d'aigües residuals. Aleshores, d'acord amb aquestes competències que ens vénen del Decret de Traspassos —i acceptant, com deia el Conseller, la unitat de gestió que vam acceptar tots els grups parlamentaris d'aquesta Cambra, però també d'altres representants de tot l'Estat, a través de l'aprovació de la Llei d'Aigües del 2 d'agost de 1985 —, creiem que es tractava de buscar una unitat,

també, de gestió dintre de casa nostra, una unitat, a més, que no originés confusionisme en l'administrat. Per tant, aquest confusionisme a què es referia, que fent-ne un tractament diferenciat evitariem, és tot al contrari. Creiem que refonent aquestes dues lleis evitem tot confusionisme; estem racionalitzant, precisament, tot el tema de l'Administració hidràulica a Catalunya, i, a més a més, jo crec, senyor Nadal, que nosaltres, quan vostè diu que eludim, en part, la sobirania d'aquest Parlament en donar a l'Executiu la possibilitat de fer un text refós de les dues lleis, vull recordar-li que no fem cap altra cosa que el que preveu l'article 33.1 de l'Estatut, i que es refereix a l'article 82.5 de la Constitució, que fa referència a la delegació legislativa plena en als Executius per refondre textos.

Però és que, a més a més, això no és una prerrogativa, podríem dir, ni del nostre Estatut, ni solament de la Constitució Espanyola, sinó que, per a aquests textos refosos, això és una normativa general de tots els països democràtics.

Per tant, nosaltres entenem que és necessària la refosa d'aquestes dues lleis, i també és necessari que en aquest article primer —el que tracta de les disposicions generals— digui, a part dels aprofitaments hidràulics, digui també que aquests es facin dintre d'una acció coordinadora que ha de comprendre també la protecció del medi pel que fa a l'evacuació i el tractament d'aigües residuals.

Per tot això, senyores i senyors diputats, ens oposarem a aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara la defensa de l'esmena número 4, del Grup parlamentari Popular. Per fer-ho, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY : Gràcies, senyor President. Acumularé, per a la seva defensa, les esmenes 4, 5, 6, 7, 9, 11, 15, 16, 23, 39, 45, 48, 52, 55, 57, 59, 61, 64 i 75. És a dir, totes les que han quedat per a aquest Ple del Grup parlamentari d'Aliança Popular.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat.

El Sr. VERAY : És una esmena que l'única cosa que vol és intentar de saber per què no s'ha de dir sempre «hidràulica», quan, mirant diversos diccionaris, i l'últim que he tingut a mà és l'editat per l'Enciclopèdia Catalana, diu que «hidràulica és una branca de la física i de l'enginyeria que estudia l'equilibri i el moviment dels líquids». «Moviment dels líquids», o «equilibri» dels líquids.

Aquí, en aquesta Llei, només se'n parla de dues classes, de líquids : aigües negres, en la Junta de Sanejament, i aigües, en la Junta d'Aigües, però hi ha altres líquids aquí a Catalunya; alguns d'ells tindran diferent viscositat, tindran diferent densitat, i no depenen precisament del Departament de Política Territorial, depenen d'Agricultura, Ramaderia i Pesca —penso en el vi i en l'oli.

Després he buscat «hídrica». Què significa «hídrica»? I diu que, segons el mateix diccionari de l'Enciclopèdia Catalana, diu : «Relatiu o que pertany a l'aigua». Aleshores, nosaltres l'única cosa que demanàvem és que, si aquí només es parla d'aigües negres o d'aigua, es digués, en comptes d'«hidràulica», és digués «hídrica», perquè aleshores sí que sabríem ben bé que només és referent a l'aigua.

Res més.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martí.

El Sr. MARTÍ : Senyor President, senyores i senyors diputats, amb tot el respecte, és cert, senyor Veray, que aquesta Llei es podria dir : «...de recursos d'aprofitaments hídrics». Té raó, en això, es podria també així. Però, si es té en compte que la Constitució, en el seu article 149, parla ja de tractaments hidràulics; que el nostre Estatut en l'article 9, punts 13 i 16, parla també d'aprofitaments hidràulics; que en el Decret de traspàs del 25 de desembre de 1985 es parla d'aprofitaments hidràulics, jo crec que nosaltres aquí, per coherència amb els textos legals vigents i que són els que els administrats hauran d'utilitzar, creiem també que des del Parlament de Catalunya nosaltres hem de seguir aquesta mateixa denominació, d'«aprofitaments hidràulics».

Per tant, jo li dic, amb el màxim respecte, perquè les seves esmenes, senyor Veray, doncs, bé, tenen un contingut que podria ser acceptat, però per, podríem dir, ser més útils als administrats, nosaltres hem de mantenir el text que ha presentat, l'avantprojecte presentat pel Consell Executiu.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Passem ja a les votacions corresponents.

Esmena número 3, del Grup Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena número 3 de l'article primer ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Esmena número 4, del Grup Popular.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 75 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article primer.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article primer ha estat aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Correspon ara ja votar el text del Dictamen de l'article segon, atès que les esmenes 5 i 6, del Grup Popular, han decaigut, com a conseqüència de la votació anterior, de l'esmena número 4.

Text del Dictamen de l'article segon, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article segon ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ja a l'article tercer. La primera esmena que correspon defensar és l'esmena número 8, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per fer-ho, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, és per anunciar que defensarem conjuntament l'esmena 8 i la 72...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. LUCCHETTI : ...i, molt breument, per explicar que aquesta esmena, la 8, és per fer coherent l'article tercer, apartat 1, lletra a), amb l'article cinquè.

En l'article cinquè es parla de l'existència de les tres conques i, per tant, nosaltres voldríem que no es parlés només de l'elaboració del Pla Hidrològic, perdó, del programa hidrològic, sinó del Pla Hidrològic de Conca, precisant, precisament, l'existència d'aquestes tres conques.

I respecte a l'esmena número 72, que és l'addició d'una disposició transitòria, nosaltres demanem que en el termini de sis mesos el Consell Executiu presenti un projecte de llei de creació de les juntes d'aigües de cadascuna de les conques i demarcacions establertes per l'article 5, i pensem que això s'ha de fer articulant-lo amb la Junta d'Aigües de Catalunya, i és també per coherència amb l'esmena anterior.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, l'Il·lustre Diputat senyor Martí té la paraula.

El Sr. MARTÍ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, pel que fa referència a l'esmena número 8, del Grup del PSUC, referent a l'apartat primer de l'article tercer.

Nosaltres, en aquest apartat primer, lletra a), parlem de planificació hidrològica, és cert, i el senyor Lucchetti es referia al fet que en l'article cinquè definim que existeixen tres conques —conca nord, conca centre i conca sud— a part de dues demarcacions. Però també li voldria fer notar que, al mateix que en la Llei d'Aigües que vam aprovar —ho repeteixo— el 2 d'agost de 1985, es parla en l'article 16 de «planificació hidrològica», globalment, i després fa referència als plans hidrològics de conca i al pla hidrològic nacional, també nosaltres en l'article 13, en la lletra a), quan parlem de la comissió de govern de la Junta d'Aigües, una de les seves competències és : «Elevat al Consell Executiu, per mitjà del Departament de Política Territorial i Obres Públiques i en l'àmbit de les seves competències, el pla hidrològic i les seves revisions ulteriors.» És a dir, en aquest moment estem parlant en caràcter de les disposicions generals, d'una planificació hidrològica; després parlarem del pla hidrològic.

Pel que fa a l'esmena 72, d'afegir una disposició transitòria primera, dient «si hi ha tres conques —conca nord, centre i sud—, el que cal és que cadascuna de les conques tingui una pròpia Junta d'Aigües», creiem que això seria una complicació a nivell del nostre país. És, a l'igual que succeeix a nivell d'Estat, també és necessari aquí simplificar al màxim tot el que sigui un procés administratiu dintre de casa nostra, de cara a l'administrat.

Aleshores, nosaltres creiem que la creació d'una junta d'aigües en cadascuna de les conques —ja no diguéssim el que passaria en les demarcacions, tant les de les terres de ponent, com les de les terres de l'Ebre— complicaria innecessàriament l'organització de l'administració hidràulica sense cap avantatge i amb previsible multiplicació de serveis i funcionaris.

És per això que nosaltres ens oposem a aquestes dues esmenes, senyor President.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Esmena número 10 a l'article corresponent, del Grup Parlamentari Socialista. El senyor Nadal té la paraula.

El Sr. MANUEL NADAL (*de l'escó estant*) : Senyor President, defensaré conjuntament l'esmena número 10 i l'esmena 14.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. MANUEL NADAL : Bé, aquestes dues esmenes van en la línia de defensar encara més la competència de l'Administració local en els temes d'abastament d'aigües.

És cert que el paràgraf concret que fa referència al subministrament d'aigües, a l'abastament d'aigües, es diu que, això, la Generalitat ho podrà fer sense minvar les competències que l'Administració local tingui. Però nosaltres hauríem volgut i voldríem que aquest «sense perjudicar les competències de l'Administració local» figurés en l'entrada de l'apartat, de manera que no fes referència només a una de les lletres d'aquest apartat, sinó que fes referència a totes les lletres, perquè el Grup Socialista té un temor que, a través de la competència de l'Administració de la Generalitat per realitzar aprofitaments hidràulics, doncs, a través d'aquesta competència, algun dia es poguessin, d'alguna manera, usurpar o emprar les competències que en aquests moments tenen els ajuntaments en el tema de subministrament.

Nosaltres voldríem que quedés molt clar que la Generalitat sí que pot fer obres d'aprofitaments hidràulics, però que això ho pot fer sempre que no minvi una competència de l'Administració local.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. El senyor Martí té la paraula.

El Sr. MARTÍ (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Jo crec, senyor Nadal, que aquest temor, aquesta por que des d'aquest Parlament poguéssim legislar o donar bel·ligerància perquè l'Executiu pugui prendre competències, de la mena que sigui, però en aquest cas en aprofitaments hidràulics a les administracions locals és infundat; en primer lloc, perquè per sobre de la nostra legislació existeix una Llei de Bases del Règim Local, que atribueix a les administracions locals uns drets que són inalienables, en primer lloc; però és que, en segon lloc, li he de dir, senyor Nadal, que nosaltres, dintre de l'article tercer, i en allò que fa esment ja al mateix Estatut i també a la mateixa Constitució, la mateixa Llei de Bases, nosaltres diem que complirem la política d'abastament d'aigües sense perjudici de les competències de les administracions locals en aquesta matèria.

I en això, o sigui, nosaltres creiem que establím ja un principi, també, de col·laboració, de solidaritat amb totes les administracions locals.

Jo voldria fer esment a un Projecte de Llei que aquesta tarda es debatrà, per exemple, al Senat, on es discuteix que un abastament d'aigua d'una població —concretament de Sagunt— es declara d'interès nacional i vagi a càrrec dels fons de l'Estat.

Bé, nosaltres entenem aquesta solidaritat, encara que creiem que aquí s'usurpen competències de la Comunitat Autònoma i, en part també, de l'Administració local. No obstant això, nosaltres, el nostre Grup no presentarà esmenes de cap classe a aquest Projecte de Llei, malgrat que veiem això. Per tant... Jo dic això com un punt de referència perquè no

tingui por que pel Grup que dona suport al Govern, en aquest moment poguéssim aprovar un text que en cap moment pugui minvar les competències de les administracions locals.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspon ara la defensa de l'esmena número 12, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, per anunciar que retirem l'esmena número 12 i que passo, per tant, tot seguit, amb el seu permís, a defensar l'esmena número 13.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. LUCCHETTI : L'esmena número 13, l'hauríem pogut defensar abans; va en la línia de l'esmena que acaba de defensar ara el Grup Socialista, i és que en l'execució de les obres es tingui en compte i es faci també amb el previ acord de les corporacions locals afectades. És en la mateixa línia de respecte a l'autonomia municipal i en la no-ingerència i respecte a aquesta autonomia per la Generalitat —estem parlant d'un article que diu que : «correspon a la Generalitat, dins l'àmbit de la seva competència : promoure i executar, si s'escau, les actuacions de política hidràulica.» Pensem que, això, cal fer-ho amb el previ acord de les corporacions locals afectades.

Pensem que encara que sigui obvi i pugui estar en l'esperit —com segurament se'ns dirà—, no estaria de més que, a més de «en l'esperit», estigués en la lletra.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra.

El Sr. MARTÍ : Gràcies, senyor President. Remetrem als arguments que he donat abans en les esmenes 10 i 14, del Grup Socialista, i dir-li, senyor Lucchetti, que està en el nostre esperit, no el nostre esperit, sinó en la lletra de la mateixa Llei, en l'article tercer, lletra c), que nosaltres diem : «sens perjudici de les competències de les administracions locals en aquesta matèria». Vol dir, a més a més, que en nosaltres hi haurà la col·laboració —com he dit abans— obligada, obligada per una llei de bases, que és superior a aquesta.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Passem ja a la votació d'aquestes esmenes, la primera de les quals..., procedirem a la votació és l'esmena número 8, del Grup Parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 5 vots a favor, 78 en contra i cap abstenció.

Esmena-número 10, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 52 en contra i 3 abstencions.

Esmena número 13 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 13 ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 53 en contra i 3 abstencions.

Esmena número 14 del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 14 ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article tercer. Si no s'indica el contrari, el votarem conjuntament.

Vots a favor de l'article tercer del text del Dictamen, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 3 ha estat aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Text del Dictamen de l'article quart, que no té cap esmena.

Vots a favor... quart i cinquè, efectivament, perquè l'esmena ha decaigut, la corresponent a l'article cinquè. Per tant, quart i cinquè, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions.

El text del Dictamen de l'article quart i l'article cinquè ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara l'esmena 17, a l'article sisè, del Grup parlamentari Socialista. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Senyor President, per defensar conjuntament les esmenes 17, 18, 19, 20, 21, 22 i 25.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. MANUEL NADAL : El Govern de la Generalitat ens proposa un model d'Administració hidràulica basat en la Direcció General, la Junta d'Aigües i la Junta de Sanejament. Jo dic que és un model trinitari, perquè són tres persones, però hi ha un sol déu, que és el Director General d'Obres Hidràuliques, que presideix els tres organismes. Presideix, coordina, unifica, gestiona i, ahora, aquest president, que ho pot fer tot, pot utilitzar els mitjans de la Junta d'Aigües i de la Junta de Sanejament —mitjans econòmics i personals— per a les finalitats que es cregui oportú des de la Direcció General d'Obres Hidràuliques. És a dir, no es respecta el fet que la Junta d'Aigües i la Junta de Sanejament siguin organismes autònoms de caràcter administratiu.

Nosaltres pensem que enfront d'aquest model trinitari seria millor un model de triumvirat, un president que fos... o el Director General, perdoneu, la Direcció General, que coordinés, i dos peus, o dos braços executors, que serien la Junta de Sanejament, pel que fa referència a les aigües negres, i la Junta d'Aigües, pel que fa al tema de les aigües clares. I aquestes dues juntes, Junta de Sanejament i Junta d'Aigües, organismes autònoms, de manera que tinguessin un personal propi i uns fons propis, i que aquest personal i aquests fons fossin de la Junta, i que no poguessin ser utilitzats per una Direcció General a la seva lliure disposició.

Ahora resoldríem que aquesta Junta d'Aigües tingués, d'algun manera, les característiques que en la Llei d'Aigües de l'Estat s'atorguen als organismes de conca, i en la qual hi hagués participació de tres parts : Administració de la Genera-

litat, Administració Local i usuaris, amb una representació a terços. I voldríem que la Junta de Sanejament fos un organisme de concurrència entre l'Administració Local i l'Administració de la Generalitat pel que fa als temes de planificació i realització d'obres de sanejament. Per tant, aquest és el model proposat pel Grup Socialista enfront d'un model que dona excessiu poder, excessiu protagonisme a un president, a un Director General d'Obres Hidràuliques, que d'altra banda és un model que ja fa un cert temps que sembla que està operant, i que valdria la pena dir que comença a fer aigües. Des que s'ha concentrat el poder de decisió en la Direcció General d'Obres Hidràuliques, hi ha gran part de projectes, d'obres que s'haurien de realitzar, que s'haurien d'aprovar i que estan esperant la decisió, ja que el Director General d'Obres Hidràuliques no ho pot fer tot per ell sol. I això està paralitzat. Per tant, més valdria un model més autònom, amb més capacitat de decisió i amb menys presidencialisme.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra té la paraula l'Illustre Diputat senyor Joan Martí.

El Sr. MARTÍ : Senyor President, senyores i senyors diputats, aquestes esmenes defensades pel senyor Nadal als articles sisè i setè són, en realitat, conseqüència de la primera esmena que ha defensat el Grup Socialista en l'article primer, és a dir, la concepció que té que cal separar per un costat la Junta d'Aigües, que faria referència a la Llei que ja en podem dir Llei d'Aigües de Catalunya, i per l'altre la Llei de Sanejament, vigent des de l'any 1981.

Jo li vull dir, senyor Nadal, que l'article sisè parla de l'Administració hidràulica de la Generalitat, que és constituïda per la Direcció General d'Obres Hidràuliques, la Junta d'Aigües, la Junta de Sanejament. Vostè diu : traïem d'aquí la Junta de Sanejament perquè volem que sigui un organisme autònom. És que és organisme autònom la Junta d'Aigües i ho és la Junta de Sanejament, i després tenen un tractament dintre la Llei totalment separat un de l'altre. Per tant, que hi hagi, això sí, estigui tot dintre d'una direcció general és el principi d'unitat; però és que a més a més, quan vostè em parla també que pretén amb l'esmena que ha defensat —la número 20 seva— que no sigui un òrgan de gestió la Direcció General, que aquesta paraula «gestió» desaparegui del text legal, li he de dir que, malgrat que la féssim desaparèixer, a la Direcció General sempre li correspondrà la gestió, tal com diu l'article sisè de la Llei de Règims Jurídics de l'Administració de l'Estat, on la gestió dels serveis li són ja encomanats a tot òrgan d'esta mena. Per tant, nosaltres mantenim el text de l'article sisè i l'article setè i votarem en contra de les esmenes que vostè ha defensat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Passem ja a la votació d'aquestes esmenes, corresponents a l'article sisè.

Esmena número 17, del Grup Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Esmena número 18, del mateix Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article sisè.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 52 vots a favor, 27 en contra i 3 abstencions.

Correspon ara la defensa de l'addició d'un nou article, esmena número 19.

Perdó, ha estat defensada i, per tant, es pot sotmetre a la seva votació.

Vots a favor d'aquesta addició d'aquest nou article, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 19, d'addició d'un nou article, ha estat rebutjada per 30 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Correspon la votació de les esmenes corresponents a l'article 7, la primera de les quals és l'esmena número 20, del Grup Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

(*L'l. Sr. Lucchetti demana per parlar.*)

Perdó?

El Sr. LUCCHETTI : Perdó, senyor President, tinc la impressió que queda en l'apartat 2 una esmena del Grup parlamentari del PSUC que no ha estat defensada, tot i que ho faré molt breument si vostè m'ho permet.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : L'esmena número 24. Sí, té raó, sí.

El Sr. LUCCHETTI : Moltes gràcies. La nostra argumentació és en coherència amb la que ha fet abans el Grup Socialista. Nosaltres entenem... i si llegim l'apartat 2 d'aquest article 7 es veu que, o aquí s'amaga no se sap molt bé què, o no té massa sentit. Diu : «La Direcció General pot utilitzar, si convé per a la unitat i eficàcia de la gestió, els mitjans personals i materials dels organismes que formen part de l'Administració Hidràulica.» Nosaltres entenem que, o l'administració és única i, per tant, dintre de l'administració efectivament es pot utilitzar això i llavors no cal posar-ho aquí, o bé són, com dèiem, és trinitària i encara ho entendríem menys i no tindria sentit, ni tan sols aquesta Llei.

De totes maneres entenem que, per tant, el que convindria seria suprimir, per coherència, aquest paràgraf.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra té la paraula el senyor Martí.

El Sr. MARTÍ : Gràcies, senyor President. Bé, senyor Lucchetti, no s'amaga, s'aflorea, el que volem dir amb aquest text legal. És a dir, què pretenem amb aquest últim paràgraf de l'article setè? Tal com vostè ha dit en llegir : «la Direcció General pot utilitzar, si convé per a la unitat i l'eficàcia de la gestió». Aquests són uns principis que nosaltres no volem defugir mai i ningú d'aquesta Cambra pot defugir mai davant de l'Administració hidràulica. Aleshores, si nosaltres diem que els mitjans personals i materials dels organismes que formen part de l'Administració hidràulica, el que estem és evitant una du-

plicitat d'organismes, estem evitant una duplicitat de serveis i de burocratització. El que estem fent és una agilitació de la mateixa Administració hidràulica. És per això que aquest paràgraf nosaltres el mantenim.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Ara sí que correspon votar les esmenes corresponents a l'article 7; la primera, per tant, és l'esmena número 20, del Grup Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Esmena 21, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra, es posin drets.

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Esmena 22. Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 32 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

Esmena número 24, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya...

El Sr. LUCCHETTI : Perdó, nosaltres proposaríem que es posés a votació la 24 i la 25 conjuntament.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí, corresponen a dues esmenes de supressió de l'apartat segon; per tant, té tot el sentit.

24 i 25 : vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes 24 i 25 han estat rebutjades per 33 vots a favor, 49 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article setè.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 7 ha estat aprovat per 49 vots a favor, 28 en contra i 4 abstencions.

Algun senyor Diputat indicava si s'havia votat el text del Dictamen a l'article sisè. Per a tranquil·litat dels senyors diputats vull dir que s'ha votat anteriorment.

Text del Dictamen de l'article 8.

Vots a favor, que es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 8 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de l'esmena 26, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula el senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, aquesta esmena va en la línia d'una de les argumentacions que a nosaltres ens havia portat a presentar l'esmena a la totalitat, que finalment hem retirat. Nosaltres demanem que en els òrgans de gestió en règim de participació que contempla aquest article número 9, en qualsevol cas hi hagi una participació majoritària, si no

única, dels usuaris, i que en la seva composició es tingui en compte l'ús de l'aigua i la finalitat social, econòmica i mèdio-ambiental d'aquest ús. A nosaltres ens sembla aquest un tema important, precisament pel contingut d'aquests òrgans de gestió dels recursos hidràulics.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Martí.

El Sr. MARTÍ (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Totalment d'acord, senyor Lucchetti, que és important que en aquest article 9, en l'apartat segon, quan parla dels òrgans de gestió, hi estiguessin representats els usuaris i tant és així que nosaltres ja vam recollir en ponència, atenent els suggeriments tant del Grup Socialista com del Grup del PSUC, la creació de la Junta ..., de l'Assemblea d'Usuaris. Aleshores, si acceptéssim a més a més l'esmena que vostè ens proposa, crearíem un autèntic monopoli dintre dels òrgans de gestió. Creiem que els usuaris, a través d'aquesta Assemblea, estan magnànimament representats, no magnànimament sinó degudament representats, i, per tant, nosaltres votarem en contra d'aquest afegit que vostès fan que siguin majoritàriament, en contra dels altres interessos, que siguin els usuaris representats.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Votació d'aquesta esmena 26.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra, es posin drets.

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 57 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 9.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 9 ha estat aprovat per 57 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 10, que no té cap esmena.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 10 ha estat aprovat per 78 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem a l'article 11. La primera esmena que cal defensar és l'esmena número 27, del Grup parlamentari Socialista. Per fer-ho, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Nadal.

El Sr. NADAL (*de l'escó estant*) : Senyor President, per defensar conjuntament les esmenes números 27, 28, 29, 30, 31, 32, 34, 35, 42, 43, 50 i 51.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. NADAL : Bé, totes aquestes esmenes fan referència al funcionament de la Junta d'Aigües i als seus òrgans de govern.

En la proposta del Govern, ens diuen que la Junta d'Aigües estarà governada per un president, que, a més, serà el Director General d'Obres Hidràuliques quan no hi assisteixi el Conseller, i aleshores hi haurà una comissió de govern, en la qual ens proposen una participació de deu alts càrrecs del Govern de la Generalitat, més deu persones, nomenades també pel Govern de la Generalitat en representació d'altres interessos econòmics, professionals o recreatius —no s'entén gaire això

de «recreatius»—; per tant, dona vint representants del Govern de la Generalitat i quinze persones en representació dels usuaris, a elegir en cada una de les cinc conques i demarcacions en què queda dividida l'administració hidràulica de Catalunya, un, en cada zona, per a les entitats locals, un per als usos agrícoles, i un per als usos industrials. És a dir, vint, nomenats pel Govern de la Generalitat, quinze, en funció dels usuaris, essent cinc d'administració local, cinc d'usos agrícoles i cinc d'usos industrials.

El Grup Socialista hauria volgut una representació proporcional, en la qual hi haguessin nou representants del Govern de la Generalitat, nou representants de l'Administració local i nou representants dels usuaris, i, alhora, voldríem que el president fos nomenat pel Consell Executiu, però d'entre els membres de la comissió de govern, és a dir, que fos una persona que pogués ser o no el Director General d'Obres Hidràuliques, però que fos d'entre els qui han estat nomenats per formar part d'aquesta comissió de govern.

També proposem una manera peculiar per a l'elecció dels representants de l'Administració local i dels usuaris. Nosaltres voldríem que hi hagués un representant per cada una de les tres conques i per cada una de les dues demarcacions, però, alhora, que hi hagués un respecte al factor de la proporcionalitat del nombre d'habitants de cada una d'aquestes zones, de manera que hi hagués un representant més per cada mig milió d'habitants. Per tant, la nostra proposta seria una proposta més participativa i menys presidencialista.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Joan Martí.

(*Ll. Sr. Lucchetti s'aixeca per parlar.*)

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President, perquè el Grup de Convergència i Unió pugui acumular els torns en contra i per simplificar el debat, nosaltres voldríem..., i amb l'autorització ja de...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ah, bé. Proposa la defensa de l'esmena 33.

El Sr. LUCCHETTI : Exacte. L'esmena 33, que va en la mateixa direcció, i que, per tant, té el mateix sentit de simplificació i de disminuir el pes de la presència de la Generalitat, i, sobretot, en aquesta designació de fins a deu vocals més en representació d'aquests interessos professionals, econòmics o recreatius. Nosaltres enteníem que aquí, amb una ampliació, donat que la composició ja és majoritàriament de representants de la Generalitat, una ampliació fins a tres faria molt més equilibrada la constitució.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Ara, sí, l'Illustre Diputat senyor Joan Martí pot fer la defensa d'aquest paquet d'esmenes.

El Sr. MARTÍ : Senyor President, senyores i senyors diputats, intentaré fer un torn en contra a les esmenes presentades pel Grup Socialista i també a l'esmena presentada pel PSUC i defensada últimament pel senyor Lucchetti.

Amb aquest grup d'esmenes, el que es pretén és buscar un equilibri —ha dit el senyor Nadal. Nosaltres entenem que l'equilibri hi és; nosaltres tenim una representació superior a la que a nivell d'Estat s'obtindrà dintre de la nostra Comunitat Autònoma. A més a més, nosaltres, quan en l'article 11 integrem els altres interessos, que és una esmena de supressió per

part del Grup Socialista, crec que donem entrada també que aquests altres interessos siguin també d'administracions locals. Quant a la representació, diu «presidencialista», quan es refereix que no estaran representats suficientment els usuaris, no estaran suficientment representades les administracions locals, nosaltres hem adoptat un model d'equilibri, hem adoptat un model que creiem que és l'adequat per al bon funcionament de la Junta d'Aigües, perquè sigui operatiu, perquè no sigui un niu de raons on cadascú defensa uns interessos determinats i particulars, sinó que es defensin els interessos globals de la societat, i on s'haurà d'imposar un principi dintre d'aquesta Junta d'Aigües, que serà el de la solidaritat, perquè en tot el reequilibri dels aprofitaments hidràulics dintre el nostre país és el principi de solidaritat el principi amb què haurà de regir-se, i és cert que aquest només es podrà fer a través de la representativitat que nosaltres, en el text legal que presenta el Consell Executiu i al qual nosaltres hem donat suport, tant en ponència com en comissió, pensem ara votar aquí, en el Ple.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Passem ja a la votació d'aquestes esmenes.

Esmena 27, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra, es posin drets, si us plau.

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Esmena número 28.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

(*L'I. Sr. Manuel Nadal s'aixeca per parlar.*)

El Sr. MANUEL NADAL (*de l'escó estant*) : Senyor President, jo demanaria que, si fos possible, anéssim votant en cada article totes les esmenes conjuntament, i em penso que abreujaríem una mica. Les que ara han estat defensades..., a cada article, totes conjuntament.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : No hi ha cap inconvenient per a aquesta Presidència, si el Grup parlamentari del PSUC, que també té una esmena, no hi té cap inconvenient; per tant, ara votarem les esmenes 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 i 34.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes 28, 29, 30, 31, 32, 33 i 34 han estat rebutjades per 24 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 11.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 11 ha estat aprovat per 54 vots a favor, 22 en contra i 2 abstencions.

Passem ja a l'article 12, l'esmena número 36, que cal defensar-la, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per fer-ho, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Senyor President,

aquí el que contemplem és, en aquest apartat tercer, que aquests vocals representants dels usos industrials, que són designats per les cambres oficials de comerç, indústria i navegació, i dels usos agrícoles, designats per les comunitats de regants o altres usuaris, en aquest últim cas que això es faci de comú acord amb les organitzacions professionals agràries. Em sembla que el sentit de l'esmena és obvi i, per tant, m'abstinc d'insistir en l'argumentació.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, el senyor Martí té la paraula.

El Sr. MARTÍ (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. Jo crec que el que hem d'intentar, senyor Lucchetti, és que les comunitats de regants siguin cada vegada més democràtiques i que el reglament que a través de l'article 12.3 s'estableix per a aquestes sigui també més representatiu. Aleshores, la seva esmena, i aquesta és la voluntat —suposo— de tots els grups parlamentaris, que així sigui, la seva esmena la donaríem per decaiguda; en tot cas, nosaltres creiem que si això es portés a la pràctica, aquesta esmena vostès ja no l'haurien hagut de presentar. En aquest moment, creiem que és missió d'aquest Parlament aconseguir —i missió de l'Executiu— que això sigui una realitat, i a través d'aquesta Llei creiem que això ho hem d'aconseguir. Per tant, votem en contra de la seva esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Esmena 35, la sotmetem a votació, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra, es posin drets, si us plau.

Abstencions?

Aquesta esmena número 35 ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Esmena número 36, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra, es posin drets, si us plau.

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 12.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 12 ha estat aprovat per 55 vots a favor, 25 en contra i cap abstenció.

L'article 13; la primera esmena que cal defensar és la 37, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. El senyor Lucchetti té la paraula.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President. En tot cas —mai per les últimes argumentacions que feia servir el representant de Convergència i Unió, mai per aquestes argumentacions—, nosaltres retirem, de tota manera, l'esmena 37. La 37 i la 38, i defensarem la 40.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. LUCCHETTI : La 40, perquè nosaltres entenem que hi ha un buit en aquesta Llei, i no queda clar quin organisme aprova les ordenances i els estatuts de les comunitats d'usuaris de les conques. Nosaltres entenem que podria pensar-se, per tal com es podria desprendre d'un altre article, que això ho fa

el president, però nosaltres entenem que no, i que correspon de situar aquí aquesta addició d'una nova lletra a aquest article.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Martí. El que passa és que estaven indicant si volia defensar l'esmena següent, la 41, que torna a l'addició de noves lletres.

El Sr. LUCCHETTI : No hi ha cap inconvenient. Si m'ho permet, aleshores, per economia de temps...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Doncs, aleshores, per economia de temps...

El Sr. LUCCHETTI : Serien la 41, la 44, la 46, la 47 i la 49, que van totes en la mateixa... són complementàries i van totes en la mateixa direcció, de traspasar competències de la presidència a altres organismes. És únicament aquest el sentit d'aquestes esmenes en el seu conjunt.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Martí.

El Sr. MARTÍ : Gràcies, senyor President. Només per indicar que, en defensar l'esmena número 40, que fa referència a la lletra d) de l'article 13, els arguments ja donats en Comissió, però tan ben preparats pel senyor Lucchetti avui, realment ens fan adonar que, sí, que acceptem aquesta esmena, i que nosaltres..., l'aprovació de les ordenances i estatuts de les comunitats d'usuaris de les conques esmentades en l'article 4.1 ha d'estar inclosa dintre de les competències que corresponen a la comissió de govern.

Això no obstant, referent a l'addició de noves lletres, senyor Lucchetti, desgraciadament, no podem acceptar-li, perquè no és possible deixar a mans —encara que sigui indirectament— dels obligats a pagar amb el règim fiscal de què es tracta, el que vostè pretén en la lletra e), i el mateix succeeix amb la lletra g), on la mateixa legislació d'expropiació forçosa atribueix als òrgans unipersonals aquestes competències. Per tant, no li ho podem acceptar.

Les altres esmenes, com vostè deia, feien referència a les esmenes 40 i 41 i, per tant, donem també per fet el torn en contra.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Passem ja a la votació d'aquestes esmenes. La primera d'elles és la 40, ja que les altres han estat retirades anteriorment.

Esmena 40, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Esmena 41.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 13.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 13 ha estat aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Article 14. Correspon la votació de les esmenes, ja que totes han estat defensades.

L'esmena primera que cal votar és l'esmena del Grup parlamentari Socialista, que, seguint les indicacions de l'Illustre Diputat, votariem l'esmena 42, l'esmena 43; si el PSUC no hi tingüés inconvenient, votariem l'esmena 44; així mateix, la 46, 47, 49 i 50.

Vots a favor d'aquest conjunt d'esmenes, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes 42, 43, 44, 46, 47, 49 i 50 han estat rebutjades per 22 vots a favor, 56 en contra i 4 abstencions.

Text del Dictamen de l'article 14.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 14 ha estat aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Article 15. Esmena, ja defensada i que sotmetem a votació, esmena 51, del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 22 vots a favor, 57 en contra i 4 abstencions.

Text del Dictamen de l'article 15.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 15 ha estat aprovat per 57 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Correspon la votació del text del Dictamen dels articles 16, 17, 18, 19, 20, 21 i 22.

Vots a favor d'aquest conjunt d'articles del text del Dictamen, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen corresponent als articles 16, 17, 18, 19, 20, 21 i 22 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la votació, també, de l'article 23, ja que l'esmena del Grup Popular havia decaigut.

Article 23.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article 23 també ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon la defensa de l'esmena número 53, del Grup Socialista, corresponent a l'article 24. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Manuel Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Senyor President, defensaré conjuntament l'esmena 53 i l'esmena 54.

Bé, aquest és el nus de la qüestió. Aquí fa referència a què es farà dels diners obtinguts per l'aplicació de l'increment de tarifes de sanejament i del cànon de sanejament. Val la pena dir i fer un comentari : que el 31 de desembre del 86 hi havia un

superàvit de la Junta de Sanejament de 7.900 milions de pessetes i una existència a caixa de 6.282 milions de pessetes, la qual cosa vol dir que hi ha hagut una existència mitjana, al llarg de l'any 86, a caixa, d'uns 4.000 milions de pessetes, que deuen haver rendit, segurament, uns 400 milions de pessetes, però només se'n comptabilitzen 15, quan n'hi havia de pressupostats 378. És a dir, parlem de xifres molt importants : un superàvit de 7.900 milions de pessetes que, si bé hi ha coses contretes que s'hauran de pagar i reduiran aquest superàvit, però no deixa que hi hagi una existència a caixa molt important. I, és clar, en l'article 7.2, que ja hem comentat, es diu que la Direcció General d'Obres Hidràuliques pot utilitzar mitjans personals i financers de la Junta de Sanejament i de la Junta d'Aigües per als fins que consideri oportú. És a dir, aquí apliquem el principi de la caixa comuna : tots els diners que fins ara s'estaven cobrant per increment de tarifa i canon de sanejament van a una caixa comú del Govern de la Generalitat, i aquest els dóna la utilització que cregui més oportuna, cosa que ja, en el Pressupost que vam aprovar, hi figurava; hi havia una transferència de més de 1.000 milions de pessetes des de la Junta de Sanejament cap al Govern de la Generalitat, i això va en contra de la filosofia de la Llei de sanejament 5/81. En aquell moment, la filosofia i la lletra eren que hi havia un increment de tarifa que, d'alguna manera, tenia un sentit finalista, de manera que els diners eren recaptats pel Govern de la Generalitat, per la Junta de Sanejament, que tenia aquesta funció —una funció de gestió de la recaptació—, i que els diners recaptats s'atribuïen als organismes de gestió. I els òrgans de gestió era en l'Administració local.

Per tant, hi havia una idea claríssima : posem una taxa per fer unes obres molt concretes. Ara això desapareix. Hi ha la taxa, però ja veurem per a quines obres seran aquestes taxes, i en aquest article que estem discutint, doncs, s'introdueix de manera clara que, a partir d'ara, serà d'aplicació en tot el que fa referència a l'increment de tarifa i al canon de sanejament, la normativa tributària del Govern de la Generalitat.

Jo voldria dir-los que el Grup Socialista té dubtes raonables que, fins ara, s'hagi aplicat legalment el canon de sanejament, i podria produir-se que, si aquest canon ha tingut diversos tipus en diverses zones, no fos legal, i que hagués de passar com va passar amb la contribució urbana amb els ajuntaments : que l'haguessin de retornar. Hi ha ajuntaments que, d'alguna manera, ja han recorregut contra aquesta aplicació del canon de sanejament.

Jo no voldria que al Govern de la Generalitat li hagués de passar això. A partir d'ara no podrà passar, perquè ja li donem naturalesa legal, una nova naturalesa legal, diferent de la que tenia fins ara, però tenim clar que aquí hi pot haver un principi de dubtosa legalitat, i queda clar que hi ha molts de diners a la Junta de Sanejament, que havien d'anar destinats a l'Administració local i que, a partir d'ara, no sabem on aniran a parar : a una caixa general de la qual el qui tingui necessitat estirà. Aquest no és el principi que va inspirar el Grup Socialista a abonar la Llei de sanejament 5/81, i aquesta és la cosa important d'aquesta Llei que estem discutint : què es farà de tots aquests milions de pessetes? 7.900 milions de pessetes, superàvit 31 del 12 del 86; caixa, 6.282 milions de pessetes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Masó.

El Sr. MASÓ : Senyor President, senyores i senyors diputats, aquests diners, senyor Nadal, aniran a parar tots a l'Administració local, a les obres que es facin en els municipis de Catalunya. Hi ha una cosa, abans d'això, que és que la competència de la política global de Catalunya, i en aquest cas en matèria hidràulica, correspon sempre a aquest Parlament, correspon sempre al Govern de Catalunya, i, en darrer terme, vol dir que correspon a la Generalitat. I aquesta és una competència que ens dóna l'Estatut i, per exercir-la, aquest Parlament va aprovar la creació d'un instrument, que és la Junta de Sanejament, amb l'aquiescència de tots els grups parlamentaris, i, tanmateix, aquesta Junta de Sanejament, per portar a terme els objectius d'aquesta política hidràulica, ha de destinar i aplicar els recursos recollits per a cada conca, d'acord amb un pla, que el fa la Junta, que l'elabora la Junta, i que fa unes previsions d'actuació, perquè les obres, les actuacions, no es poden fer totes de cop, no es poden fer totes amb un sol any, i, aleshores, el que fa la Junta és establir una política que vol dir establir un pla de prioritats.

S'estableixen uns canons, es recullen a cada conca, i llavors, les obres, de vegades no es poden realitzar al seu moment, perquè no hi ha disponibilitats, no materials, de diners, sinó dels terrenys, no hi ha els projectes en condicions... No hi ha possibilitats materials de fer-ho, però no per raons econòmiques, sinó per raons que moltes vegades corresponen a les mateixes administracions locals, que són les qui executen després aquestes obres.

O sigui, una cosa és que hi pugui haver una tresoreria, en un moment, sobrera, perquè s'han recaptat uns diners que s'han d'invertir d'acord amb uns plans que ha aprovat la mateixa Junta de Sanejament, però una altra cosa és que aquestes obres es facin o no es facin si hi ha o no hi ha disponibles els terrenys, si hi ha disponibles o no els projectes, si l'obra es pot realitzar materialment en aquell mateix moment.

Ara, aquests diners, senyor Nadal, van a parar tots —tots— a l'Administració local, a les obres i als projectes que s'executen en aquests municipis.

Per això aquesta tarifa, aquests increments, els canons, qui els recapta, a qui correspon, el titular d'aquesta recaptació és, sempre, el Govern de la Generalitat, que ho fa a través de la Junta de Sanejament; no ho poden fer els municipis. Ho podrien fer, ho poden fer delegadament i, de fet, l'article 16 de la Llei 5 ho preveia, i aquest article no ha estat modificat ni per aquesta Llei ni per esmenes de cap grup parlamentari d'aquesta Cambra, o sigui que, en principi, sembla que es dóna conformitat al que preveia l'article 16 de la Llei 5, que és la que fixava una possible delegació que s'executa, per exemple, en casos com a Olot, com en el Consorci de la Costa Brava, que vostè, senyor Nadal, coneix prou bé.

Per tant, nosaltres entenem que aquesta recaptació correspon al Govern de la Generalitat, correspon a la Junta de Sanejament; aquesta recaptació és finalista, aquests diners van a parar a l'Administració local, a les obres que s'executen, i aquestes obres s'executen d'acord amb un pla aprovat amb representació dels ajuntaments que són en la Junta i un pla que fixa unes prioritats, que són la política hidràulica, que es fixa, que es fa a Catalunya a través de les actuacions de la Junta de Sanejament, que és l'actuació política en matèria de política hidràulica del Govern de la Generalitat.

Per tant, votarem en contra d'aquestes esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Passem ja a la votació d'aquesta esmena 53.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 48 en contra i 4 abstencions.

Passem a votar el text del Dictamen de l'article 24.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 24 ha estat aprovat per 52 vots a favor, 19 en contra i 2 abstencions.

Votarem ara els articles 25, 26, 27, 28, 29, 30 i 31, que no tenen esmenes.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen per als articles 25, 26, 27, 28, 29, 30 i 31 ha estat aprovat per 55 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Correspon ara la defensa de l'esmena de l'article 32, l'esmena 54, del Grup Parlamentari Socialista.

El Sr. MANUEL NADAL (*de l'escó estant*) : Senyor President, he defensat conjuntament les esmenes 53 i 54.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Aquesta Presidència no ho havia anotat. O sigui que correspon la seva votació.

Esmena 54.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 21 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 32.

Vots a favor del text del Dictamen de l'article 32, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 32 ha estat aprovat per 56 vots a favor, 18 en contra i cap abstenció.

Correspon ara la votació del text del Dictamen de l'article 33, que no té cap esmena.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha estat aprovat, l'article 33, per unanimitat.

Esmena número 56, del Grup parlamentari Socialista, corresponent a l'article 34. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Manuel Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Senyor President, per defensar conjuntament les esmenes 56, 60, 62 i 63. Aquestes esmenes fan referència al procediment administratiu i les sancions.

El Grup Socialista entén que la Junta d'Aigües de Catalunya hauria de tenir les mateixes competències i la mateixa autonomia que té l'organisme de conca en la Llei d'Aigües de l'Estat, i, per tant, hi ha tot un seguit de procediments administratius, de recursos, d'expedients, de sancions que acaben, comencen i acaben en aquests organismes autònoms, i ens sembla que no

és la Direcció General d'Obres Hidràuliques o la Conselleria de Política Territorial qui ha d'assumir aquestes competències que corresponen a l'organisme de conca en la Llei de l'Estat, i que, per tant, si a Catalunya el símil, el semblant de l'organisme de conca és la Junta d'Aigües, també ha de mantenir les competències, en sancions i en procediments administratius.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Joan Martí.

El Sr. MARTÍ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, la primera esmena defensada pel Grup Socialista és a l'article 35, és l'esmena número 58. Nosaltres recordaríem que, un cop aprovat l'article sisè d'aquesta Llei, en el qual fem esment que : «l'Administració hidràulica de la Generalitat és constituïda per : la Direcció General d'Obres Hidràuliques; la Junta d'Aigües i la Junta de Sanejament», el fet que sigui solament la Junta d'Aigües, quan ja entrem dintre del procediment d'actuació de l'Administració hidràulica, seria fer una mancança a aquest mateix article, que ja ha estat aprovat per la Cambra.

Per tant, no ha de ser solament la Junta d'Aigües, sinó també la Junta de Sanejament, que també ha de ser inclosa en aquest procediment i actuació de l'Administració hidràulica, i la mateixa Direcció General.

Per tant, ens oposarem, en principi, a l'esmena número 58 de l'article 35.

Però, pel que fa a les esmenes defensades de l'article 37 i...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni. El senyor Diputat s'està referint a una esmena que encara no ha estat defensada, que és la 58, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Li ho dic, perquè... per al seu bon coneixement.

El Sr. MARTÍ : No, no. Perdó.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : L'ha referit en aquest moment. Suposo que es referia a les esmenes 60, 62 i 63.

El Sr. MARTÍ : Perdó. Abans quan he dit a l'article 35, em volia referir a l'esmena 56 de l'article 34, i el senyor Nadal crec que ha defensat la 60, 61, 62, 63 i 64.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : 60, 62 i 63.

El Sr. MARTÍ : ...i 63. És així?

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Sí, senyor Diputat.

El Sr. MARTÍ : ...que fan referència a l'article 37, i que en aquest article es refereix al poder sancionador; un poder sancionador, senyor Nadal, que nosaltres creiem que entra plenament en la competència de la Generalitat, que ens ve donat a través del Decret de traspassos i que cal esmentar la Llei d'Aigües de Catalunya, i no solament amb infraccions lleus o menys greus, sinó a totes les que l'article 109 de la Llei d'Aigües que a nivell d'Estat estableix i que passen a ser competències de la Generalitat a través del Decret de traspassos i a través d'aquests articles que nosaltres defensem; és a dir, l'article 37, concretament, que vostè esmenava.

Però, a més a més, és que en l'article 38, punt 3, el que vostè en la seva defensa ha volgut ignorar..., pensi que el punt 3 diu que : «Si es tracta de qualificacions greus o de molt greus, la Junta d'Aigües», que vostè defensava que havia de ser el poder sancionador, «ha d'instruir l'expedient i ha de formular la proposta de sanció, la qual s'ha d'eleva, per mitjà de la Direcció General d'Obres Hidràuliques, a l'òrgan competent de l'Administració de l'Estat perquè dicti la resolució pertinent.»

És a dir, en tot allò que no tenim competències, en aquelles

sancions greus, qualificades de greus, o de molt greus, de les quals no hi ha competència, és la Junta d'Aigües, tal com vostè demana, i que nosaltres ja ho reconeixem en l'articulat d'aquesta Llei.

Per tant, ens oposem a la totalitat d'aquestes esmenes defensades pel Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat.

Passem ja a la votació d'aquesta esmena 56, del Grup Socialista.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 56 ha estat rebutjada per 17 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 34.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 34 ha estat aprovat per 55 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

Correspon, ara sí, la defensa de l'esmena número 58, del Grup Parlamentari del Partit Socialista Unificat.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, aquest és el capítol que parla del procediment i actuació de l'Administració hidràulica, i en l'aspecte..., quan parla que «la Junta d'Aigües podrà recaptar la col·laboració de les comunitats d'usuaris constituïdes legalment...»

Nosaltres entenem que aquí tindria molt més sentit que aquest mandat fos potestatiu, aquest «podrà» fos substituït, per tant, per un mandat imperatiu, que fos «haurà de recaptar la col·laboració de les comunitats d'usuaris», sobretot perquè diu : «en la tramitació dels expedients administratius que tinguin per objecte assumptes referents al seu àmbit de gestió». I acaba dient : «En tots els casos», ho dic perquè ja m'avanço a la cita que em farà després el Diputat que vindrà darrere meu, «s'arbitraran els mecanismes adreçats a tutelar els interessos dels usuaris futurs.»

Jo crec que aquesta..., l'única manera de tutelar els mecanismes adreçats..., arbitrar els mecanismes adreçats a tutelar els interessos dels usuaris, és precisament que aquesta expressió no sigui potestativa —«podrà»—, sinó que sigui imperativa, que sigui «haurà de recaptar la col·laboració de les comunitats d'usuaris.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra, té la paraula el senyor Martí.

El Sr. MARTÍ : Gràcies, senyor President. Com deia el senyor Lucchetti, vaig darrere seu, però jo crec que s'ha equivocat en la seva exposició, en la seva defensa s'ha equivocat de principis, perquè nosaltres sí, realment, en aquest article 35 en tots els casos diem que s'arbitraran els mecanismes adreçats a tutelar els interessos dels usuaris futurs, però és que, nosaltres, els usuaris futurs, creiem que no tenen el principi de fiscalització, sinó que el que hi ha d'haver aquí és el principi de col·laboració, de col·laboració entre usuaris i l'Administració, i, aleshores, és dintre d'aquest principi, la seva representació, dintre d'aquests organismes, la que en tot cas ha de ser requeri-

da a través dels òrgans directrius, en aquest cas, pertanyents a la Direcció General d'Obres Hidràuliques.

Per tant, ens oposem a aquesta esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat.

Votació d'aquesta esmena. Esmena 58.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 58 ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 35.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 35 ha estat aprovat per 56 vots a favor, 3 en contra i 17 abstencions.

Correspon la votació del text del Dictamen de l'article 36.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 36 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la votació de les esmenes corresponents a l'article 37, que es votarien conjuntament les esmenes 60, 62 i 63, del Grup Socialista.

El Sr. LUCCHETTI (*des de l'escó*) : Senyor President, demanem votació separada de l'esmena número 60.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per tant, comencem per aquesta. Esmena 60.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 60 ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 59 en contra i cap abstenció.

Ara sí les esmenes 62 i 63.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes 62 i 63 han estat rebutjades per 22 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 37.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 37 ha estat aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.

Passem ja a l'article 38, esmena 65, del Grup parlamentari del Partit socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la...

El Sr. LUCCHETTI : Perdó, suposo...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Aquesta Presidència no té constància que hagi estat defensada.

El Sr. LUCCHETTI : Perdó, sí, sí, perdó, no estava defensada. Aquesta esmena pretén situar la facultat sancionadora de les infraccions qualificades de lleus i menys greus, que nosaltres estem d'acord que siguin exercides per la Generalitat, com és obvi, mitjançant la imposició de multes pecuniàries i l'exigència de les reparacions que la Llei estableix, però nosaltres entenem que caldria reglamentar aquesta qüestió. Nos-

altres entenem que ni la Llei de Bases de Règim Local ni la Llei Municipal de Catalunya contemplan amb prou detall aquesta qüestió i, per tant, que caldria desenvolupar reglamentàriament aquesta qüestió. I és en aquest sentit que presentem l'esmena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra té la paraula el senyor Martí.

El Sr. MARTÍ : Gràcies, senyor President. Solament per dir que totalment d'acord amb el que diu la Llei de Bases, la Llei Municipal de Catalunya contempla aquest cas, senyor Lucchetti, és cert, però és que la forma reglamentària que s'establirà és que ens ve donada a través del reglament de domini públic a nivell d'Estat —està establert—, del 4 de març del 86, i per tant nosaltres no podem, en aquest cas, fer aquest reglament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

Votació d'aquesta esmena 65.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 65 ha estat rebutjada per 7 vots a favor, 52 en contra i 19 abstencions.

El text del Dictamen de l'article 38.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 38 ha estat aprovat per 52 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Correspon ara votar els articles, l'article 39 i les Disposicions Addicionals Primera, Segona i Tercera.

Vots a favor del text del Dictamen de l'article 39 i Disposicions Addicionals Primera, Segona i Tercera, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 39 i Disposició Addicional Primera, Segona i Tercera han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Correspon ara la defensa de les esmenes corresponents a l'addició de noves disposicions addicionals, del Grup parlamentari Socialista. Esmena 66 i subsegüents, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Nadal.

El Sr. MANUEL NADAL : Senyor President, defensaré conjuntament les esmenes 66, 67, 68, 69, 70 i 71.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

El Sr. MANUEL NADAL : Alguns Diputats hauran vist que, a un conjunt d'articles en els quals no hi havia esmenes, el Grup Socialista s'hi ha oposat, i pot haver sorprès per què no havíem esmenat aquests articles. El tema és que, a través d'una *pirueta* parlamentària, el Grup Socialista ha volgut fer constància que no estava d'acord que el tractament de la modificació de la Llei 5/81 es fes en aquesta Llei, però nosaltres estàvem d'acord que en una altra Llei es fessin aquestes modificacions, i, per tant, nosaltres no hem esmenat el text de l'articulat, sinó que el que proposàvem era la supressió del text de l'articulat, que feia referència a les modificacions de la Llei de Sanejament, i hem introduït les modificacions a través d'aquestes disposicions addicionals.

Amb aquestes disposicions addicionals el Grup Socialista vol deixar constància, en primer lloc, que no està d'acord amb el mecanisme legislatiu seguit. Nosaltres volíem —ja ho he anunciat abans— que es fessin dues lleis diferenciades, una per a la nova Administració hidràulica de Catalunya, l'altra de modificació de la Junta de Sanejament.

Tampoc estem d'acord que s'autoritzi el Consell Executiu a realitzar aquest text refós. Ens sembla —no diem pas que no sigui possible— que seria millor haver fet aquesta discussió en el si del Parlament, amb un text complet ja, però en el si del Parlament. I també hem considerat que les modificacions que se'ns proposen no són suficients i, per tant, no solament hem esmenat els articles que en el Projecte de Llei del Govern s'esmenaven, sinó que n'hem modificat d'altres, amb els següents criteris : el de la simplificació administrativa, ja he anunciat que el fet que hi hagi una xarxa diferent territorial pel que fa a zones de sanejament, en aquests moments tretze, amb la Llei set, i tres conques i dues demarcacions pel que fa referència a l'Administració hidràulica, ens sembla que són dues administracions que podrien coincidir en el territori, o coincidir més del que es coincideix en aquests moments, i per tant es podria simplificar aquest mapa territorial de Catalunya, tan complex, amb tanta diversitat, que si comarques, que si vegueries, que si partits judicials, i ara, doncs, dues noves administracions per als temes hidràulics.

Ens sembla que també hauríem de clarificar que nosaltres enteníem que la Junta de Sanejament és un organisme de concurrència entre el Govern de la Generalitat i l'Administració local, i que les funcions que li corresponen són les de planificació i finançament solidari en matèria d'evacuació d'aigües residuals. També hem apuntat amb aquestes esmenes una major participació de les entitats locals en el consell de direcció de la Junta de Sanejament. Nosaltres volíem una participació més equilibrada, és veritat que amb la proposta d'avui s'augmenta substancialment la participació de l'Administració local, però encara aquesta està molt disminuïda en funció de la presència de representants del Govern de la Generalitat.

També hauríem volgut que hi hagués una clarificació de les funcions de la Junta de Sanejament, tant les que corresponen a la Junta i les que corresponen a l'Administració local en matèria de sanejament. Nosaltres entenem que la Junta té aquestes funcions que hem esmentat de planificació i de finançament, i les administracions locals són els organismes actuants; per tant, els projectes d'obres són promoguts o redactats per l'entitat local, i els diners recaptats també són destinats, de manera directa, a l'Administració local. M'alegro que el senyor Masó així ho anunciï, però els fets, de vegades, ens en fan dubtar.

Per tant, la proposta socialista seria una Junta de Sanejament equilibrada entre Administració local i Administració de la Generalitat que planifiqui, que recapti i que atorgui aquests diners a les administracions actuants, que són les administracions locals.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ricard Masó.

El Sr. MASÓ : Senyor President, senyores i senyors diputats, m'he quedat una mica perplex en el començament d'aquesta intervenció perquè parlava de coses l'Illustre Diputat que no tenien massa a veure amb el text d'aquestes esmenes

concretes. De totes maneres, hi ha unes qüestions que han estat ja parlades en anteriors intervencions sobre quina era l'estructura orgànica que es donava a l'administració de les aigües i del sanejament de Catalunya i unes més puntuals que feien referència a les esmenes que ara defensava el senyor Nadal.

Realment m'alegro que ell també trobi bé l'augment de la participació, encara que la trobi insuficient, en la nova Junta, que passa la representació de l'Administració local de dues persones a set. Nosaltres entenem que aquest és un augment substancial, és un augment important en la representació dels municipis a dintre d'aquesta junta.

Per altra part, la necessitat que els projectes els facin l'Administració local, l'administració actuant o que els facin els mateixos, a instància de la Junta de Sanejament, nosaltres entenem que això és lògic perquè, és clar, aquí qui ha de fer les previsions, qui ha de fer el pla del qual parlàvem fa uns moments és la Junta de Sanejament, que és qui fixa la política i les prioritats, és la Junta; per tant, els municipis han de fer, en tot cas, aquells projectes que estan dintre del pla, sempre que hagin de ser finançats amb aquest pla, amb aquests diners que es recapten per cada conca.

El senyor Nadal ha expressat les seves preocupacions en la figura general, en com s'organitza l'estructura de la Junta de Sanejament, però també he entès que en les seves paraules no hi havia una oposició total; agraeixo la seva acceptació del que s'ha dit aquí, que aquests diners van a parar sempre, en darrer terme, en benefici dels municipis i dels ajuntaments, i nosaltres creiem que el redactat d'aquesta Llei és correcte, que les modificacions que es fan a la Llei 5 del 81 milloren molt les possibilitats i les maneres d'actuació i els recursos de la Junta de Sanejament, i, per tant, votarem en contra de les esmenes del Grup Socialista.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per tant, posaríem a votació aquestes esmenes 66, 67, 68, 69, 70 i 71. Totes elles corresponen a l'addició de noves disposicions addicionals.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes 66, 67, 68, 69, 70 i 71, corresponents a l'addició de noves disposicions addicionals, han estat rebutjades per 23 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Anem a votar ara una addició d'una disposició transitòria, presentada a través de l'esmena corresponent al Partit Socialista Unificat de Catalunya, esmena número 72.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 72, d'addició d'una disposició transitòria, ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 54 en contra i 21 abstencions.

Anem a votar ara la Disposició Final Primera i la Tercera, perquè no tenen esmena. No, votarem primer la Primera, per coherència.

Disposició Final Primera, vots a favor.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta Disposició Final Primera ha estat aprovada per una-

nimitat dels presents.

La Disposició Final Segona té una esmena, i, per tant, correspon la seva defensa, el senyor Lucchetti té la paraula.

El Sr. LUCCHETTI: Senyor President, aquella frase que va fer fortuna de «vosaltres feu les lleis, que jo ja faré el reglament», sembla que aquí no té massa importància, perquè aquí quan podem exercir l'activitat reglamentària no l'exercim i no legislem, no creem reglaments desenvolupadors d'aquestes lleis, segurament perquè ja en tenim prou amb els reglaments que existeixen en la legislació de l'Estat. Nosaltres entenem que aquesta és una mancança greu, i que volíem posar-la de manifest aquí.

Però, si no volem fer reglaments —aprofitant el que deia aquesta frase tan famosa—, jo crec que aquí, en canvi, anem a una altra trampa més interessant, i és modificar lleis utilitzant fórmules com «refondre», «regularitzar», «aclarir» i «harmonitzar». Se'ns proposa en aquest article que agafem la Llei de les Juntes de Sanejament i aquesta Llei que estem aprovant avui aquí i que donem carta blanca al Consell Executiu perquè, amb l'informe previ de la Comissió Jurídica Assessora —faltaria més—, se'ns faci exactament això que he dit jo: «refondre, regularitzar, aclarir i harmonitzar» aquests dos textos legals.

Nosaltres entenem que una llei del Parlament no pot ser modificada si no és a través d'una altra llei del Parlament, i que, per tant, aquest mecanisme —hi insisteixo— de refondre, regularitzar, aclarir i harmonitzar no és el que correspon. Nosaltres en aquest sentit entenem també que anaven algunes de les esmenes anteriors del Grup Socialista, i demanaríem, per tant, que se suprimís aquesta Disposició final, no es donés aquest xec en blanc al Consell Executiu, perquè entenem que una llei d'aquest Parlament ha de tenir, per a la seva modificació, un procediment legal corresponent.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Per a un torn en contra té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Joan Martí.

El Sr. MARTÍ: Senyor President, senyores i senyors diputats, se'ns ha parlat, en la defensa d'aquesta Disposició Final Segona, de l'esmena 72, del PSUC, de «trampa», «modificació», «xec en blanc al Govern de la Generalitat»..., en realitat el que se'ns diu és: «usurpació de la sobirania del Parlament». Volien dir això? Doncs, jo en primer lloc, senyor Lucchetti, li he de dir que els textos legals vigents, les coordenades que ens han de marcar l'actuació de tot parlamentari, són la Constitució, per un costat, però també l'Estatut, i l'Estatut d'una manera clara, en el seu article 31.1, parla que quan s'hagin de refondre uns textos legals aprovats, aprovats ja per aquesta Cambra, com són els articles cinquè, sisè, onzè, etcètera, de la Llei del 81, que els acabem d'aprovar ara tots sobiranament i que, per tant, estem refonent dues lleis, la Llei Reguladora d'Aprofitaments Hidràulics i la Llei de Sanejament, aleshores, fa referència el nostre Estatut al que mana la Constitució en l'article 82.5, que diu que l'autorització per refondre textos legals determinarà l'àmbit normatiu..., etcètera, quan diu que hi haurà delegació legislativa en el Govern. És a dir, a través d'esta Disposició Segona Final, nosaltres no fem més que aplicar els textos legals, en primer lloc; però és que, a més a més, en cap moment, en cap moment es pretén modificar res que s'hagi aprovat aquí en el Parlament, sinó senzillament refondre aquells textos ja aprovats per aquest Parlament en aquesta

sessió, referents a aquesta Llei Reguladora d'Aprofitaments Hidràulics, que siguin refosos perquè no hi hagi duplicitats, i, per a major garantia, diem que aquest text refós sigui assessorat per la Junta Assessora Jurídica, per a major claredat, per a major garantia d'aquest mateix Parlament.

Per tant, seria el nostre Grup el primer a protestar, per essència democràtica, si es modifiqués aquesta Llei en els termes que han estat aprovats en aquesta Cambra.

Creiem que l'únic que es pretén amb aquesta Disposició Final, que, a més, la creiem necessària perquè, si no, l'administrat es trobaria amb una duplicitat de textos i no sabria a quin text acudir, que s'ha de fer delegació legislativa únicament i exclusivament per refundre aquests dos textos. Per tant, senyor Lucchetti, ens oposem a la seva esmena, i, a més, democràticament estem molt satisfets de fer-ho.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Passem a la votació d'aquesta esmena 73.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena 73 ha estat rebutjada per 29 vots a favor, 49 en contra i 6 abstencions.

Text del Dictamen de la Disposició Final Segona.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

La Disposició Final Segona ha estat aprovada per 49 vots a favor, 25 en contra i 10 abstencions.

Disposició Final Tercera.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

La Disposició Final Tercera ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

La darrera esmena que resta defensar és l'esmena 74, corresponent a l'Exposició de Motius, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per fer-ho, té la paraula el senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI (*de l'escó estant*) : Queda retirada, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per tant, sotmetem a votació l'Exposició de Motius, títols i títol de la Llei.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, l'Exposició de Motius, títols i títol de la Llei han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Aquesta Presidència ofereix el corresponent torn d'explicació de vot per als grups que desitgin d'utilitzar-lo. Algun grup desitja fer explicació de vot? (*Pausa.*) El senyor Marc Aureli Vila té la paraula, en nom del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Moltes gràcies, senyor President. Il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, un any llarg ha transcorregut d'ençà que el Govern català presentà a aquest Parlament el Projecte de Llei Regulador de l'Administració Hidràulica. En passar aquest Projecte de Llei pels tràmits que indica el Reglament de la nostra Cambra, per

ponència i per comissió, ha estat modificat en aspectes que creiem substancials i creiem també que certament millorat. Es tracta d'un Projecte, ara esdevingut Llei, de marcada finalitat tècnica, cosa la qual no impedeix que tingui un contingut polític que ve determinat, principalment, pel grau d'intervenció que tindran en els organismes aplicadors de la Llei les diverses administracions públiques del nostre país, i també els interessos privats afectats.

No ens declarem plenament satisfets amb aquesta Llei Reguladora de l'Administració Hidràulica, motivat perquè la seva aplicació està limitada a una part solament del nostre territori nacional, aquella part que era regida per la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental. Tot el territori català que entrega aigües directament o indirectament a l'Ebre o està relacionat amb el riu la Sénia, i la Vall d'Aran, que entrega les aigües a la Garona, queden exclosos de l'aplicació d'aquesta Llei que avui ha aprovat el Parlament de Catalunya. En el primer cas, el de les aigües que aflueixen a l'Ebre, pel fet que aquest riu creua altres terres abans de finir el seu curs a Catalunya, i en el cas del riu de la Sénia per compartir Catalunya i el País Valencià la conca del riu; pel que fa a efectes a la Garona perquè el riu es forma en territori català, per després creuar les terres d'Occitània de l'Estat francès.

Sigui quin sigui el cas, el ple dret de Catalunya de legislar en aigües que s'escorren pel seu territori resta absurdament escapçat per una legislació acurada, en la preparació i aprovació de la qual les institucions catalanes no hi han intervingut, no hi poden intervenir. Posem de relleu aquest aspecte i en aquesta ocasió, per tal que cada un dels grups parlamentaris d'aquesta Cambra i cada un dels il·lustres col·legues que la integren reflexionin i reflexionem sobre aquestes evidents contradiccions.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Algun altre grup desitja fer explicació de vot? (*Pausa.*)

**Projecte de Llei per la qual s'estableix
la Gratuïtat de l'Ensenyament en els Estudis
de Nivell Mitjà i en els d'Arts Aplicades
i Oficis Artístics**

Per tant, no havent-hi cap grup que desitgi fer explicació de vot, passarem al punt següent de l'ordre del dia, debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari del Pressupost... Perdó, perdó; és el punt número 16 : debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei per la qual s'estableix la Gratuïtat de l'Ensenyament en els Estudis de Nivell Mitjà i en els d'Arts Aplicades i Oficis Artístics.

Aquesta Presidència vol conèixer si un representant del Govern vol presentar la iniciativa legislativa. Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor, ai, perdó, l'Honorable senyor Conseller, senyor Basáñez.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES (Josep Manuel Basáñez) : Moltes gràcies, senyor President...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni l'Honorable Conseller que l'hagi fet diputat... (*Rialles.*)

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES : Seria

un honor, en qualsevol cas.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Però no tinc aquesta facultat, i, per tant, l'Honorable senyor té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el Projecte de Llei que tinc l'honor de presentar-los té el suport competencial en l'article setè de la Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes, que atribueix el caràcter de tributs propis d'aquestes a les taxes establertes o que s'estableixin per a la prestació de serveis públics, en ús de les competències atribuïdes a cada comunitat, en relació amb l'article quinzè de l'Estatut de Catalunya, segons el qual és de competència plena de la Generalitat la regulació i l'administració de l'ensenyament en tota la seva extensió, nivells i graus, modalitats i especialitats.

D'altra banda, i ultra la finalitat política de què ja us he parlat, el Projecte s'insereix dins del procés de racionalització i simplificació de la normativa reguladora de les taxes de la Generalitat, engegat amb la Llei 27/1984, del 19 de setembre, que sotmetia totes les taxes a unes normes generals comunes, tot mantenint transitòriament la vigència dels decrets estatals que contenien la normativa específica de cada taxa o grup de taxes.

Un segon pas en aquest camí el va donar la Llei 6/1986, del 8 de maig, la qual va refundre tota la dispersa normativa anterior en un sol text legal, concebut sota els principis de simplicitat i homogeneïtat. Amb anterioritat a la Llei que acabo d'esmentar, la normativa reguladora de les taxes en matèria d'ensenyament era continguda en els Decrets 1633, 1636 i 1639/1959, tots tres de data 23 de setembre, i un quart Decret, el 4290/1964, que regulava les anomenades taxes administratives.

La Llei 6/1986 refonia aquests quatre Decrets en un títol, comprensiu de tres capítols, dedicats, respectivament, a les taxes acadèmiques, les taxes administratives —compulsa de documents, dret de formalització d'expedients i expedició de certificats— i les taxes per a l'aprovació de llibres de text, de lectura i de material didàctic.

La Llei de Pressupostos d'enguany, Llei 1/1987, va aprofitar l'avinentsa d'actualitzar les tarifes, tot acostant les quanties a les establertes per l'Estat, per suprimir o refundre una sèrie de petits conceptes, com ara l'expedició de la targeta escolar, calefacció, material, etcètera, que no tenien raó d'ésser com un gravamen separat. A la Memòria que va acompanyar el Projecte hi podreu trobar una taula d'equivalències amb els conceptes de les Lleis 6/1986 i 1/1987.

En resum, i pel que fa als centres d'ensenyament de BUP, centres de Formació Professional de Segon Grau i escoles d'arts aplicades i oficis artístics, se suprimeixen les tarifes per als serveis d'ensenyament com les taxes de secretaria. Ambdós conceptes, tarifes i taxes de secretaria, es mantenen únicament per als serveis docents de COU i per a les escoles oficials d'idiomes.

Pel que fa a les anomenades taxes administratives, és a dir, les que deriven d'activitats dels serveis centrals i territorials del Departament d'Ensenyament, queden derogades amb l'única excepció dels drets de formació d'expedients per a la tramitació de títols, que es manté.

Aquest és bàsicament el contingut del Projecte, i si es co-

mpara amb el seu homòleg estatal, potser trobareu a faltar un tema important : el tractament de l'autonomia econòmica dels centres docents públics no universitaris. L'omissió és deliberada; hem considerat que el tema tenia prou importància per mereixer un tractament separat. Concretament, en aquests moments, els serveis tècnics del Departament treballen en aquest projecte. Amb això, fa el Consell també un comentari en referir-se a determinades esmenes que es refereixen a aquest concepte.

El projecte de llei de l'Estat, concretament en aquesta qüestió, carrega sobre els centres tota una sèrie de tasques de tipus administratiu, però no preveu en cap moment una refosa administrativa que les faci possibles i, al mateix temps, tampoc preveu un ensinistrament, una formació complementària per a les persones que han de portar aquesta tasca. Això és un tema que és important perquè moltes vegades dins l'àmbit de l'ensenyament ens hem trobat amb projectes, modificacions, reformes, que s'han fet molt bé des del punt de vista de la lletra, des del punt de vista formal, però que després no han tingut sortida, no han tingut aplicació, degut, fonamentalment, que no s'han aportat els mitjans necessaris per portar-les a terme. No hi ha una definició clara encara, doncs, del Ministeri d'Educació i Ciència de l'Estat, en aquest sentit; hem de pensar que el nostre finançament va lligat al que sigui la despesa de l'Estat mitjançant la fórmula de la despesa equivalent, i estem, doncs, encara en un procés d'estudi d'aquesta qüestió. No obstant això, el Departament d'Ensenyament ja va ésser pioner en el seu moment amb l'Ordre que conferia, en determinats aspectes, una autonomia a aquest tipus de centres.

Dues paraules sobre la presentació articulada d'aquest Projecte de Llei. Aparentment és massa prolix i, doncs, si es tractava simplement de suprimir conceptes sense afegir res, podia semblar que n'hi havia prou amb una senzilla clàusula derogatòria. La presentació que es dona a aquest Projecte de Llei respon a l'imperatiu de donar compliment a allò que ordena la Disposició Addicional Quarta de la Llei 6/1986, segons la qual qualsevol llei que modifiqui o creï taxes haurà de contenir una nova redacció dels preceptes d'aquella afectats per la modificació. D'aquesta manera, podem disposar d'un text permanentment refós i actualitzat de la Llei de Taxes.

S'ha de tenir en compte, d'altra banda, que la supressió de determinades taxes afecta marginalment altres preceptes del text legal; així, per exemple, si no es modificava l'article 23 de la Llei, l'expedició de certificats o la compulsa de documents en matèria d'ensenyament mitjà quedaria gravada per les taxes de caràcter general.

Aquest és, en resum, el contingut del Projecte de Llei per al qual sol·licito el seu vot favorable.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Passem ja a la discussió de la Llei. Tenim dues esmenes a la totalitat, una d'elles del Partit Socialista Unificat de Catalunya i l'altra del Grup parlamentari Socialista.

En primer lloc, correspondrà el torn de defensa al Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar l'esmena de devolució, a la totalitat, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, senyores i senyors di-

putats, senyor Conseller, nosaltres hem presentat, efectivament, una esmena a la totalitat d'aquest Projecte de Llei, per una raó que el mateix Conseller, ja en la seva justificació de la presentació del Projecte, entenia que era que aquest Projecte estava coix, o que aquest Projecte era parcial.

Efectivament, més enllà de la lectura dels textos, lleis, decrets, que han anat regulant aquest tema i que el Conseller coneix bé, en la preocupació de l'estructuració dels òrgans de govern dels centres educatius no universitaris, a partir de la publicació de la LODE i de la creació dels consells escolars i de les juntes econòmiques, i, sobretot, a partir de la mobilització estudiantil que es va produir al començament del segon trimestre d'aquest any, amb caràcter general a tot l'Estat i també a Catalunya, i fruit d'uns acords que s'han produït entre les autoritats ministerials i els moviments estudiantils, el Conseller d'Ensenyament de la Generalitat i els estudiants, també, de Catalunya, s'arribà a l'acord de la supressió de les taxes de l'ensenyament mitjà, per facilitar, d'aquesta manera, una major igualtat en l'accés als estudis superiors i als estudis de grau mitjà.

Ara bé, l'acord, o la traducció d'aquest acord en text legal en l'àmbit de l'Estat, s'ha produït amb una proposta que va, no només a la desaparició de les taxes, sinó també a conferir aquesta autonomia de gestió econòmica als centres. I aquest és l'aspecte que aquesta Llei no contempla, aquest Projecte de Llei no ho contempla.

A mi m'ha agradat d'escoltar —i ho dic sincerament— que el Conseller d'Economia i Finances hagi dit que un dels problemes amb què es troben els centres educatius és el de la manca, sobretot en l'àmbit de l'EGB, de personal administratiu que sigui capaç de portar endavant les tasques de la gestió. A mi m'agrada de comprovar que, almenys, hi ha, en la Conselleria d'Economia i Finances, sensibilitat cap a aquests temes, però també m'agradaria de recordar que, per dos anys consecutius, s'ha aprovat en aquest Parlament, en els Pressupostos Generals de l'Estat, una esmena —simbòlica, és cert— de 1.000 pessetes, a proposta del nostre Grup, precisament per evitar que els professionals de l'ensenyament hagin de passar moltes i moltes hores en la tasca administrativa en detriment de la tasca d'ordenació pedagògica, d'elaboració de projectes educatius, etcètera.

A mi m'agrada d'escoltar que la Conselleria està preocupada, que la Conselleria d'Ensenyament també, però, sincerament, senyor Conseller, em costa molt d'acceptar que, després de dos anys de reflexió, se'ns digui que, ara sí, que, perquè existeix aquest Projecte, l'altre anirà endavant.

Si aquest tema no hagués estat plantejat, si d'aquest tema no n'haguéssim parlat, si no hi hagués hagut aquest mateix reconeixement per part del Conseller d'Ensenyament, de comprensió davant del problema que presentàvem, i avui se'ns digués: «És que fem aquest perquè és urgent, i l'altre el tenim a punt», el Grup parlamentari del PSUC, en nom del qual jo, en aquests moments, els parlo, podria entendre i acceptar aquesta, diguem-ne, demora o aquest retard en la presentació de l'altre projecte de llei. Si no és així, el que nosaltres ens temem és que això es fa, efectivament, perquè és relativament senzill, el mecanisme de traducció simultània d'una determinada part de la Llei de Madrid, que això correspon al compliment d'uns acords, però que l'altre tema, que és el tema important, també des del nostre punt de vista, quedarà una

vegada més ajornat, sense calendari.

És aquest el motiu fonamental de la nostra esmena a la totalitat, de devolució del Projecte, no perquè no estiguem d'acord amb el compliment d'unes converses i d'uns pactes que s'establiren entre els estudiants i les autoritats ministerials i de la Conselleria, i que responen a un aspecte d'aquesta Llei, que és l'eliminació de les taxes, però no ens conformem amb aquesta meitat del Projecte de Llei, i demanem la devolució, amb tota la urgència que calgui, per presentar —perquè han tingut dos anys per preparar-s'ho— el projecte que doni l'autonomia financera, i que doni, efectivament, als centres educatius el personal administratiu que els permeti que els professionals de l'ensenyament puguin dedicar-se a tasques pedagògiques i no a tasques administratives.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre Diputada. Acumulàriem aquestes dues esmenes a la totalitat i, per tant, donàriem pas a la defensa de l'esmena a la totalitat del Grup parlamentari Socialista, i, per fer-ho, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA: Senyor President, senyores i senyors diputats, aquest és un projecte de llei que el senyor Conseller ha qualificat d'«homòleg»; nosaltres en diríem «parcialment anàleg», a un altre projecte presentat pel Govern central a les Corts Generals, i que és la part del compliment d'un pacte entre el Ministeri i les organitzacions estudiantils.

En la Llei presentada pel Govern central a les Corts hi ha tres parts: una és l'eliminació de taxes en l'ensenyament mitjà, tant en l'escola pública, tant en els centres públics com privats; l'altra és l'actualització de les taxes que queden, i l'altra és la definició d'un marc d'autonomia de gestió financera, de gestió econòmica a cada un dels centres.

Bé, a Catalunya s'han donat uns pactes anàlegs o homòlegs entre la Conselleria i els estudiants. Aquesta Llei —ho repeteixo— em sembla que és només parcialment anàloga; voldria dir que, fins i tot en la traducció, s'ha millorat lingüísticament, i ho vull reconèixer, però ha estat traduïda parcialment, i amb algun afegitó una mica nostrat que també voldria esmentar.

Hi manca —ja ho he dit— la part referida a l'autonomia econòmica dels centres. Per a nosaltres, aquesta és la primera gran raó de la nostra esmena a la totalitat. Creiem que els centres són prou grans, són prou adults, vaja, els centres d'ensenyament mitjà són prou adults; amb el seu consell escolar, amb el seu consell de centre, en tenen més que suficient per saber com han de gestionar i com han de donar comptes d'aquesta gestió a la Conselleria, cosa que s'explica prou bé.

També a nosaltres ens sobra un afegitó, un afegitó en els pressupostos, que és la referència als pressupostos generals de l'Estat, que no són de la incumbència d'aquest Parlament, que és una referència que, al nostre entendre, deixa aquesta Llei i aquest Parlament com una institució, no sols mimètica, sinó dependent i de segon ordre.

I, finalment, també, és curiosa la diferència que, en alguns casos, hi ha entre les taxes fixades pel Projecte del Govern central i les fixades pel Projecte del Govern de la Generalitat, com si a Catalunya fos vigent algun altre canvi de la pesseta.

Totes aquestes raons justifiquen una esmena a la totalitat, i justificaran les esmenes parcials que defensaré després; però n'hi ha una altra que, per ella sola, també en justificaria el

rebuig : aquest Projecte de Llei, el primer que afecta econòmicament i qualitativament el sistema educatiu a Catalunya, ens arriba sense l'informe del Consell Escolar de Catalunya, al qual crec que havia de ser sotmès aquest Projecte per urgent que fos el seu tràmit. Fins en això hi ha hagut analogia entre el Govern de la Generalitat i el Govern central : aquest no va presentar el Projecte a informe del Consell Escolar de l'Estat; però l'analogia es va aturar aquí, perquè el Consell Escolar de l'Estat elevà la seva protesta formal al Govern central i aquest accedí a demanar informe i a incorporar-lo al Projecte en el tràmit del Senat. És una rectificació de saviesa política que no s'ha produït a Catalunya, i el calendari d'analogies crec que ho permetia, i ho lamentem molt. Desitjaríem que s'hagués produït, i ho expressem amb aquesta nostra esmena i amb aquest nostre vot.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyora Diputada. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, penso que la presentació del Projecte per part de l'Honorable senyor Conseller, senyor Basáñez, és ben bé la rèplica d'aquestes dues esmenes a la totalitat, però jo voldria afegir-hi determinats aspectes per complementar-ho. En primer lloc, voldria referir-me al que ha dit la senyora Vintró, quan parlava que durant dos anys consecutius, aquí, al Parlament de Catalunya, s'ha aprovat una esmena per obrir una partida de 1.000 pessetes pel tema dels administratius. El que passa és que, és clar, aquest tema és d'EGB, i aquí estem parlant d'ensenyaments secundaris. Els administratius que hi ha a batxillerat i a formació professional, ja hi són.

Un segon aspecte que voldria posar també en relleu —suposo que ha estat un lapsus, ha dit que ho havíem aprovat al Parlament de l'Estat; ho hem aprovat aquí—, un altre aspecte és que jo penso que el Conseller no ha dit que aquest Projecte fa que tiri endavant l'altre, sinó que ha dit que calen recursos econòmics per tirar endavant el segon aspecte.

Per part, a més, del que ha dit la senyora Marta Mata, nosaltres hem conservat el mateix muntant per a les taxes que es referien a titulacions, perquè hem cregut que també era una manera..., teníem la possibilitat d'augmentar-ho fins al 10%, que ens ho permetia el pressupost, però creiem que aquesta era una manera de mantenir, també, aquest *status* de gratuïtat.

Bé, quant al que fa referència concreta al Projecte, creiem que aquest, per una banda, avença en la gratuïtat, tal com he dit ara mateix, de batxillerat, formació professional i escoles d'arts i oficis, suprimint taxes, fa que l'escolarització fins a setze anys sigui més fàcil, però això significa recursos, comporta una minoració d'ingressos... Pensin, les senyores i els senyors diputats, que això significarà una manca de recaptació fins a 1.000 milions de pessetes l'any, i, finalment, nosaltres creiem que hi ha d'haver una acció de tipus compensatori a càrrec dels pressupostos de l'Estat, i per això ho diem.

Per altra banda, considerem aquesta Llei com a exclusivament fiscal —per tant, taxes i el seu pagament—, que manté unes posicions conceptuals bàsiques, però que no desenvolupa aspectes operatius pràctics —això serà fet per document posterior entre Ensenyament i Economia, tal com ho ha anunciat el senyor Conseller—, que no afecta els ingressos de les finances

públiques en la seva destinació, tal com pretén l'esmena socialista, i, per tant, i per acabar, repeteixo que aquest segon aspecte que apareix en el Projecte estatal i que fa referència al capítol de l'autonomia de la gestió econòmica dels centres docents públics, el Departament d'Economia i Finances no se l'ha plantejat, però des d'aquí s'ha dit que tira endavant.

Per tant, la nostra oposició no és pas directament al contingut de les esmenes, sinó perquè, doncs, el Govern de la Generalitat ha fet una altra redistribució del temps i de les competències, perquè, bé, en definitiva, Madrid és Madrid i Barcelona no és Madrid. (*Rialles.*)

És per això que nosaltres votarem en contra de les esmenes presentades a la totalitat pels Grups Socialista i Comunista.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Els grups que no han intervingut en relació amb la defensa i el torn en contra d'aquesta esmena, poden fer-ho per posicionar-se. Grup Mixt? (*Pausa.*) El Grup d'Esquerra? (*Pausa.*) En representació del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Gràcies, senyor President. Molt breument, per precisar la posició del nostre Grup parlamentari en relació amb aquestes dues esmenes a la totalitat. El nostre Grup pensa que ha estat encertada la iniciativa del Govern de presentar el Projecte de Llei de què acabem de començar la discussió.

Des del primer moment, el nostre Grup va acollir favorablement aquesta proposta, i la nostra reacció va ser de no presentar-hi cap esmena. En realitat, de què es tracta?

En realitat, es tracta, senzillament, d'extreure una conseqüència lògica de la normativa de la Llei estatal orgànica, que reconeix el dret a tots els ciutadans a accedir a nivells superiors d'ensenyament i que, per fer efectiu aquest dret, cal avançar en la gratuïtat dels estudis de batxillerat, formació professional i d'arts aplicades i oficis artístics, mitjançant la supressió de les taxes acadèmiques que regeixen actualment. Jo recordo perfectament la discussió que vàrem tenir en aquest recinte del desplegament de la Llei de Taxes de la Generalitat de Catalunya i és evident que aquesta nova normativa requeria una posada al dia, una rectificació d'aquell desplegament de les taxes i que, per a la corresponent aplicació a Catalunya d'aquest principi de gratuïtat, és evident que calia procedir a aquestes rectificacions que estan introduïdes en aquest Projecte que el Govern presenta a la nostra consideració.

Hem escoltat, amb gust i amb atenció, alguns dels suggeriments, de les reflexions dels Grups del PSUC i del PSC, però al nostre judici no són suficients per motivar una esmena de rebuig i de retorn al Govern d'aquest Projecte, i és per aquesta raó que el nostre Grup votarà en contra d'aquestes dues propostes.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Correspon ara a l'Il·lustre Diputat senyor Curto posicionar-se en nom del seu Grup parlamentari, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el senyor Curto.

El Sr. CURTO : Senyor President, senyores i senyors diputats, molt breument, per anunciar que el Grup Popular votarà

abstenció a les dues esmenes a la totalitat de retorn del Projecte de Llei, perquè, a més de produir-se una situació atípica en lo comportament polític del Grup del PSUC en el debat en Comissió, fins fa pocs moments la resta de grups no hem tingut la més mínima informació relativa als motius pels quals los dos Grups —socialista i comunista, em refereixo— han presentat esmenes a la totalitat de retorn del Projecte de Llei; probablement sigui un problema de capacitat d'improvisació.

Però, en qualsevol cas, l'Illustre Diputat senyor Lucchetti en Comissió se va abstenir a les esmenes del seu propi Grup referents a l'apartat sis de l'article segon, les més importants.

Però, lluny de criticar-lo, mereix que se li reconegui que hi hagi hagut en la seva acció el que jo en denominaria clarividència crítica i neteja moral d'actituds, i esta és la situació atípica a la qual m'he referit i que, unida a la falta d'informació, perquè en Comissió les dues esmenes a la totalitat se van donar per defensades sense cap explicació que pogués orientar lo nostre posicionament, ens obliga a pensar que, a més dels motius puntuals que s'han pogut exposar aquí, les esmenes en qüestió jo diria que són més lo producte i l'impuls natural d'una oposició, si no sistemàtica sí habitual, que la raó documentada que en tot moment ha d'avaluar qualsevol esmena a la totalitat.

En estes consideracions, reitero l'abstenció del Grup Popular a les esmenes a la totalitat del Projecte de Llei que estableix la Gratuïtat en els Estudis de Nivell Mitjà i en els d'Arts Aplicades i Oficis Artístics.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Sotmetem ja a votació aquestes dues esmenes a la totalitat, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya i del Grup parlamentari Socialista.

Vots a favor d'aquestes esmenes a la totalitat, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes a la totalitat han estat rebutjades per 24 vots a favor, 54 en contra i 4 abstencions.

Passem ja a les esmenes corresponents a l'articulat, la primera de les quals és l'esmena número 1, del Grup Parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula la Illustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, senyores i senyors diputats, defensaré conjuntament les quatre esmenes que tenim presentades a aquesta Llei.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyora Diputada.

La Sra. VINTRÓ : Advertint, de tota manera, que l'esmena número 2, aquesta, queda retirada. Per tant, no en faré la defensa.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies.

La Sra. VINTRÓ : ...d'entrada; després ja els explicaré què faré. Però la primera esmena pretén aclarir el que per a nosaltres és una redundància : que s'especifiquin les taxes acadèmiques per serveis d'ensenyament, cosa que s'especifica una vegada, però no s'especifica a les dues. Llavors, o bé en l'apartat primer les taxes acadèmiques per serveis d'ensenyament en els centres públics són una cosa i en els centres privats en són una altra, o si les taxes acadèmiques són, efectivament, per serveis d'ensenyament, o cal suprimir-ho en els dos llocs, o cal

posar-ho en els dos llocs.

Nosaltres, per simplificar el text de la Llei, hem proposat suprimir-ho dels dos llocs, perquè, si no, la veritat, no entenem que hi hagi una diferència en un cas i en l'altre.

En el cas de l'esmena número 3, nosaltres volem posar l'aclariment que és «la inscripció de matrícula per matrícula solta», tractant-se de l'escola d'idiomes, on el que es matriculés a un curs —d'anglès, francès, rus o la llengua que sigui—, però si només es posa «inscripció de matrícula» no acabem d'entendre massa bé a què fa referència i, per tant, aquest seria el sentit de l'altra esmena.

Pel que fa a l'apartat sis, l'esmena número 4, i que és la que sembla que va provocar la perplexitat d'alguns dels diputats de la Comissió, jo voldria dir que aquí nosaltres ens trobem amb quelcom habitual en el Grup de Convergència i Unió, que és una contradicció en el seu sistema de procedir. D'una banda, quan té possibilitats de tenir els seus propis tributs i de fixar les quanties d'aquests tributs té una curiosíssima generositat consistent a no modificar les taxes o no provocar-ne els increments i després, i per tant, passar per molt generós, i per molt bo, i per molt afavoridor de la ciutadania, cosa que a un Govern que té aquestes obligacions impositives de vegades li pot resultar incòmode de fixar taxes i de pujar-les, però, és clar, a continuació ens explica que qui ha de fer aquest esforç d'incrementar les taxes i de passar els recursos a l'autonomia de Barcelona —perquè Barcelona no és Madrid, com ens deia fa un moment el senyor Descals—, llavors que siguin els de Madrid els que incrementin, que generin, diguem-ne, l'oposició dels ciutadans que veuen gravar els tributs i els impostos i que nosaltres en rebem els beneficis sense tenir-ne els costos.

És, evidentment, una política intel·ligent —jo no els ho puc negar—, però em sembla poc justa, em sembla poc responsable i em sembla que està poc a l'alçada d'un Govern autònom que vol tenir —i en té tot el dret, i nosaltres l'hi defensem—, les atribucions i les competències, però totes, no només les que són beneficioses per quedar davant del públic, i no assumir les que poden ser menys populars davant dels ciutadans.

Aquest és el sentit de l'esmena que nosaltres defensem. El senyor Descals fa un moment ens deia : «aquesta Llei costarà mil milions», i deia : «i que ens els donin els de Madrid». D'acord. D'acord fins a cert punt, perquè aquí, en aquest article sisè, si posen la distinció «taxes acadèmiques d'estudis/taxes acadèmiques de secretaria», si tan bons volem ser, si realment volem la gratuïtat, eliminem també les taxes de secretaria; ara, el que no té cap mena de sentit és que no les pugem en un 10%, perquè qui ha de pagar 3.780 pagarà igualment 4.160; és a dir, el 10% genèric que s'ha atribuït d'increment a la resta no té per què no atribuir-se aquí.

I després hi ha qüestions, ja més pintoresques —si se'm permet—, com és el tema de les taxes de l'Escola d'Idiomes, que no se sap per què aquestes no entren en els pactes ni en la Llei, i aquestes no es toquen; no es puja ni aquest 10%; i ja el *comble*, des del nostre punt de vista, de les coses mal fetes és incloure a títols d'ensenyaments mitjans títols d'especialització d'estudis universitaris, com pot ser el títol d'audició i llenguatge per a mestres, per a mestres, és a dir, persones que tenen ja un títol universitari de primer cicle, que poden tenir un complement formatiu amb l'audició i llenguatge o la pedagogia terapèutica, però que naturalment qui conegui el sistema

educatiu sap que això no correspon a ensenyaments secundaris de batxillerat o de formació professional.

Per tant, aquestes eren les raons —senyor Curto, jo lamento no haver-les pogut explicar en Comissió—, però aquestes eren les raons que ens portaven, per una coherència de mantenir, en aquells temes que són competències de Catalunya, la possibilitat de gravar els tributs i no només el recurs fàcil de dir: «que ho faci Madrid i que després se'ns en doni la recaptació», el que, a nosaltres, havia motivat aquesta esmena nostra, que era coherent en una política de competències que ha d'estar a les verdes i a les madures.

Ara bé, vist que no vàrem aconseguir que ningú entengués —potser perquè tampoc ho vàrem explicar en aquell moment— el nostre posicionament, però sí que deixant constància de quin era el fons del raonament de la nostra esmena, anuncio que aquesta esmena número 6 quedarà retirada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Excusi'm, senyora Diputada. S'ha referit a l'esmena número...

La Sra. VINTRÓ : La 6.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : La 6. Moltes gràcies.

La Sra. VINTRÓ : És l'esmena 4, perdó.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ah! Sí, sí, d'acord. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Sí, gràcies, senyor Diputat. Senyora Vintró, miri, jo també és la primera vegada que sento els seus arguments; aleshores també hauria pogut tenir ocasió de rumiar-los, pensar-los, reflexionar-los.

Bé, pel que fa a l'esmena número 1, jo li voldria dir que la redundància lògicament no és literatura, però fixa la volada de l'esperit. És a dir, si nosaltres diem : «taxes acadèmiques per serveis d'ensenyament», és perquè hi ha determinats aspectes que també s'han de pagar a les escoles, com podrien ser transports, seguretat, menjadors, etcètera. Per tant, aquest fet de dir : «per serveis d'ensenyament» suposa un aclariment, redundant, si vostè ho vol, però necessari, i per això nosaltres votarem en contra de la seva esmena.

Ara bé, pel que fa a l'apartat número 2 hi ha hagut una correcció lingüística per part del Parlament que aclareix tots aquests aspectes. Diu el punt 2 : «Tampoc no són subjectes al pagament de taxes acadèmiques», per tant, això és clar que es refereix a l'anterior, i aleshores diu, «els alumnes que cursen els esmentats estudis de batxillerat, de formació professional i d'arts aplicades i oficis artístics en centres privats.» Per tant, penso que això queda clar.

Pel que fa a l'esmena número 3, sobre la inscripció de matrícula, bé, tothom ja sap de sempre que a l'Escola d'Idiomes s'hi estudien idiomes, i es comença per estudiar-se'n un, i quan se n'estudien dos es paguen dues matrícules, i quan se n'estudien tres es paguen tres matrícules. Per tant, és molt clar que quan diu : «inscripció de matrícula» es refereix, únicament i exclusivament, a un idioma, i en tot cas serà «inscripció de dues matrícules», «de tres matrícules». I això ho sap tothom..., i sempre. Per tant, en aquest cas aquesta redundància «per matrícula solta» ens sembla innecessària.

Bé, jo me n'alegro molt, que hagi retirat l'esmena número 4, però penso que cal dir i cal tenir molt en compte que aquest 10% sí que suposa diners, també, i que també aquest 10% de menys és d'agrair.

Per tots aquests motius, nosaltres votarem en contra de les esmenes del PSUC.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat.

Posem a votació aquesta esmena número 1, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 1 ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 57 en contra i 5 abstencions.

Text del Dictamen de l'article primer.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article primer ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Correspon ara la votació de l'esmena que no ha estat retirada, que és l'esmena número 3, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 3 ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

L'esmena número 4, com s'ha dit, ha estat retirada. Per tant, text del Dictamen de l'article 2.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article segon ha estat aprovat per 86 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Correspon ara la defensa de l'addició de nous articles, que presenta el Grup parlamentari Socialista.

Per defensar aquestes esmenes té la paraula la Illustre Diputada senyora Marta Mata.

La Sra. MATA : Sí, senyor President, des de l'escó mateix. Agruparé totes les esmenes que falten, perquè, com ja he explicat en la defensa de l'esmena a la totalitat, tenen una argumentació compacta, en primer lloc, la de definició de l'autonomia de gestió econòmica del centre, corresponent a les esmenes 5, 6, 7, 8, 9 i 11, i després la de la concepció de l'autonomia de legislació d'aquest Parlament, corresponent a l'esmena número 10.

Simplement repassaré aquestes esmenes. La nostra esmena número 5 explica com els centres públics no universitaris disposaran d'autonomia en la seva gestió econòmica i hi afegeix un article nou : «Els ingressos que els centres docents puguin obtenir de les prestacions de serveis, etcètera, així com els que es produeixin per llegats, donacions, etcètera, es podran aplicar a les seves despeses de funcionament.» La número 7 atribueix al Consell Escolar de l'Estat l'aprovació de l'aplicació dels ingressos a què es refereix tot aquest apartat. La número 8 diu com s'han de donar comptes a la Conselleria d'Economia i Finances, que és la que ha de dir com això es farà, d'acord amb la Conselleria d'Ensenyament. La número 9 afegeix també amb quines garanties es dona la justificació del compte de gestió, i la número 11 afegeix en el títol de la Llei el concepte també de

«l'autonomia de gestió en els centres públics, docents públics no universitaris».

Pel que fa a l'esmena número 10 és una esmena de supressió d'una part del preàmbul, aquesta part en la qual es fa referència als Pressupostos Generals de l'Estat. L'argumentació que ha donat la senyora Vintro en defensa del fons de la seva esmena número 4 em val totalment per defensar la nostra. En conjunt, si nosaltres volem que els centres tinguin l'autonomia de gestió econòmica, els l'hem de donar, i els l'hem de donar per llei, i si creiem que aquest Parlament té competència de legislació, com la tenim, no voldriem donar l'espectacle —em sembla denigrant— de pidolar el que és nostre, ni que fos en el preàmbul d'una llei.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per fer un torn en contra a totes aquestes esmenes, té la paraula el senyor Descals.

El Sr. DESCALS : Gràcies, senyor President. De fet jo no voldria referir-me a les esmenes globalment, només únicament a l'última, a la número 10, que sembla ser la que políticament pugui tenir més contingut.

Bé, pel que fa a aquesta esmena número 10, de fet jo ja he explicat el nostre punt de vista i també, doncs, el Conseller, però de tota manera voldria insistir en un exemple, motiu de reflexió. Mirin, suposo que vostès saben, perquè ho han vist, que al Departament de Cultura, a la sala d'espera hi ha un magnífic armari de fusta noble, amb unes aplicacions arabesques de marfil. I aquest armari té tres portes, i a la part alta de cadascuna de les portes hi ha una inscripció que diu : «Recorda lo passat, ordena lo present i proveeix l'esdevenidor». Doncs bé, aquesta aparent petita insignificant Llei de supressió de taxes té un paràgraf al seu preàmbul que ens recorda el que diu la Constitució sobre la igualtat d'oportunitats : «recorda el passat», que «ordena el present», d'acord amb aquesta igualtat —calen recursos—, i suposa que es proveirà d'actuacions compensatòries per aquells 1.000 milions en els Pressupostos Generals de l'Estat, que és el futur. I és després d'aquesta reflexió que acceptariem la llei de l'armari, en contra de la llei de l'embut, i per això votarem en contra d'aquestes esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Per tant, sotmetrem a votació les esmenes 5, 6, 7, 8 i 9, aquest paquet d'addició de nous articles.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest conjunt d'esmenes, 5, 6, 7, 8, 9, han estat rebutjades per 26 vots a favor, 60 en contra i cap abstenció.

Disposicions finals, primera i segona.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes Disposicions Primera i Segona han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Correspon la votació de l'esmena número 10, del Grup Socialista, corresponent al preàmbul de la Llei.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 10 ha estat rebutjada per 33 vots a

favor, 55 en contra i cap abstenció.

Abans de votar l'esmena corresponent al títol, votariem el preàmbul.

Vots a favor del preàmbul, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El preàmbul de la Llei ha estat aprovat per 55 vots a favor, 28 en contra i 6 abstencions.

Esmena número 11 del títol de la llei.

Vots a favor d'aquesta esmena número 11, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena al títol ha estat rebutjada per 28 vots a favor, 61 en contra i cap abstenció.

I ara votació dels títols i títol de la Llei.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El títol i els títols de la Llei han estat aprovats per 61 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

Correspon ara el torn d'explicació de vot. (Pausa.)

Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari del Pressupost de la Generalitat de Catalunya per al 1987

No havent-hi cap Grup que ho demani, passem al punt següent de l'ordre del dia, que és ara el punt 17 : debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari del Pressupost de la Generalitat de Catalunya per a l'any 1987. Per presentar la Llei i en nom del Consell Executiu té la paraula l'Honorable Conseller d'Economia i Finances senyor Basáñez.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES : Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats. El Projecte de Llei de Concessió d'un Crèdit Extraordinari al Pressupost per al 1987 té per finalitat ampliar la capacitat de despesa per a aquest exercici en 3.011 milions de pessetes destinats a atendre actuacions referides a matèries esportives i a les desenvolupades per la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Les primeres recaptin 1.761 milions de pessetes, i les segones 1.250 milions de pessetes.

Aquest Projecte de Llei es finançarà amb els ingressos addicionals que per a la tresoreria de la Generalitat proporcionarà l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes, que assoleixen la xifra de 1.131 milions de pessetes, i pel producte de l'endeutament fins al total del Crèdit Extraordinari, és a dir, 1.880 milions de pessetes. Aquest darrer serà formalitzat en 1.240 milions de pessetes per a l'Administració de la Generalitat i fins a 640 milions per a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Aquestes són les xifres relatives a les despeses i als ingressos que conté el Projecte de Llei sotmès a la consideració d'aquesta Cambra. Una anàlisi més detallada permet comprovar que aquesta norma pretén afrontar despeses que objectivament han d'executar-se de forma immediata i que es proposen els mitjans financers més adequats a la realitat econòmica de la nostra institució. A més, l'ajust entre la despesa i els ingressos s'ha efectuat mantenint, no solament l'equilibri formal que ex-

igeix la Llei de Finances Públiques, sinó alliberant la major part possible d'ingressos corrents per destinar-los a despeses d'inversió. És evident que aquesta manera d'actuar permet contenir l'endeutament respecte al volum d'inversió que serà possible executar quan sigui aprovada aquesta Llei.

En efecte, la despesa corrent assoleix la xifra de poc més de 428 milions de pessetes, dels quals únicament 39,5 milions de pessetes es refereixen a despeses de personal i la resta de despeses significa un import de 2.583 milions; quantitat òbviament allunyada del producte de l'endeutament, que, com he dit anteriorment, assoleix un total de 1.880 milions.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau. Perdoni, Honorable Conseller, continui.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES : El 58% del crèdit extraordinari, és a dir, 1.761 milions de pessetes es destinaran a l'esport, i molt especialment a les actuacions previstes per iniciar decididament en aquest exercici les accions conduents a impulsar l'esport català per a una adequada preparació per a la cita de 1992.

No s'ha d'oblidar el fet que la designació de Barcelona com a seu olímpica es produeix quan el Pressupost per al 1987 estava iniciant el tràmit d'aprovació. El Consell Executiu ha cregut necessari que la resposta davant el repte que té Catalunya des de l'octubre passat havia de produir-se en la més gran celeritat possible, evitant la pèrdua de temps que hauria suposat l'espera fins al proper exercici pressupostari. Ens trobem, doncs, davant d'unes actuacions que es refereixen exclusivament al que és possible executar en el primer any del camí que conduirà a 1992 i que, òbviament, tindrà continuïtat en els exercicis pressupostaris posteriors.

Les actuacions concretes que es pretenen desenvolupar es circumscriuen a tres grans programes : el programa d'instal·lacions esportives, que assoleix la xifra de 1.240 milions de pessetes, és a dir, un 70% del total. Aquest programa, que es refereix exclusivament a despeses d'inversió, inclou tant les instal·lacions pròpies com les que seran construïdes per altres entitats. Per a les instal·lacions pròpies es destinen 690 milions de pessetes i, en concret, es refereixen a l'inici de la construcció de l'Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya, a l'anell olímpic i al Centre d'Alt Rendiment Esportiu, de Sant Cugat del Vallès. Ambdues construccions han de ser acabades al llarg del bienni 1988-1989. Quant a les transferències de capital per a la construcció, condicionament i remodelatge d'instal·lacions esportives per part d'altres entitats, recaptin 550 milions de pessetes. D'aquest import, 250 milions de pessetes es canalitzaran mitjançant les corporacions locals, i 300 milions mitjançant altres entitats del món de l'esport.

El programa de docència, investigació i alt rendiment, amb un import de 334 milions de pessetes, que signifiquen un 19% del total de despesa destinades a actuacions esportives. Es tracta d'un programa que recapta la major part de la despesa corrent que conté aquest crèdit extraordinari, perquè la seva finalitat és posar les bases per a la formació de quadres i per a la investigació en els diferents camps que incideixen en l'esport per assegurar la seva potenciació.

El programa d'activitats esportives, que recapta 187 milions de pessetes, l'11% del total, i que té per finalitat fomentar i elevar el nivell competitiu de l'esport català mitjançant les entitats esportives.

En l'altre àmbit d'actuació d'aquest Projecte de Llei, la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió augmenta la seva capacitat de despesa en 1.250 milions de pessetes, és a dir, el 42% del Projecte de Llei que avui es presenta a la consideració d'aquesta Cambra. La major part d'aquest import, 840 milions de pessetes, es destinaran a Televisió de Catalunya, SA, a efectes que amplii la cobertura de la seva xarxa de difusió, millori l'equipament tècnic i doti el fons de maniobra de l'empresa amb recursos suficients per mantenir una alta qualitat dels seus productes, de manera que es possibiliti la generació d'economies de gestió a mig termini. Aquestes economies significaran —així mateix— l'alliberament de recursos per ampliar la capacitat d'actuació.

L'augment de capacitat de despesa per a la societat Catalunya Ràdio assoleix la xifra de 260 milions de pessetes, que es destinaran, bàsicament, a l'ampliació i millora dels equipaments com també als centres de producció.

Finalment, l'ens públic recapta 158 milions de pessetes que es destinen a variació de passius financers, i, per tant, redueixen el nivell d'endeutament de la Corporació. Aquesta actuació suposa la no-alteració del Pressupost inicialment aprovat per al 1987, perquè no haurà de desviar recursos destinats a altres finalitats i permet apel·lar de nou al mercat financer, tal i com es preveu en aquest Projecte de Llei.

En resum, les majors despeses que ara se sotmeten a aprovació combinen el seu caràcter de necessàries amb la política seguida pel Consell Executiu, d'acord amb la Llei de Pressupostos del 1987, en el sentit de màxima austeritat en les previsions de despesa. Prova evident d'això és, precisament, el contingut de les actuacions que he enumerat, que es limiten al que pot ésser executat en el segon semestre de l'exercici pressupostari.

Referent als recursos, com s'ha indicat al principi d'aquesta presentació, els mitjans financers que compensaran l'augment de la capacitat de despesa són dos : els majors ingressos que tingui l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes i el producte de l'endeutament. Passem a analitzar-los.

A l'estat d'ingressos del Pressupost per al 1987 figuren inicialment 1.000 milions de pessetes, quant al que es refereix a recaptació de l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes. Aquest import responia a una previsió respecte al resultat d'unes activitats que, a més de no haver-se iniciat en el moment de l'elaboració del document pressupostari —i, per tant, no hi havia possibilitat de contrast—, començarien a desenvolupar-se a partir del segon trimestre de l'exercici. Ara, el desenvolupament de l'activitat de l'Entitat Autònoma permet efectuar unes previsions ajustades a la realitat del mercat en què aquesta actua, que són superiors a les inicialment contemplades en el Pressupost per al 1987. A la Memòria que acompanya el Projecte de Llei es justifica detalladament que els ingressos addicionals per a aquesta tresoreria podrien assolir una quantitat superior a 1.500 milions de pessetes, com a recursos addicionals. I, no obstant això, aquest Projecte de Llei únicament considera 1.131 milions de recursos destinats a finançar les més grans despeses que autoritza; amb aquesta manera d'actuar, es vol posar de manifest que no es pretén, com a objectiu bàsic a partir de l'aprovació d'aquesta Llei, una acceleració de les operacions comercials de l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes —és evident, per una altra part, que, si aquesta assolís els nivells màxims previstos d'ingressos, possibilitaria la reducció

de les operacions d'endeutament.

Part de les despeses d'inversió es finançaran amb el producte de l'endeutament, 1.880 milions, respecte a un total de despesa de 3.011 milions; com ja he dit anteriorment, 1.240 milions seran formalitzats per l'Administració de la Generalitat, i la valoració d'aquest fet no pot desvincular-se de la forta reducció que experimenta aquesta font d'ingressos en el Pressupost del 87 respecte del 86, 15.000 milions enfront de 26.000... gairebé 27.000 milions. L'augment d'endeutament que suposa aquest Projecte de Llei no altera substancialment la tendència decreixent que el Consell Executiu està disposat a seguir. Quant a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, les operacions d'endeutament que haurà de formalitzar assoleixen la xifra de 640 milions de pessetes, actuació justificada si es té en compte que moltes de les actuacions que contempla aquest Projecte permetran millorar el seu compte d'exploració.

Penso que la sol·licitud de crèdit extraordinari que ara es formula davant el Ple de la Cambra està plenament justificada com un pas cap endavant, ja en el 1987, en el camí de donar resposta als reptes immediats que tenim plantejats en el camp de l'esport i en la infraestructura de Ràdio i Televisió, que permetrà la seva difusió. I, tot això, sense hipotecar les grans línies d'actuació dels pròxims exercicis pressupostaris, tant des del punt de vista de l'ingrés com del de la despesa.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Honorable Conseller. Aquesta Presidència no té coneixement que cap membre de la Comissió hagi estat encarregat de presentar el Dictamen i, per tant, passariem ja a la discussió i debat de les esmenes a la totalitat. La primera d'elles és l'esmena a la totalitat del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana; per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Víctor Torres.

El Sr. TORRES : Gràcies, Honorable President. Senyores i senyors diputats, emparant-se en l'article 39 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya, el Consell Executiu ens presenta amb tràmit d'urgència un Projecte de Llei de concessió —com ha explicat ara l'Honorable Conseller— de crèdit extraordinari al Pressupost de la Generalitat per al 1987.

Aquest article 39 —recordem-ho d'entrada— determina en quins casos es poden efectuar despeses suplementàries no pressupostades i amb quines condicions. Notem, com a condició primordial prevista en aquesta Llei : que la despesa no pugui ser ajornada fins a l'exercici directe. A més, es requereix la condició que no existeixi en el Pressupost corrent el crèdit adient, o bé el crèdit consignat sigui insuficient i no ampliable. Aquestes condicions pressuposen que cal que es tracti d'una necessitat urgent, sorgida inesperadament d'una situació de fet o de dret i que, per tant, no estava prevista en el Pressupost en el curs.

En el curs de la present legislatura ens hem trobat ja en presència de demandes similars; ens permetrem recordar-ne un parell, solament un parell, a títol d'exemple, perquè ens faran comprendre millor la nostra posició de rebuig del present Projecte.

El dia 27 de novembre del 1985 es va posar a la nostra consideració la concessió d'un crèdit suplementari al pressupost de l'Institut Català de la Salut, per un import de 3.000 milions de

pessetes. Nosaltres vàrem votar favorablement la concessió d'aquest suplement, perquè ens va semblar que era raonable la defensa que en va fer el Conseller d'Economia i Finances. Vàrem trobar justificat, en aquell cas, que s'utilitzés l'article 39 de la Llei de Finances i en la nostra explicació de vot vàrem precisar que calia sortir d'una situació difícil i àdhuc perillosa, en la qual no ens havíem posat nosaltres, sinó que era motivada per un concurs de circumstàncies alienes. En aquell cas, evidentment, el Parlament no podia eludir les seves responsabilitats.

Un altre exemple que ens permetem recordar és el famós programa Foc Verd, aprovat el 12 de novembre del 1986, sota la forma d'un projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari de 1.500 milions de pessetes, per finançar programes de prevenció d'incendis i reconstrucció de la forest de Catalunya. Malgrat les nombroses reserves que suscitava el programa presentat pel Conseller d'Agricultura, el nostre Grup va creure que en aquella ocasió també era palesa la necessitat d'una actuació urgent, després de la crema de 70.000 hectàrees de boscos i cultius. Ara veurem, ara que entrem en el període més perillós de l'any, si aquell crèdit extraordinari haurà estat realment útil o no; en tot cas, vàrem votar favorablement perquè pensàvem que no estava en contradicció amb la Llei de Finances i perquè creïem, efectivament, que hi havia una justificació evident.

Al nostre judici, el Projecte de Llei que ens ha estat presentat per l'Honorable Conseller no reuneix, ni de molt, els condicionaments que es poden trobar en els exemples que hem recordat. Ara, es tracta d'iniciar amb caràcter decidit, diu l'Exposició de Motius, actuacions que aniran desenvolupant-se fins al 1992, en una doble vessant, una d'elles, com a conseqüència directa de l'execució del programa olímpic, i les altres, per a l'adequació general de serveis que tenen forta incidència en aquell esdeveniment. I per a l'inici d'aquestes actuacions, se'n demana, amb caràcter d'urgència, sense poder esperar al Pressupost normal que hem d'aprovar d'ací a uns mesos, ni més ni menys que 3.000 milions de pessetes : reconeguem que, per a un inici, no està gens malament.

Primera consideració : no creïem que el caràcter d'urgència i d'excepcionalitat que requereix implícitament la Llei de Finances Públiques sigui aplicable en aquest cas. Els Jocs Olímpics varen ser adjudicats a Barcelona i a Catalunya —a Barcelona i a Catalunya— el mes d'octubre de l'any passat i es celebraran, si tot va bé, d'aquí a cinc anys. I no podem ser els únics a pensar que no hi deu haver un caràcter d'extrema urgència, quan el mateix Conseller d'Economia i Finances, Josep Maria Cullerell, quan va fer la presentació del Pressupost per a l'any 1987 i ens va explicar prolixament les prioritats polítiques que el Govern va establir en aquell moment i a l'hora d'instrumentar els fons públics, la despesa pública, ni tan sols va fer esment dels Jocs Olímpics ni de la Direcció General de l'Esport. És més : quan discutíem el pressupost de la Direcció General de l'Esport es va denunciar que hi havia una sola partida de 30 milions per a l'aprovació dels Jocs Olímpics, i el més curiós és que amb aquesta relativament modesta quantitat es volia promoure l'ideal olímpic, desenvolupar plans de dignificació esportiva, fer seguiments i controls mèdico-esportius, ajudar les activitats previstes als Jocs, preparar la creació d'una acadèmia Olímpica, etcètera, etcètera. I denunciàvem també, el nostre

Grup denunciava també, la incongruència d'una partida de 136.599.000 pessetes, destinades a la Direcció General de l'Esport amb el títol «Despeses diverses», sense cap altra especificació. I, bé, ara es vol destinar a la Direcció General de l'Esport un crèdit suplementari de 1.761 milions de pessetes i, per justificar-ho, se'ns presenta una Memòria de quaranta pàgines, en les quals es descriu tot un programa de govern en matèria esportiva, que va des de l'ensenyament i les campanyes i els cursets fins a les instal·lacions i les subvencions per a construccions, passant per la formació de quadres i els centres d'alt rendiment.

Diguem ben alt, i que consti, que nosaltres subscriuim totalment la intencionalitat de la Memòria. Però no els sembla, senyores i senyors diputats, que hi ha una evident manca de correlació entre l'ambició i l'amplitud del programa i les limitacions en el temps que suposa la seva aplicació, durant el període de vigència del Pressupost del 1987? Tot plegat, ho hem de reconèixer, dóna la sensació d'una lamentable improvisació perquè no hi ha una raonable adequació entre els objectius, els mitjans i els calendaris d'execució.

El cas de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió és diferent, és una altra cosa. El dia 11 de juliol del 1985, el Ple de la Cambra va aprovar un crèdit extraordinari de 3.700 milions de pessetes per a aquesta entitat; si no ho recordem malament, els únics que varen votar favorablement aquest Projecte va ser el Grup de Convergència i Unió. El nostre Grup va jutjar poc convincents les explicacions del Govern, malgrat que la sollicitud de crèdit pretenia justificar-se en un extensíssim estudi, que, si no ho recordo malament, havia estat dipositat, degut a la seva amplitud i el seu volum, a la Biblioteca del Parlament. Però, si aleshores ens vàrem abstenir, quan es varen debatre les seccions corresponents a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, en discutir el Pressupost per al 1987, el nostre Grup no solament va votar sistemàticament en contra de totes les seccions, sinó que va votar a favor de les tres esmenes de devolució que van presentar els grups de l'oposició, perquè aleshores nosaltres encara érem al Govern i vàrem votar en contra d'aquest Projecte.

No repetiré els arguments que es varen esgrimir, però que segurament tots vostès recorden i que malauradament continuen en peu, perquè hem de constatar, amb tristesa i amb una certa indignació, que els defectes reiteradament assenyalats no solament no s'han corregit, sinó que s'han agreujat encara fins a límits insostenibles durant la darrera campanya electoral, per bé que sigui necessari fer una distinció qualitativa entre TV3 i Catalunya Ràdio. I, si algun argument ens faltava per estar convençuts del nostre rebuig d'aquest Projecte, la sessió que va tenir lloc ahir a la Comissió parlamentària de control de Ràdio i Televisió, rebutjant la compareixença del Director General d'aquesta entitat, afegiria encara uns graus superiors al nostre convenciment, i contrastant —ja que a vegades comparem Madrid i Barcelona— amb el que passava un dia o dos dies abans a Madrid, on Pilar Miró no va tenir cap inconvenient a acudir a les Corts per respondre a les mateixes preguntes que nosaltres volíem formular aquí, a la gent directiva de la Corporació Catalana.

Ses senyories comprendran que nosaltres no ens podem associar a una operació que consisteix a alimentar un organisme que necessita, prèviament a tota altra cosa, una anàlisi rigorosa

del seu estat de salut i l'aplicació sense contemplacions de la terapèutica adequada.

No podem deixar de referir-nos, encara que sigui breument, al finançament del crèdit extraordinari. No insistirem en els punts b) i c) de l'article tercer, perquè es prou coneguda la nostra reticència, per no dir la nostra aversió a tot augment de l'endeutament que no sigui totalment indispensable. I, per tot el que hem exposat, estem convençuts que aquest nou endeutament ni és indispensable ni està justificat.

Però la nostra oposició és encara més ferma pel que fa al punt a) de l'article tercer. Perquè ara resulta, senyores i senyors diputats, que hem de finançar una activitat tan lloable, tan pura i tan sana com és l'educació esportiva, amb una activitat tan menyspreable com és el foment del joc; car, ara, ja no es tracta de treure un profit d'un fet social que, per altra part, no podem ni ignorar ni prohibir, però és que... Ara no es tracta d'això : ara es tracta, purament i simplement, d'acréixer el rendiment d'un vici. Què vol dir, si no, el que ens explica la memòria a la qual feia al·lusió l'Honorable Conseller fa un moment, en la qual es diu textualment : «El joc té un important component d'inèrcia, i només en el cas que hi hagi novetats es reanima la demanda. I, en aquest sentit, el joc ha de ser dinàmic, sense donar oportunitat al jugador de jugar per inèrcia, sense il·lusió.» I és segurament la creació d'aquesta il·lusió la que es proposa assolir, des de fa un temps, aquesta propaganda —tan histèrica com ridícula, i segurament costosíssima— que ens serveixen amb gran generositat els mitjans de comunicació àudio-visuals.

Posats en aquest terreny, jo em permetria de suggerir als tècnics de la propaganda pseudo-institucional que estem suportant la confecció d'una nova pàgina per als diaris —pàgina sencera—, dins de la sèrie dels «6 milions», aquesta famosa sèrie, que podria dir així, per exemple : «Per assolir unes bones finances, per donar força i energia a la joventut catalana, no som ni dos, ni tres, ni cinc : som 6 milions de jugadors». És una iniciativa que brindo als tècnics de l'Entitat de Jocs i Apostes.

Però parlem seriosament : vostès no creuen que ens estem apartant de la filosofia que inspirà la Llei del 15 de març de 1984, que declara repetidament que, en cap cas, s'ha de fomentar el joc? I no creuen que ens estem apartant de la filosofia plasmada en aquelles belles paraules de l'Honorable Conseller Josep Maria Cullerell, quan deia textualment, parlant de l'impost sobre la Llei del Bingo, que si, «com a resultat de les mesures que pensem emprendre, es reduís la quantitat de diner jugat a Catalunya» —deia Cullerell— «potser jo podria sentir-ho des del punt de vista pressupostari, però jo crec que tots vostès —tots vostès— haurien fet un bon servei al país, perquè, en definitiva, la quantitat no jugada, la quantitat no jugada pot ser —no dic que sigui—, pot ser un estalvi que pot donar origen a una inversió i que pot perfectament originar nous llocs de treball i, per tant, una forma de lluitar contra l'atur». Belles paraules que subscriuim totalment, però, aleshores, hem de preguntar-nos qui té raó : l'Honorable Conseller Josep Maria Cullerell, o l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes?

I, per acabar, senyores i senyors diputats... Demanaria a la Presidència un minut per acabar la meua intervenció.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : El té, Il·lustre senyor Diputat.

El Sr. TORRES : El dia 25 de febrer d'enguany —un altre argument per oposar-nos a aquest Projecte de Llei— el nostre Parlament va decidir la creació d'una comissió especialitzada per fer, amb caràcter permanent, el seguiment de la preparació dels Jocs Olímpics del 1992. No creuen, senyores i senyors diputats, que hauria estat correcte informar aquesta Comissió especialitzada, al seu degut temps, encara que només hagués estat per respecte a la resolució aprovada unànimement pels diputats del Parlament de Catalunya?

En conclusió, perquè aquest Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari utilitza indegudament l'article 39 de la Llei de Finances Públiques; perquè no existeix la deguda correlació entre el Pressupost del 1987, els programes que se'ns presenten avui i els mitjans per portar-los a terme; perquè creiem innecessari dotar de mitjans complementaris una corporació que necessita, prèviament, una modificació substancial dels seus comportaments; perquè som contraris a l'augment de l'endeutament públic, si aquest augment no està totalment justificat; perquè considerem, en fi, que és inacceptable la pretensió de finançar una part del crèdit extraordinari amb el producte d'una política encaminada al foment d'un vici social; per totes aquestes raons, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya sollicita el vot favorable a la seva esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Acumularíem la defensa, en tot cas, de l'esmena a la totalitat del Grup Socialista. Per fer-ho, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Higin Clotas.

El Sr. CLOTAS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, vagin les primeres paraules d'agraïment a l'Honorable Conseller d'Economia perquè, en aquest cas, tot i tractar-se d'un crèdit extraordinari, ha tingut la valentia de sortir a aquesta tribuna, i potser no tant justificar-lo com explicar o llegir el seu contingut. Però recordaré que —la data que abans ja ha sortit en paraules del Diputat senyor Víctor Torres— l'11 de juliol del 85, el que aleshores era Conseller d'Economia, el senyor Cullerell, no va tenir aquesta mateixa valentia, es va negar a sortir a presentar aquest Projecte de Llei, un projecte de llei que recordo que, aleshores, va tan sols obtenir el vot favorable del Grup de Convergència i Unió.

En tot cas, avui, aquesta valentia, senyor Conseller, jo la hi reconec, encara que li haig d'afegir immediatament que, per molt que vostè surti, considerem injustificable la presentació d'aquest crèdit.

Nosaltres creiem que el toc d'atenció greu, important, còrrresponsable, que el Parlament de Catalunya va donar el juliol de l'any passat, en relació —perdó, de fa dos anys— amb les despeses d'inversió de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, estaven anunciant una situació ja alarmant. Avui ens trobem de nou en una nova situació de presentació d'un crèdit extraordinari, amb enormes irregularitats en el seu contingut.

M'explicaré : en primer lloc, irregularitats de tipus jurídic i econòmic. El senyor Torres les ha esmentat : el fet que aquest crèdit vulnera clarament la Llei de Finances Públiques de la Generalitat de Catalunya en els seus articles 39 i article 19, i vulnera la Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes, dita LOFCA.

Si ens remuntem una mica en el temps, recordaré que l'any

80, quan es va constituir el Parlament de Catalunya, abans que el Govern de la Generalitat tingués temps d'elaborar i presentar a aquesta Cambra el Projecte de Pressupost ordinari de l'any 80, es va haver de presentar un crèdit extraordinari per a inversió i per a despesa ordinària, per posar en marxa els mecanismes institucionals i de constitució dels diferents departaments del Govern de la Generalitat.

En aquell moment, els grups de l'oposició i el Grup Socialista, en paraules del nostre Portaveu, senyor Armet, van posar de manifest la irregularitat d'aquell procediment, però que, atès que s'estaven tractant els inicis de la institucionalització del nostre autogovern, allò era per una sola vegada permisible, atès que encara no hi havia el mecanisme ordinari, que són els pressupostos. I, si no vaig equivocat, em fa l'efecte que va ser el senyor Escudé qui, aleshores —no sé si exactament amb paraules textuals—, va dir que, efectivament, aquestes eren les raons que havien imposat la presentació d'una manera potser irregular d'aquell crèdit extraordinari, però que això no tornaria a passar, però que això no tornaria a ocórrer.

Per què dic això? Perquè, efectivament —i el senyor Torres ho ha citat—, quan diem que vulnera la Llei de Finances Públiques de la Generalitat de Catalunya en el seu article 39, aquesta estableix d'una manera clara que la despesa que sollicita el crèdit extraordinari no pugui ajornar-se, pel seu criteri de plurianualitat, a un exercici posterior; és a dir, que siguin unes despeses que, necessàriament i inevitablement, s'hagin de fer en el transcurs de l'exercici corrent.

Bé, això no és així en el crèdit extraordinari, que estableix la despesa d'aquest crèdit fins a l'any 92; per tant, ja trenca aquest principi de plurianualitat i vulnera o fa mal ús de l'article 39 de la Llei de Finances Públiques.

També la vulnera quan estableix, d'una manera clara, que la concreció dels recursos del finançament d'aquest préstec s'han d'establir d'una manera clara i concreta; tampoc ho fa aquest crèdit extraordinari, senyor Conseller.

I, finalment, perquè aquesta mateixa Llei de Finances Públiques obliga, en el moment de presentar un crèdit extraordinari, a fixar l'import —cosa que fa—, les característiques i la destinació de les despeses d'inversió de l'emprèstit. I, aquí, si ho volen, els puc fer un brevíssim resum : subministrament de béns i serveis, comunicacions, despeses de concentracions, treballs, estudis tècnics, etcètera... És evident que no està únicament orientat ni dirigit a despeses d'inversió.

Però, al mateix temps, diem que vulnera, i d'una manera clara, la Llei Orgànica del Finançament de les Comunitats Autònomes. En el primer apartat d'aquest article es preveu que les comunitats autònomes puguin realitzar operacions de crèdit per un termini inferior a un any, amb l'objecte de cobrir —dèiem abans— necessitats transitòries de tresoreria, durant un any. Però, quan hagin de concertar operacions de crèdit per un termini superior a l'any —com sembla que es tracta aquí, en aquest Projecte, i veig que el senyor Conseller m'ho reconeix—, l'import total del crèdit s'ha de destinar exclusivament a despeses d'inversió, senyor Conseller. I, ho repeteixo, això no és així; per tant, es vulnera la LOFCA. I afegir que, per concertar operacions de crèdit a l'estranger, també es necessiten uns requisits que reconeix la LOFCA i que vostès, aquí, tampoc no tenen en compte.

Per tant, des del punt de vista jurídic, i des del punt de vista

del respecte i el compliment de les lleis del Parlament i de la Llei de Finançament de les Comunitats Autònomes, ens trobem un projecte de llei que vulnera aquestes dues lleis, que implica una habilitació en blanc al Consell Executiu per realitzar operacions d'endeutament, i que no justifica de cap manera el mecanisme jurídic pressupostari utilitzat i que especifica la Llei.

Hi ha elements que ha donat el senyor Torres, que no voldria repetir, des del punt de vista jurídic, que no permeten —almenys al Grup Socialista— de votar a favor d'aquest crèdit i, per conseqüència, presentar una esmena a la totalitat, de devolució. Però, al mateix temps, hi ha greus objeccions de caràcter polític. M'explicaré. Vostès es troben avui aquí per quarta vegada, si considerem Comissió i Ple del Parlament; per segona vegada, en relació amb televisió en el Ple de la Cambra, amb un rebuig total dels altres grups de la Cambra, excloent, naturalment, Convergència i Unió, en les seves sollicituds de crèdit extraordinari.

I faig un parèntesi per explicar que em refereixo exclusivament als temes de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i, perquè no volem posteriors interpretacions de caràcter cínic, explico el nostre parer en relació amb els temes dirigits, adreçats a Jocs Olímpics, i és que —i ho matisem en la nostra esmena a la totalitat, senyor President, que aprofito l'avinentsa per dir que, la parcial, la retirem en benefici que votarem a favor totes les esmenes del Grup del PSUC en aquest concepte, perquè introdueixen increments que són els que nosaltres denunciàvem en aquest Projecte— conté insuficients recursos econòmics en un moment en què nosaltres, reiteradament, havíem sol·licitat del Govern de la Generalitat major responsabilització econòmica i financera i major concreció amb les altres institucions que participen en la responsabilitat d'aquests Jocs Olímpics, com són Ajuntament de Barcelona, com són diputacions, com són federacions esportives, etcètera, i, finalment, també, perquè es veu inclòs en aquestes irregularitats del crèdit extraordinari, que també adreça a despesa ordinària —no únicament a despesa d'inversió—, sota la porta dels Jocs Olímpics, elements que són despesa ordinària i no d'inversió.

Per tant, per aquests motius, nosaltres hem presentat també aquest aspecte d'esmena a la totalitat en el concepte de 1.761 milions de pessetes, però, ho repeteixo, per evitar aquesta mena d'interpretacions, perquè creiem que hi ha d'haver major concreció en els programes, creiem que hi ha d'haver major suficiència econòmica, i creiem que s'ha de fer amb el rigor d'adreçar-ho a inversió, no a despesa ordinària.

En tot cas, retirem, senyor President, aquesta esmena parcial, i votarem totes les esmenes favorables que en aquest mateix sentit incorpora el Grup del PSUC.

Les raons polítiques que ens obliguen a nosaltres a presentar aquesta esmena de devolució i, per tant, a votar en contra d'aquest crèdit extraordinari..., raons polítiques de corresponsabilització institucional.

El Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió va votar, igual que va fer l'any 85, en contra d'aquest Avantprojecte de Pressupostos —de la mateixa manera també ho va fer en el Pressupost ordinari del 87—, i hi van votar en contra tots els membres elegits —no representants—, elegits per tots els Grups de l'oposició d'aquesta Cambra.

En necessitar una votació de dos terços favorable, naturalment, vol dir que el Consell d'Administració no va aprovar aquest Avantprojecte, un avantprojecte —he dit «aquest», probablement erròniament—, un avantprojecte de 1.150 milions de pessetes. Resulta que en el tràmit d'anar des de la no-aprovació del Consell d'Administració al Consell Executiu i del Consell Executiu al Parlament de Catalunya, aquest crèdit extraordinari s'ha incrementat a 1.250 milions de pessetes. Naturalment, ignorem els avatars que van fer possible aquest increment —encara més ho ignora el Consell d'Administració, que ja no va aprovar un crèdit de 1.150 milions de pessetes i ara se'l veu incrementat.

En el moment de no aprovar el Consell d'Administració aquest crèdit, el seu Director General, senyor Granados —jo crec, i ell mateix ho creu—, desafortunadament, va fer unes declaracions adduint raons polítiques i partidistes —jo crec que desafortunadament, perquè ell mateix després ha rectificat aquestes declaracions.

Però la irregularitat és que ens trobem avui amb un crèdit diferent al que ja no va aprovar el Consell d'Administració i que, a més, se'ns tramet per procediment d'urgència a aquesta Cambra, aprovant-se en el Consell Executiu el mateix dia que el Consell d'Administració el rebutjava. Per tant, primera irregularitat, si tenim en compte sobretot que allò que esbrina, que pot donar transparència i aclariment sobre quins són els comptes i la gestió econòmica i financera de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió —que són les auditories que la Llei obliga, i estableix obligatòriament, a realitzar anulament—, resulta que no es coneixen; no es coneixen ni en el Consell d'Administració, que és on correspondria en primera instància, almenys quant al temps, i no es coneixen en el Parlament de Catalunya, per més que les hem sol·licitat, i per més que el Consell d'Administració les va sol·licitar.

L'alarmant, senyores i senyors diputats, és que quan, des de la Comissió de control parlamentari de Ràdio i Televisió, un diputat, el portaveu del Grup Socialista en aquesta Comissió, el senyor Guitart, sol·licitava al senyor Granados per què no havia facilitat el resultat d'aquestes auditories al Consell d'Administració quan un conseller, i no precisament del Grup Socialista, elegit pel Grup Socialista, li ho va sol·licitar, el senyor Granados contesta que: «pot ser que hi hagi algun conseller que m'ho hagi demanat, però jo de moment no penso trametre a aquest conseller aquestes auditories, purament i simplement, perquè no és una obligació meua i perquè no està dins de les facultats del conseller. Però m'estendré més», diu el senyor Granados, «tampoc no està dins de les facultats del Consell d'Administració, i a mi m'agradaria, senyor Diputat, que si vostè creu que no tinc raó, que em digués en quins preceptes jo haig de fer lliurament de les auditories. Ja està.» Així acaba. Diu: «Ja està.»

És clar, amb aquest tarannà, amb aquesta mentalitat, el mínim que vostès han d'esperar és que la Cambra, almenys la Cambra que no dona directament suport al Govern, els negui qualsevol mena d'ampliació d'una despesa que ja fa molt de temps que hauria d'estar culminada. I per què? Perquè, fixins'hi bé, vostès ni tan sols no expliquen com s'han gastat els diners i com s'ha produït el que nosaltres entenem que hi ha hagut una desviació en la inversió de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió; ni tan sols expliquen per què, de veritat,

amb rigor, es necessita un crèdit extraordinari, sinó que tampoc volen donar les mostres manifestes i clares sobre quins són els estudis de la despesa realitzada fins en aquell moment. I això ho fan també sense tenir en compte recomanacions de l'Informe de Fiscalització de la Sindicatura de Comptes, en relació, per exemple, amb els temes d'amortització —després ho trobarem. Per exemple, en temes d'amortització, com pretenen vostès que s'aprovi un crèdit extraordinari per a inversió si aquest contempla 150 milions de pessetes dels préstecs adquirits els anys anteriors? Això no forma part de l'essència d'un crèdit extraordinari, senyor Conseller, i vostè sap molt millor que jo que s'ha d'orientar exclusivament a inversió, i, per altra banda, és incompreensible que fa sis mesos, quan van vostès presentar el pressupost ordinari de 1987 en aquesta Cambra, no tinguessin ja en compte que en el transcurs de l'exercici del 87 havien d'afrontar aquest emprèstit; és a dir, a més d'incorrecció, lleugeresa.

Per tant, aquestes són raons institucionals de corresponsabilització adreçades a la manca de respecte que el Govern i el Director General tenen en relació amb el primer organisme de direcció d'aquesta Corporació, que és el Consell d'Administració, que ens fa impossible votar a favor d'aquest crèdit.

Afegir, naturalment, que aquest és un dels motius raonable de corresponsabilització, de respecte i de rigor que obliguen en aquests mateixos membres del Consell d'Administració, la setmana passada, a posar de manifest que el Director General, que és qui directament està relacionat amb ells, està manifestament en situació de cessament per haver incomplert articles corresponents a la Llei de Creació de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

I, finalment, senyor President, senyores i senyors diputats, jo mateix —i si vostès m'ho permeten ho reproduiré—, l'11 de juliol del 85, en l'explicació de vot, del nostre vot d'abstenció aleshores, a l'igual que la resta dels membres d'aquesta Cambra en relació amb aquell crèdit extraordinari, vaig acabar de la següent manera: «Tenim preocupació per la desviació que, en el fons, és el que queda surant sobre l'ambient d'aquesta Cambra després d'aquest debat. La desviació produïda és un fet real sobre els projectes inicials, el del 82 i el del 84, però la preocupació alarmant és que avui tampoc culminen les necessitats d'inversió en aquest projecte de Llei», «culminen la inversió» perquè en l'anterior projecte de Llei, vostès ho recordaran, perquè se'ns deia que «per culminar definitivament la inversió de la Corporació», quan això s'havia d'haver complert ja en el projecte del 84.

I quan vostès, senyores i senyors diputats del Grup de Convergència, senyors del Govern, honorables consellers, hagin de tornar a portar aquí, de nou, un altre crèdit per a inversions, o bé hauran de tornar a formular, eufemísticament, que es tracta, de nou, per completar o per culminar, cosa que igual que avui no se'ls admetrà per part dels altres grups d'aquesta Cambra, o bé hauran, aleshores sí, de reconèixer el que ja s'ha produït avui, i és que la desviació hi és, respecte al 84 en 2.000 milions de pessetes, i, respecte al 83, en 4.000 milions de pessetes, i això és el que ens temem avui.

Aquesta despesa, senyor Conseller, senyores i senyors diputats, està ja efectuada. Vostès estan, a través de..., irregularment, en contra o vulnerant les lleis que abans he esmentat, estan amb la força dels vots de la majoria, però amb la força de

la raó, intentant corregir, aixecar les despeses i la desviació efectuades en la inversió de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, que hauria d'haver estat culminada l'any 84 i encara no està culminada.

Per tant, molt ens temem que hi ha aquí una enorme lleugeresa, des del punt de vista de la gestió econòmica i financera, que hi ha una greu irresponsabilitat amb els diners que pertanyen a l'erari públic, i que, des d'aquest punt de vista, nosaltres demanem el vot favorable d'aquesta Cambra a la nostra esmena a la totalitat i una major corresponsabilització, rigorositat i serietat al Govern de la Generalitat i a la majoria que li dóna suport per gestionar i administrar el cabdal públic.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra d'aquestes dues esmenes a la totalitat, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

(*Ll. Sr. Vice-president Primer s'absenta del Saló de Sessions i l'Il. Sr. Vice-president Segon el substitueix en la direcció del debat.*)

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, pujo a la tribuna per oposar-me, evidentment, a l'adopció d'aquestes dues esmenes a la totalitat de rebuig que han estat formulades, respectivament, pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana i el del Partit dels Socialistes de Catalunya. Intentaré —he pres nota de les extenses explicacions que ambdós diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula han fet—, intentaré seguir el fil de la mateixa argumentació que se'ns ha donat, per un i altre diputat, a efectes de motivar, de justificar ara, de cara al Ple, la necessitat, segons aquests senyors diputats, de rebutjar i que retorni al Govern aquest Projecte de Llei.

Anant, en primer lloc, doncs, per les manifestacions que en nom del seu Grup ha fet l'Il·lustre Diputat senyor Torres, ens trobem que, en primer lloc, després de fer unes referències a uns antecedents sobre uns crèdits extraordinaris a l'ICS i al Foc Verd, que, en definitiva, doncs, són unes realitats que hi ha hagut i l'actitud del Grup d'Esquerra Republicana, doncs, efectivament, va ser la que va ser, jo crec que no podria ser pas altra, formant part —com ell ha apuntat en algun moment— del Govern de la Generalitat.

Tot seguit, el senyor Torres ha fet una referència negativa a la inadequació de l'aplicació de l'article 39. L'article 39, nosaltres entenem, el senyor Conseller ho ha explicat, la memòria ho indica, la mera lectura de l'article 39 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya, doncs, crec que justifica a bastament aquesta necessitat o aquesta possibilitat de fer-ho, perquè no es pot ajornar aquesta inversió o aquesta quantitat a disposar. Perquè el senyor Conseller, l'Honorable senyor Conseller ho ha explicat. Vostès ho coneixen perfectament: l'elaboració dels pressupostos és una tasca feixuga —pensin que ens movem al voltant del mig bilió de pessetes, i que, per tant, des del primer inici, del primer moment del primer esborrany fins que es transforma en un avantprojecte, després en un projecte que arriba al Parlament, doncs, hi ha tota una sèrie de passos en els quals intervenen, evidentment, tots els departaments, totes les conselleris i, constantment, el Departament d'Economia i Finances. I això vostès ho coneixen perfectíssimament, perquè hi ha moltíssims exemples al llarg d'aquesta legislatura i de l'anterior legislatura que ha arribat finalment al Parlament

un pressupost, un projecte de pressupost que no contemplava aspectes pressupostaris que es contenien, que es preveien en textos legislatius que paral·lelament es tramitaven en la Cambra o que, fins i tot, havien entrat posteriorment. I per això recordaré un pila de vegades que, per via d'esmena, s'han modificat conceptes de la Llei de Pressupostos o de l'estat de despeses per tenir en compte projectes de lleis posteriors o paral·lels, perquè —hi insisteixo— davant la proximitat de l'elaboració això ho justifica plenament.

El senyor Torres parlava que en el Pressupost de l'any 87 hi havia una partida de 30 milions, evidentment perquè era una tasca de promoció de la concessió dels Jocs, i per això hi havia una quantitat realment modesta, i això ja es va dir en el seu moment. És després quan, coneguda l'assignació dels Jocs Olímpics a Barcelona, realment hi ha una necessitat important, molt més important, evidentment —tots els senyors i les senyores diputades en són conscients—, de poder disposar de quantitats molt més importants. I, evidentment, i això ho ha explicat l'Honorable Conseller, però sobretot ho palesa clarissimament aquesta memòria, que en els seus dos documents, segon i tercer, al llarg d'uns 113 fulls d'explicacions hi ha una sèrie d'activitats que no és que siguin inversions anuals, sinó que hi ha unes activitats que s'han de fer ja, s'han de fer immediatament. Disposem encara de quatre o cinc mesos, i nosaltres entenem que no seria bo que ens suméssim als possibles retards, a les possibles dilacions a l'endegament, a la canalització de totes les activitats i de totes les inversions necessàries per portar a bon port la celebració dels Jocs Olímpics de l'any 92.

El senyor Torres ens ha parlat d'un altre element, un element important dins d'aquest Projecte de Llei, que és el de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Ha fet referència a uns defectes de funcionament, relatius —concretament ha dit— a la campanya electoral, campanya electoral que, doncs, és immediatament posterior al Projecte de Llei; per tant, dubto molt que la motivació, almenys inicial, del Grup d'Esquerra Republicana a presentar aquesta esmena a la totalitat hagi estat una actitud presumptament incorrecta posterior. Tant és així que el senyor Torres, després de diferenciar TV3 i Catalunya Ràdio, ha fet referència, ens ha fet explicacions a una sessió del dia d'ahir de la Comissió del Seguiment i el Control de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió; per tant, això crec que és un exemple paradigmàtic que aquesta no era la motivació de l'esmena a la totalitat que feia un mes que s'havia presentat, com no sigui que tinguessin una capacitat de profecia tal que ja preveïessin el que hipotèticament hagi pogut esdevenir en aquesta Comissió, Comissió que jo no voldria ara —i potser hi insistiré una mica més després, perquè el senyor Clotas també hi ha fet referència— reproduir tot allò que en aquesta sessió ja es va dir i que per part del nostre Grup, si no ho tinc malentès, l'Il·lustre Diputat senyor Codina ja va explicar les sòlides argumentacions del nostre Grup. (*Rialles.*)

En tercer lloc, una tercera vessant, el senyor Torres ha fet referència al finançament i ha parlat d'un tema —que té tota la raó, en Comissió ja li ho vaig reconèixer— que sí que ha estat una constant al llarg de molts anys del seu Grup parlamentari, l'oposició a l'endeutament, i això és cert. Ara, el fet que hi hagi una oposició constant, per altra banda no ha donat argumentació de fons, fora d'aquesta de dir que és una pràctica o una idea pròpia, però sí que aleshores s'ha estès moltíssim en el tema de

la part de finançament que fa referència a la taxa o, millor dit, als ingressos procedents de l'organisme d'apostes i jocs. I, aleshores, ha dit unes paraules carregades d'esperit ètic dient que seria totalment inadmissible que activitats pures i sanes es financessin per un vici social, com és el joc.

Bé, en Comissió ja li vaig explicar al senyor Torres, i a totes les senyores i senyors diputats presents, i em sembla que és un tema evident que algun tipus d'ingrés procedent del joc és una font corrent de finançament de molts organismes, no ja d'administració local, sinó organismes desconcentrats de l'Estat o dels Estats federals, fins i tot, dels Estats a nivell de sobirania —el cas de l'Estat espanyol és un cas evident—, i si parléssim de vici social, què no diríem, per exemple, de l'alcohol, quan hi ha països en què un percentatge molt important dels seus ingressos fiscals procedeixen de l'alcohol, i que la seva destinació és donar suport a unes necessitats ben pures i ben sanes.

El que sí que voldria dir en aquest tema, ja que ha parlat d'una propaganda històrica i ridícula, si no he pres nota malament, fent referència a allò que diu la memòria en el capítol primer, el que fa referència a les fonts de finançament, quan ha dit —i ha reproduït— que es parla que el joc ha de ser dinàmic, sense donar l'oportunitat al jugador de jugar per inèrcia, que el joc té un important component d'inèrcia, i, evidentment, això és reproducció literal de l'estudi tècnic, però és que a continuació, el que no ens diu el senyor Torres és que hi ha una explicació de tota la pila de jocs diversos, d'atzar, que legalment es practiquen a l'Estat i hi ha tot un estudi comparatiu de la *Loteria Nacional*, la *Loteria Primitiva*, de les travesses, de l'ONCE i això és important, perquè ja ho hem discutit en dues o tres ocasions anteriors, i, aleshores, es deia que tècnicament està acreditat que la quantia global que els ciutadans dediquen al joc és més o menys constant, o que està en funció de nivells de renda, etcètera, però no a nivell d'un major increment de les quantitats esmerçades en el joc perquè sí, perquè hi hagi més possibilitats, sinó que el que hi ha és un trasllat d'unes modalitats a les altres de joc. Això potser al senyor Torres no el convenç, però això es va discutir al seu moment, es van aportar uns estudis tècnics i, almenys al nostre Grup, ens dona a entendre que això és perfectament vàlid.

Bé, aleshores aquí ha fet una distinció i ha parlat en to elogiós de l'anterior Conseller d'Economia, reproduïa unes frases quan es va aprovar la Llei del Joc, el 15 de març del 84, dient que pressupostàriament ho sentiria, però que èticament hi estaria molt d'acord. El senyor Conseller d'Economia i Finances actual no s'ha definit, però jo crec que puc interpretar perfectament el seu sentit, que és igual que totes les senyores i senyors diputats del nostre Grup i del Diputat que els parla, en el sentit que, evidentment, si hi hagués una baixa en el joc ho sentiríem pressupostàriament perquè tindríem unes dificultats de finançament, però èticament, evidentment... Ara, insisteixo que passaria que aquestes quantitats s'esmerçarien en algun altre tipus de joc, però no anirien a l'estalvi o a alguna altra despesa de tipus socialment i personalment més enriquidora.

Pel que fa a..., i entrant en la segona esmena a la totalitat, la que ha presentat en l'explicació d'avui l'Il·lustre Diputat senyor Clotas, bé, ha començat amb unes paraules d'agraïment al Conseller d'Economia, vol dir que aquí va per camins diversos. Primer s'ha donat un agrairment, o s'ha citat elogiosament un Conseller anterior; en aquest cas el senyor Clotas ha elogiat

el Conseller actual i ha menystingut el Conseller anterior. Bé, són apreciacions subjectives que jo no hi entro, perquè realment no és el tema de debat aquí.

I després d'això el senyor Clotas ens ha dit, bàsicament, que hi havia unes objeccions jurídiques o tècnico-jurídiques i unes objeccions polítiques. Quant a les argumentacions i objeccions que al seu entendre, a l'entendre del senyor Clotas, obstaculitzen la possibilitat que el Ple d'aquesta Cambra doni suport a aquest Projecte de Llei, ha esmentat l'acticle 39 —a què, doncs, ja m'he referit abans, quan he contestat, o he intentat contestar, l'Illustre Diputat senyor Torres—, però ha introduït un element nou, que és la referència a l'article 14 de la LOFCA. Jo aconsellaria al senyor Clotas, i a tots els senyors diputats i a mi mateix, si s'escau, que repasséssim el que diu l'article 14, i veurà que diu que: «per concertar operacions de crèdit», i, evidentment, les operacions de crèdit que es concertaran, o que es podran concertar a conseqüència de l'aprovació d'aquest Projecte de Llei han d'anar destinades, evidentment, a inversions. Però és que aquest no és el cas, perquè en aquest Projecte de Llei —com acabem de discutir, acabem de dialogar amb el senyor Torres—, hi ha una part importantíssima que ve originada, precisament, d'un recurs, d'un ingrés addicional molt més imponent del previst, com ha explicat el senyor Conseller, que és el tema del joc.

Aleshores aquí crec que el senyor Clotas té una petita confusió, a part d'aquesta interpretació, diguem-ne errònia, al meu entendre almenys, del que diu o almenys del que literalment diu la LOFCA, és que es juga, no sé si voluntàriament o no, amb una certa confusió entre el que són fonts de finançament, el que és la destinació dels diners i el que és el percentatge d'inversions. Perquè el fons de finançament, que és l'article 3, i això que he explicat hi ha una part que sí que ve o que pretén que es vingui d'operacions de crèdit, però hi ha una altra part importantíssima, la lletra a) d'aquest article 3, que, com he dit, procedeix de majors ingressos procedents de l'Entitat Autònoma de Jocs i Apostes.

Un altre tema és la destinació. Aquí hi ha una bifurcació, en definitiva, perquè inicialment hi ha tres elements, i això és el que contempla l'article 1; recomano a les senyores i senyors diputats que ho vegin. L'apartat a) fa una transferència o fa una aportació al Departament de Presidència, que, posteriorment —per això he dit que es bifurca finalment—, passa també a Corporació Catalana de Ràdio i Televisió; l'apartat b), que és el que fa referència a Direcció General d'Esports, i l'apartat c) és el que fa referència directa a Corporació Catalana.

Però és que el tema que el senyor Clotas deia que tampoc s'ajustava a la LOFCA era el tema de les inversions, que aquest és un altre element diferent d'aquests. No parlem ni de la font ni de la destinació, sinó de cada un d'aquests elements, que és allò que és inversions i, aleshores, jo aconsello o recomano al senyor Clotas i a totes les senyores i senyors diputats que repassin el número 208, annex, del *Butlletí Oficial del Parlament* i veuran que a la plana 10786, quan parla d'esports, hi ha un capítol VI, d'inversions reals, de 782 milions. El capítol VII, transferències de capital, també per inversions externes, fora de la Generalitat, de 550 milions i, aleshores, a l'apartat o annex c) hi ha les inversions financeres permanents, que pugen 1.100 milions de pessetes. Aleshores, si vostès sumen aquestes quantitats veuran..., i això no és un invent o un descobriment

per part d'aquest Illustre Diputat, o humil Diputat, deixem el tractament protocol·lari, (*rialles*) sinó que ho explica clarament la memòria, i el mateix Honorable Conseller ho ha dit, perquè les inversions són, en molt, superiors a la part d'operació legal que va destinada o que es pretén finançar a l'operació de crèdit.

Per tant, hi ha 2.432 milions —si els meus nombres..., i vostès els poden repassar—, 2.432 milions d'inversions, mentre que l'endeutament, les operacions de crèdit necessàries serien de 1.880 milions. Per tant, amb escreix, amb molt escreix, se superen aquests límits que determina la LOFCA.

Bé, entrant —perquè m'imagino que el temps se m'està esgotant— en el tercer apartat, el de les objeccions polítiques, jo celebros que el senyor Clotas hagi tingut l'habilitat que ja des d'ara ha anunciat la retirada d'una esmena parcial, perquè realment era una esmena parcial, com ja vaig tenir ocasió de dir en Comissió, al seu Illustre company, el senyor Guitart, era una esmena que diu, senyores i senyors diputats, que com que el Grup Socialista creu que són insuficients els diners que es destinen a instal·lacions esportives i a inversions de cara als Jocs Olímpics, no volem res, i, per tant, ho suprimim. Trobo molt hàbil aquesta retirada.

Ha anunciat després que en el curs del debat votarà les esmenes del Grup comunista i ja tindrem ocasió de veure que m'imaginava que algunes d'aquestes esmenes no els poden donar suport perquè, precisament, suprimeix aspectes que, nosaltres almenys entenem claus, del finançament, de les activitats esportives, estrictament esportives de cara als Jocs Olímpics.

Ha parlat el senyor Clotas, a continuació, de la corresponsabilització i ha dit que el Consell d'Administració de la Corporació Catalana hi va votar en contra. Bé, suposo que ha estat una llicència literària; després suposo que les senyores i senyors diputats hauran vist de l'explicació que a continuació ha fet el senyor Clotas que això no era ben bé així, sinó que el Consell d'Administració no és que hi hagués votat en contra, havia votat a favor; el que passa, i en això hi estic d'acord, que havia votat a favor amb una majoria, una majoria insuficient d'acord amb determinat article, el punt 2 de l'article 5 de la Llei corresponent. I, per tant, aleshores, com indica aquest precepte legal, és el Consell Executiu de la Generalitat qui té la darrera paraula, i això va passar, i aquí tinc l'acta, senyor Clotas, el dia 19 de maig de 1987.

Però és que hi ha un altre element, que potser vostè està tan obsessionat pels mitjans electrònics icònics, que prescindeix dels radiofònics, perquè jo li voldria recordar —i aquí tinc el certificat corresponent— que en una altra reunió, el mateix Consell d'Administració de la Corporació Catalana, el 10 d'abril de 1987, per unanimitat va aprovar tota una sèrie d'elements, precisament, de la part relacionada amb Catalunya Ràdio. Per tant, s'hauria de matisar molt, moltíssim, les afirmacions que ha fet vostè sobre l'actuació del Consell d'Administració.

Aleshores —i aquest és un tema important—, el senyor Clotas ha parlat del control parlamentari, o millor dit, del control parlamentari a través de la Comissió de Control de la Corporació Catalana, de la qual ell és digne president. És clar, aleshores jo m'imagino —i perdoni'm, senyor Clotas— que vostè ha aprofitat aquesta intervenció d'un torn a favor, d'una esmena a la totalitat, d'un Projecte de Llei presentat, seguint la seva tramitació, en aquesta Cambra, per explicar o per pronun-

ciar totes les coses o totes les manifestacions que, com a President de la Comissió, lògicament, no va poder fer. (*Remor de veus.*) Jo no hi voldria entrar, vostè ha llegit una sèrie de textos relacionats amb un diàleg, pel que sembla, perquè jo ho desconec, entre el senyor Granados i un Il·lustre Diputat del seu Grup, sobre la auditories. Bé, sobre les auditories és un tema que les auditories es van passar, evidentment, a la Sindicatura de Comptes, perquè ara jo podria fer el mateix que vostè, i no ho faré per manca de temps : jo sóc president de la Comissió de la Sindicatura de Comptes i, aleshores, podria explicar tot el que hi ha hagut a la Comissió de la Sindicatura de Comptes sobre els informes de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, de Televisió de Catalunya i Catalunya Ràdio en relació amb l'any anterior, l'any darrer, darrerament aprovat i informat, que, com saben almenys les senyores i senyors diputats de la Comissió, acabades aquestes vacances parlamentàries, que avui o demà començarem, seran objecte de debat.

Bé, finalment, el senyor Clotas ha fet referència a la seva intervenció final en el debat, que jo mateix, també per part del Grup de Convergència i Unió, vaig tenir l'honor de portar el juliol del 85, en relació amb un crèdit extraordinari que es va fer aleshores, i el senyor Clotas deia que quedés ben clar que amb aquell crèdit extraordinari, que era el tercer, no culminaven les necessitats d'inversions, i això és evident, és evident, no hi ha cap organisme viu que les seves inversions, si no és que són un patrimoni històric-artístic, que siguin fetes d'una sola vegada i que mai més s'hagin ni de renovar ni d'ampliar ni de modificar, i, evidentment, un mitjà informatiu tan modern, tan àgil, amb tanta possibilitat d'obsolescència en les seves instal·lacions, i això mateix —si no ho recordo malament—, perquè, és clar, fa ja dos anys pràcticament, jo també vaig tenir ocasió de dir que allò era una fase i que anirien venint fases posteriors perquè les necessitats són constants, igual com qualsevol organització de mitjans informatius electrònics arreu del món.

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, el nostre Grup, i jo mateix en el seu nom, entenem que no tenen entitat suficient les objeccions que aquí s'han fet per part del Grup d'Esquerra Republicana ni per part del Grup del Partit Socialista de Catalunya, i, per tant, anunciem la nostra intenció de votar en contra d'aquestes esmenes a la totalitat.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies, senyor Diputat. (*Ll. Sr. Clotas s'aixeca per parlar.*) Té la paraula el senyor Clotas.

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : Senyor President, sol·licitava la paraula en virtut de l'article 66.3, perquè és evident i clar que s'ha produït jo diria una triple contradicció, i, per tant, fent ús d'aquest article, desitjaria tenir la paraula, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Molt bé. Vostè creu que hi ha hagut una negativa concreta a la veracitat de les manifestacions que ha fet vostè?

El Sr. CLOTAS : Efectivament, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Té vostè dos minuts per contestar.

El Sr. CLOTAS : Gràcies, senyor President. En primer lloc, aclarir a la Cambra, senyor President i senyor Diputat Escudé...

No, no, la votació del Consell d'Administració no va aprovar per cap mena de majoria; va negar, va desaprovar. La votació, si no ho recordo malament, va produir sis vots a favor —incloent-hi el Director General—, sis vots en contra. Efectivament, el quòrum que es necessita és dos terços per aprovar, per tant, no es va aprovar. La votació produïda va ser aquesta i li ho recordo clarament.

En segon lloc, senyor Escudé, jo no he fet ús de la meua posició com a President de la Comissió. A la Comissió es produeix un debat i he insistit o he posat de manifest el que el senyor Director General va dir en relació amb la seva negativa a presentar les auditories; punt. Això ho pot fet qualsevol diputat perquè figura en les actes d'aquesta Comissió, per tant, no tan sols de la Comissió, de tot l'hemicicle.

I, tercer, senyor Escudé, és que el senyor Granados, el Director General, per dues vegades ha dit que ja estaven culminades les inversions de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, però, a més, és que els dos projectes de llei, el del 83 i el del 84, diuen : «per a la culminació de la inversió»; és cert que vostè ara ens diu el mateix que ens va dir el senyor Granados la setmana passada, el dia 4, que «no, no, es necessitarà inversió cada any», però el que deien és que ja per a la seva culminació; el 83. El 84, de nou, per a la seva culminació, i, ara, ens diuen que de nou. Per tant, el que preguntem és quan s'acabarà. Aquestes són les tres contradiccions, senyor President.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies. Els grups que no han intervingut en torn a favor i en contra poden ara posicionar-se. El senyor Folchi pel Grup Mixt.

El Sr. FOLCHI : Senyor President, senyores i senyors diputats, encara que sigui breument, el nostre Grup creu necessari posicionar-se davant el debat, precisament per la importància del Projecte que avui estem tractant.

Bé, el nostre posicionament serà també, d'alguna manera, una explicació de vot. Votarem en contra de les esmenes a la totalitat de retorn, i votarem a favor, donarem suport al projecte del Govern. I pensem que en fer-ho, si aquest Projecte finalment és aprovat, no serà només per la força dels vots, dels nostres vots sumats als vots de la majoria, sinó també precisament per la força de la raó. És clar que per fer aquesta afirmació, que és precisament el que ens motiva, a nosaltres, a donar suport al projecte del Govern, caldria posar-nos d'acord respecte a què és en aquest cas concret el raonable, el racional, allò que s'adiu amb la raó.

Nosaltres pensem que, en definitiva, en política no hi ha res més racional que allò que és real, i res més real que allò que és necessari; de manera que el que hauríem de començar a discutir —i després d'aquest debat penso que a molts diputats pot no haver-los quedat clar— és si la despesa prevista en el Projecte és o no és necessària. El que hauríem de començar a discutir és si aquest Parlament pot negar la seva aprovació a un projecte per impulsar l'esport olímpic, el projecte olímpic a Catalunya : si pot negar l'aprovació a un projecte per impulsar la televisió catalana; és això el que se'ns demana, que votem avui, que ens pronunciem avui sobre un projecte per a augmentar la despesa en la promoció de l'esport a Catalunya, en la promoció del projecte olímpic i també sobre un projecte d'inversió en matèria de televisió.

Bé, per a nosaltres, per al nostre Grup, la promoció del pro-

jecte olímpic és un objectiu polític de primer ordre i és difícil que es pugui negar des d'aquest Parlament, almenys per al nostre Grup, l'aprovació d'aquest Projecte. Per al nostre Grup, impulsar la televisió catalana és un objectiu polític de primer ordre i és difícil que el nostre Grup pugui negar l'aprovació a qualsevol iniciativa en aquesta matèria.

Però hi ha més, hi ha més. En definitiva, les objeccions que han estat expressades pels grups que presenten les esmenes de retorn es basen en qüestions que nosaltres considerem incidentals. En primer lloc, ningú no nega la necessitat de la despesa en promoció de l'esport olímpic, fins al punt que algun grup ha retirat esmenes referides concretament a aquest apartat.

En definitiva, tampoc no es nega l'oportunitat de fer una inversió per estendre la cobertura o per millorar la cobertura de la televisió a Catalunya. El que es diu és que el Director General de Televisió té una conducta diguem-ne poc protocol·lària amb el Parlament, la seva actitud davant les sol·licituds dels membres del Consell d'Administració pot ser millorable, i tot això, que són arguments evidentment importants i que s'han d'expressar, no motiva, al nostre entendre, la desautorització al Projecte.

Es diu també que la cobertura de l'ingrés necessari per finançar la despesa podria ser també d'una altra mena i que finançar despesa esportiva amb ingressos procedents del joc té poc sentit. Amb tot respecte, jo penso que menys sentit tindria encara mantenir els ingressos procedents del joc amb altres finalitats i que, almenys, la finalitat esportiva justifica d'alguna manera una cosa que, d'entrada, ja és justificada, que és la possibilitat per a tota administració pública d'obtenir ingressos derivats del joc.

Bé, en definitiva, per a nosaltres, per raons de finalitat, el Projecte mereix el nostre suport. I, en canvi, penso que no s'ha fet prou èmfasi en la constatació d'un fet bàsic en aquest Projecte. Hi ha 2.000 milions de pessetes d'endeutament per finançar les inversions previstes en el Projecte. Dos mil milions no és ni molt ni poc; és el 10% més de l'endeutament previst pel Pressupost del 1987 —el 10% més—, és reduir la distància —i ho dic, senyor Conseller, a efectes de valorar l'esforç de contenció del Consell Executiu. L'any passat estaven a 30.000 milions d'endeutament, aquest any havíem començat a 20.000, estem a 22; d'alguna manera l'esforç de contenció de l'endeutament que nosaltres saludàvem com a molt positiu en el moment d'aprovar el Pressupost de l'any 87 en aquest moment és menor, és menor, i el que és més greu, nosaltres, el 28 de desembre, el 29 de desembre de 1986, quan precisament discutíem el Pressupost, dèiem, en acabar la intervenció del nostre Grup, que en aquell moment veïem la cara positiva del nou sistema de finançament i que en el futur podríem veure la cara negativa.

Bé, no ha tardat tant com pensàvem aquest futur, sis mesos després, quasi dia per dia, veiem què ens passa quan volem fer alguna cosa des de la Generalitat; volem promoure l'esport olímpic, d'acord. Volem impulsar la tasca de televisió a Catalunya, d'acord, però només podem fer-ho acudint a l'endeutament. Vol dir, senyor Conseller, senyores i senyors diputats, que per a nosaltres, donar un vot favorable a aquest Projecte, ho fem perquè creiem que la despesa està justificada, que hi ha cobertura a la llei per a emparar el crèdit extraordinari, però ho fem també —i volem expressar-ho— amb una greu preocupa-

ció. Des d'ara, i com sempre, cada vegada que vulguem fer qualsevol cosa des del Govern de la Generalitat es farà al preu de més endeutament, i això, senyor Conseller, senyores i senyors diputats, es pot votar a favor, però, evidentment, no se'n pot ser partidari, no es pot votar amb entusiasme.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies, senyor Diputat. Pel Grup parlamentari del PSU, té la paraula el senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Senyores diputades, senyors diputats, breument la posició del nostre Grup, perquè nosaltres ens hi vam pensar molt a presentar una esmena a la totalitat a aquest Projecte de Llei i pensàvem que hi havia arguments de tipus jurídic, de tipus econòmic, de tipus polític, però va ser precisament aquesta consideració de la necessitat de no plantejar una esmena a la totalitat a la despesa derivada dels Jocs Olímpics la que ens va impedir fer una esmena a la totalitat d'aquests pressupostos, i m'hi referiré després en concret perquè, en canvi, pel que fa a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, vam veure molt clar que mereixia una esmena a la totalitat i així ho hem fet.

Nosaltres entenem que té una sèrie de defectes, aquesta proposta, defectes que no vénen tant de la Conselleria d'Economia i Finances, perquè ha estat el vehicle a través del qual ens arriben aquestes urgents necessitats, sinó, segurament, deficiències perquè nosaltres no entenem en cap moment la urgència de les despeses que se'ns proposen, i si aquestes despeses són urgents el mes de juny o de maig de 1987, eren també urgències a finals de l'any 1986. Hi havia fins i tot esmenes als mateixos pressupostos; en aquell moment, era el moment d'incorporar això, o això o presentar-ho en els Pressupostos de 1987 quan els vam aprovar aquí el mes de desembre, o haver esperat als Pressupostos de 1988, que esperem que els diputats que estem aquí els aprovem també a finals d'aquest any 1988 amb una mica més de calma que no vam aprovar els del 1987.

I aquest és el tema; la llei és molt clara, el pressupost extraordinari és per a despeses que no puguin ajornar-se fins a l'exercici següent. Nosaltres demanàriem que ens llegíssim això; és clar que el tema de la urgència és un tema subjectiu; algú dirà : «oh, per a mi és urgent el que per a tu no és urgent», i, aleshores, aquí podríem entrar en una discussió difícil i és per això que nosaltres no vam presentar una esmena a la totalitat, perquè per a nosaltres aquest no era un tema urgent, i ho confessem amb tota claredat, ni la despesa dels Jocs Olímpics no era un tema urgent, era un tema que es podia haver abordat amb transferències de crèdit dintre dels Pressupostos de l'any 1987 perfectament, i estem disposats a agafar els Pressupostos del 87 i demostrar que hi haurà partides que no s'hauran gastat i que es podien traspasar a la potenciació de l'esport de base principalment durant aquest any, i, per tant, no calia un crèdit extraordinari, en primer lloc, i després perquè, sobretot, les despeses derivades de la inversió —i després m'hi referiré— de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió ens semblaven absolutament injustificades. Injustificades per què? I algun diputat ja ho ha explicat : perquè un pressupost per a l'any 1987 amb inversions incloses, va ser discutit en el Consell d'Administració de la Corporació Catalana; va ser discutit, però, per art d'encantament que encara ningú no ha acabat d'explicar-se, quan aquests pressupostos van arribar aquí en aquest Parla-

ment, les partides corresponents a inversions havien desaparegut; o sigui, que no eren tan urgents a finals de l'any passat, i, en canvi, ara són urgentíssimes i justifiquen un crèdit extraordinari.

Això és manca de previsió, això és manca de previsió i això no té cap justificació. Això vol dir que no són inversions absolutament necessàries ni urgents, i, a més, agafant el pressupost es veu amb moltíssima claredat. Miri'n vostès 515 milions per a fons de maniobra. A mi m'agradarà que després algú que hi entengui més que jo, que pugui aquí i que expliqui què és el fons de maniobra; que m'expliqui, en primer lloc, si això són inversions i no despesa corrent, i que expliqui si això són qüestions urgents, i aquí hauríem de discutir molt sobre aleshores, i el nostre Grup té un total respecte als professionals que avui són davant la televisió aquí a Catalunya. Diríem que no tenim el mateix respecte per als polítics que són davant la televisió.

És per això que nosaltres, malgrat que no vam presentar aquesta esmena, votarem a favor d'aquestes esmenes, perquè en el fons polític estem d'acord amb l'esperit de totalitat d'aquestes esmenes.

Res més, senyor President; moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies, senyor Diputat. Per al Grup Popular, té la paraula el senyor Curto.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, per si de cas, precisament est Diputat que no és sospitós de posar cap obstacle a l'esport, manifesta que no fa molts de dies, concretament lo dijous passat, lo Grup Popular donàvem suport al Projecte de Llei d'Estadística, en lo reconeixement des d'esta tribuna que la Llei havia estat estudiada i preparada, que tècnicament tenia un major grau d'excel·lència, i que jurídicament era perfecta.

Fa uns minuts hem votat abstenció a dues esmenes a la totalitat, i ara votarem en contra del Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari i, consegüentment, donem suport a los motius, la posició i els criteris del Grup Socialista i del Grup d'Esquerra Republicana, que, per causa diferent, han presentat dues esmenes a la totalitat de retorn del Projecte de Llei. Així entenem nosaltres l'acció de control parlamentari, que com a oposició també nos correspon perquè, per manca d'altres dots i encara que a molts los resulta difícil o impossible de digerir, i encara intentem en estos moments, amb la meua manifestació, impartir justícia com a virtut que reconeix donar a cada un allò que és seu.

I jo també parlaré avui de la part que moralment més m'afecta, perquè la part fonamental que apareix a l'Exposició de Motius, que parla de la conseqüència directa de l'execució del programa olímpic, té poc a veure amb la posterior distribució dels 1.761 milions de pessetes, dels quals, 429 milions se destinen a despeses corrents —que ja s'hi ha fet aquí abans referència—, 550 milions de pessetes a transferències de capital, i 782 milions de pessetes per al centre d'alt rendiment. I algú haurà de pujar algun dia en esta tribuna i comunicar als diputats del Parlament de Catalunya com se treballa des de la Direcció General de l'Esport amb vista als Jocs Olímpics del 1992, per explicar també —perquè ningú ens ho ha dit des d'esta tribuna— quins costos suposa el Centre d'Alt Rendiment, si l'ocupació de l'immoble té caràcter de propietat o de lloguer, quantes pessetes s'han aportat en concepte d'entrada, quina inversió per tots conceptes necessita est centre, fins

quan durarà la seua activitat, i, sobretot, sobretot, quin patrimoni quedarà després del 1992.

I, per una altra part, com que, de pressupostos, algun dels qui estem aquí també en fem, manifestar que, dels 429 milions de pessetes que es destinen a despeses corrents, nos pot exhibir, en estos moments, l'Honorable Conseller, l'escandall de despeses i la relació detallada del seu origen? Amb quins criteris, per exemple, se destinen 750.000 pessetes per a lloguer de fotocopiadores? Podem veure el pressupost de material d'oficina per un total de 2.400.000 pessetes? Podem saber per què 2.400.000 pessetes en comunicacions? Té al seu poder lo contracte o la relació de viatges i visites que justifiquen 3 milions de pessetes en transports? Nos pot explicar quins estudis i treballs tècnics s'han de fer fins a 5 milions de pessetes? De què es compon esta partida de subministrament de béns i serveis per un total de 2.334.000 pessetes? I, qui ha presentat avui, aquí, lo detall d'una partida denominada «despeses diverses» per 149 milions de pessetes? Estem parlant, senyores i senyors diputats, de recursos que no nos són propis i, quan se parla de números i de diners que no són nostres, volem justificants que documentin les operacions comptables que es practiquen.

I, en la resta del crèdit, si algun dubte es desprèn de l'article 39 de la Llei de Finances Públiques de Catalunya, l'article 14 de la LOFCA dona la raó, sobretot, a l'Illustre Diputat senyor Clotas, respecte a la defensa jurídica que ha fet de la seua esmena a la totalitat.

Però, probablement, lo despropòsit més notable, origen del desacord que en estos moments manifestem, és la procedència dels diners objecte d'est crèdit extraordinari, perquè, si estimular el joc per mitjà de propaganda institucional ja és un acte que mereix la crítica i l'oposició frontal més dura, aportar com a contrapartida a una inversió esportiva los majors ingressos del joc i de les apostes, mereix, des del nostre punt de vista, l'enuig i la còlera popular més severa, perquè, en lloc de millorar la sort del poble amb una política generosa, se l'està irritant amb propagandes agressives, oblidant que l'exhibició pública d'esta conducta, en est cas concret, ha anat més enllà de tot el que significa lo dret i l'ètica.

Ja vaig anunciar en Comissió, i avui ho torno a repetir perquè quedi escrit i registrat, que hi ha tres maneres d'afonar i d'arruinar una família, una empresa o un poble : lo sexe, que és lo més agradable; lo joc, que és lo més ràpid; i els tècnics, que és lo més segur. I no perdéssim de vista, senyores i senyors diputats, que el joc i els tècnics són aspectes que, precisament, lo Govern de la Generalitat incita i aviva de manera permanent. Los fets a què m'he referit ne són tot un exemple.

En estes consideracions, senyor Torres, nosaltres també compartim la seva indignació per estos anuncis publicitaris que tinc al meu poder, que, a més de ser discriminatoris per a altres clubs de Catalunya, com en est cas, nosaltres diem que denoten actituds cansades, que, com a tal anunci, est en concret supera el mal gust i que, al damunt, no té, est anunci, la pulcritud de no aportar ingredients polítics a un medi tan pur com és l'esport.

Lo «transfons» polític d'est Projecte de Llei ens ha permès, també, arribar a una última precisió : lo Grup Popular mai ens prestarem a accions camuflades que, amb intenció o sense intenció, puguin derivar en traure lo protagonisme dels Jocs

Oímpics del 1992 a qui, amb tota justícia, mereix est privilegi : en primer lloc, Barcelona i el seu Ajuntament, i, consegüentment, Catalunya i les seues institucions.

I, per últim, nosaltres entenem que, abonant les dues esmenes a la totalitat i oposant-nos al Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari, evitem que algú, algun dia, nos pugui dir que aquells que han volgut ser més llestos s'acabin d'acreditar d'insuperablement talpers.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON : Moltes gràcies, senyor Diputat. Debatudes les dues esmenes a la totalitat, anem ara a passar a la seva votació.

Les senyores i els senyors diputats que estiguin d'acord amb les dues esmenes, que es posin drets, si us plau.

Les senyores i els senyors diputats que hi estiguin en contra, si poden posar-se drets, si us plau?

Les senyores i els senyors diputats que s'abstinguin?

Les dues esmenes a la totalitat han estat refusades per 35 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Arribats aquí, suspendrem la sessió fins a la tarda, i la reprendrem a tres quarts de cinc de la tarda.

Se suspèn la sessió.

(Són dos quarts de tres de la tarda i sis minuts.)

La sessió es reprèn a les cinc de la tarda i sis minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major, l'Oidor de Comptes i el lletrat Sr. de Alfonso.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Política Territorial i Obres Públiques i de Comerç, Consum i Turisme.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Es reprèn la sessió.

L'esmena que correspon ara defensar és l'esmena número 3, a l'article primer, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana. Per defensar aquesta esmena número 3, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Víctor Torres. (Pausa.) Silenci, si us plau.

El Sr. TORRES : Gràcies, senyor President. Després del debat sobre les esmenes a la totalitat gairebé ens podríem dispensar la defensa de les esmenes a l'articulat. Ens limitarem, doncs, en una sola intervenció, amb la vènia de la Presidència, a precisar el sentit de les esmenes 1, 2, cinquena, vuitena i novena.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : 1...

El Sr. TORRES : ...2, 5, 8 i 9, que és la totalitat de les esmenes d'Esquerra Republicana al Projecte.

L'esmena número 2 demana la supressió de la lletra a) de l'article primer, és a dir el crèdit a la secció 02, servei 01, per un total de 610 milions de pessetes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Silenci, si us plau. Gràcies.

El Sr. TORRES : Gràcies, President. L'esmena número 5 pretén fer el mateix amb la lletra c) del mateix article, és a dir, la supressió del crèdit extraordinari a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió per un import de 640 milions de pessetes. La suma d'aquestes dues demandes de supressió ens dona un total de 1.250 milions, que ens cal, doncs, deduir del total de 3.011 milions —import total del crèdit extraordinari—, deduc-

ció que ens dona com a resultat la quantitat de 1.761 milions, que és la que figura en la nostra esmena número 1, a l'encapçalament de l'article. Ens estalviem de donar una altra vegada els arguments que hem exposat anteriorment, aquest matí, justificant la nostra posició pel que respecta a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Les esmenes 8 i 9 tendeixen a ratificar la mateixa posició política, pel que fa referència a les previsions d'ingrés que indica l'article 3. En efecte, amb la supressió de la lletra c) d'aquest article i la modificació de la lletra b) s'obté el total de 1.761 milions, que és la xifra que la nostra esmena número 1 declara com a total del crèdit extraordinari.

Voldríem que quedés constància que aquestes esmenes parcials només constitueixen una conseqüència del nostre posicionament polític sobre la totalitat del Projecte, que mantenim íntegrament. Per altra part, no haurà escapat a la sagacitat de les senyores i els senyors diputats que aquestes cinc esmenes estan estretament relacionades entre elles, de tal manera que el rebuig de la primera podria comportar el decaïment de totes les altres. Malgrat aquestes consideracions, el Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya demana el vot favorable de la Cambra per a aquest conjunt d'esmenes.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ (de l'escó estant) : Gràcies, senyor President, però potser, ja que quatre de les esmenes que ha defensat el senyor Torres són idèntiques a altres esmenes anàlogues, idèntiques, del Diputat senyor Lucchetti, o del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, si no hi tinguéssim inconvenient esperaria que el senyor Lucchetti fes la presentació d'aquestes mateixes esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Correspon ara la defensa de l'esmena número 5, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya; per fer-ho, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : Sí, nosaltres faríem nostres bona part de les paraules introductòries del senyor Torres, en el sentit que el debat que hem tingut aquest matí i el posicionament sobre el torn de votació de les esmenes a la totalitat, en gran part, ja inclouen la nostra argumentació.

Jo voldria dir que les esmenes, senyor President, números 5, 8, 9, 12 i 13...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : 5, 8, 9...?

El Sr. LUCCHETTI : ...12 i 13, són esmenes que en podríem dir tècniques, que adapten les xifres que apareixen a l'articulat a les esmenes que fem després nosaltres a l'annex. Per tant, aquestes les dono per defensades amb la mateixa explicació que dona el senyor Torres, i després farem només —ho anuncio ja— dues intervencions : una, pel que fa referència a les esmenes números 14, 21 i següents, i una altra que fa referència de la 15 a la 20.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : És a dir, vejam aquesta observació final.

El Sr. LUCCHETTI : Fins ara només dono per defensades la 5, la 8, la 9, la 12 i la 13...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perfecte.

El Sr. LUCCHETTI : ... que són les que adapten l'articulat a les posicions que fem nosaltres.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : D'acord, d'acord.

El Sr. LUCCHETTI : Jo només voldria acabar fent menció... ho dic perquè nosaltres —i ho hem manifestat diferents vegades— no tenim un criteri a priori contrari a l'endeutament de la Generalitat, això ho hem manifestat més d'una vegada; nosaltres pensem que, davant de la pregunta d'endeutar-se, cal respondre's el perquè, que és una altra pregunta, evidentment, i, per tant, de la resposta d'aquest perquè endeutar-se vindrà la nostra posició referent a l'endeutament. Nosaltres no creiem que la Generalitat estigui —i això sabem que ens diferencia d'altres grups de la Cambra— a uns nivells d'endeutament que estiguin a un terreny encara perillós; pensem que lògicament preferiríem que el finançament de la Generalitat vingués d'altres fons —sobretot dels Pressupostos Generals de l'Estat—, però que en la mesura en què aquesta qüestió no es resol a nosaltres no ens preocupa el tema de l'endeutament i, per tant, nosaltres, tot i que aquí rebaixem les partides d'endeutament, és perquè pensem que és millor rebaixar-les de l'endeutament que no dels que vénen provinents del joc. Jo, sobre això, voldria dir simplement una cosa molt senzilla, i és que hauríem d'intentar, i m'agradaria ara... no estic pensant en cap intervenció de les d'aquest matí, però jo crec que en un tema com el del joc i amb els ingressos provinents del joc no hauríem de caure en una certa hipocresia política, i a mi, estic totalment, jo personalment —i, per tant, em sembla que no caldria repetir-ho—, en contra de les pràctiques que poden portar al joc, però que una administració ha de contemplar el joc com una realitat social i col·locar-se, davant d'això, com jo crec que en aquest moment s'està fent —amb matisos. Jo també crec que certs tipus de publicitat són una publicitat abusiva, desproporcionada i desenfocada, però el tema de fons... i per això nosaltres no hem presentat esmenes a la font de finançament provinent del joc, i vull fer notar que cap altre grup parlamentari ha fet esmenes, malgrat les observacions aquest matí, que tothom feia escarafalls sobre el joc, tothom ha estat coherent amb aquesta posició que ara jo explico, i almenys nosaltres hem estat coherents i no hem presentat una esmena rebaixant els ingressos provinents del joc. Jo demanaria que tots fóssim conscients que aquesta és una realitat sociològica que no podem ignorar.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies. Per a un torn en contra... Amb el benentès que voldria indicar, per als il·lustres senyors diputats que estan fent els torns a favor i en contra, que seguirem amb les esmenes corresponents a l'annex, perquè, òbviament, si votéssim el text del Dictamen les xifres podrien variar amb les votacions de les esmenes, i, per tant, no seguiríem l'ordre que correspondria. Per tant, anuncio que tot seguit passarem a les esmenes als annexos.

Per al torn en contra d'aquestes esmenes que acaba de defensar l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, la meua intervenció espero que sigui breu, perquè comparteixo plenament l'explicació que han donat tant l'Il·lustre senyor Torres com l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti, que en definitiva aquest conjunt d'esmenes, 14 o 15 esmenes, constitueixen una perfecta unitat, que és traducció a

nivell d'articulat —posteriorment, en el cas del Partit Socialista Unificat de Catalunya, a nivell d'annexos— del debat de totalitat que hem fet al matí, almenys de la part de debat de totalitat que feia referència a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, perquè en definitiva hauran observat, senyores i senyors diputats, que l'esmena número 3, la primera defensada, és aquella que redueix en l'article primer, a l'encapçalament, la xifra de l'import total de l'operació de crèdit extraordinari, i la diferència és, precisament, la quantitat que va a la Corporació Catalana.

L'esmena número 4, d'Esquerra Republicana, que és idèntica a la número 5, del Partit Socialista Unificat, el que fa és, l'apartat a), suprimir-lo, o sigui el crèdit de 610 milions que va a Secretaria General de Presidència, que, com explicaven al matí, després es transfereix a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Per tant, això no és més que anar trobant les fonts de finançament d'aquesta part de crèdit destinat a la Corporació Catalana, que ha estat objecte del rebuig per part dels grups parlamentaris que han presentat o en el cas d'Esquerra Republicana, esmena a la totalitat, o en el cas del PSUC, que s'ha posicionat també en el mateix sentit.

Quant a l'esmena 7, que és la supressió de l'apartat c), per part d'Esquerra Republicana, com saben —els ho recordo—, és la part estrictament directament de crèdit a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Idèntica cosa fa l'esmena número 8, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i, aleshores, en l'article 3, lletra b), hi ha l'esmena número 9, del PSUC, que és idèntica a la 10 d'Esquerra... no, no, perdó, és similar, perquè la reducció és diferent en funció de les modificacions que també, com ha anunciat el senyor Lucchetti, fa el seu Grup en funció de la seva parcial disconformitat amb el tema esportiu, i, per tant, doncs, almenys en el debat d'ara és també exclusivament una conseqüència diguem-ne tècnica d'aquesta discrepància fonamental que s'ha manifestat aquest matí a l'entorn del tema de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Quant a l'esmena 11, que és la supressió de l'emissió de deute, que és la mateixa que hem vist del PSUC, per part d'Esquerra Republicana, i la 12, el mateix per part del PSUC. I, finalment, dintre l'articulat hi ha l'esmena número 13, que, podríem dir per un afany especial de puresa per part del Grup comunista, doncs, suprimeixen l'article quart en allò que fa referència a l'aval de la Generalitat a l'emissió de deute, que, prèviament, els dos grups intenten amb les esmenes corresponents suprimir.

Per tant, en definitiva, em sembla, senyores i senyors diputats, que, feta aquesta explicació —els grups han explicat que aquestes esmenes són fruit d'aquesta oposició, pels motius que s'han argumentat al matí, a la concessió de la part de crèdit extraordinari destinat a la Corporació Catalana, bé directament o indirectament a través de la Secretaria General—, el torn en contra, evidentment, és també donar per reproduïts els arguments abundosos que hem donat, o que he donat jo aquest matí, discrepant de les argumentacions que s'han donat i pels mateixos motius, doncs, nosaltres ens oposem en aquest moment a l'adopció d'aquestes esmenes concretes a l'articulat.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Tal com ha anunciat aquesta Presidèn-

cia, passariem ara a la defensa de les esmenes 14 i subsegüents, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, referides als annexos A, B i C.

El Sr. LUCCHETTI : Senyor President, moltes gràcies. Nosaltres anunciem, com hem dit abans, que agruparem totes les esmenes en dos blocs, un que és la 14, la 21, la 22 i la 23, que defensarem ara, i les altres les defensarem en un altre torn.

Com ja explicàvem aquest matí, es va aprovar el Pressupost de la Generalitat a finals de l'any 86 per a l'any 1987, i en aquell mateix moment, en aprovar el Pressupost anual, es va aprovar el de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, com hem explicat aquest matí, sense pressupost d'inversions, només amb la part corresponent al pressupost d'explotació. El Director General de la Corporació, que és qui havia presentat el pressupost —i suposem que amb les dues parts, amb el pressupost de capital d'inversions, i, per tant, d'explotació, també— al Consell Executiu perquè s'enviés al Parlament, i el Director General de la Corporació no es va queixar ni va dir res al seu dia a ningú. El Consell d'Administració de la Corporació no va saber que s'havia aprovat un pressupost mutilat sense pressupost d'inversions. Cal dir que al Consell d'Administració, com també s'ha explicat aquest matí, el pressupost presentat pel Director General no havia estat aprovat; necessitava dos terços dels seus vots —i aquí aquest matí algunes intervencions dubtaven sobre aquesta qüestió : aprovar el pressupost de la Corporació per part del Consell d'Administració necessita els dos terços— i només va tenir els vots dels membres lligats, els membres designats per Convergència i Unió. Tots els consellers de l'oposició del Consell d'Administració, tots, havien trobat problemes al pressupost de capital, especialment pel que fa a la partida anomenada «fons de maniobra», destinada a l'adquisició de pel·lícules i programes estrangers per TV3, partida que no es pot considerar una inversió, sinó una compra. Nosaltres entenem que no és una inversió, és una despesa corrent, compra de béns normals, i, això, per tant, hauria d'haver anat al pressupost d'explotació, i no hi va anar. Nosaltres suposem que va ser que a la direcció de TV3 li va fer vergonya de presentar una partida de compres encara més voluminosa, i per això intentava d'amagar determinades compres de béns corrents sota la partida d'inversions.

En tot cas, hem de pensar que a la Direcció General de la Corporació ja li va semblar bé el pressupost aprovat pel Parlament, perquè no n'ha dit res més, i van decidir prescindir de les inversions programades, que, d'altra banda, eren poques i poc justificades. Quines eren les que hi havia en aquell pressupost de l'any 87? Completar la xarxa digital de Catalunya Ràdio —això era, precisament aquest era un tema perfectament defensable—, millorar el material, especialment informatització, i, finalment, aquest punt que nosaltres creiem que és indefensable, del fons de maniobra per a TV3.

Nosaltres pensem que hi ha un tema que és greu també, i aquest matí no ha sortit aquí, i és que s'oblidava l'amortització del crèdit que apareix, en canvi, en el pressupost que avui se'ns porta aquí. Aquest era un crèdit que ja existia prèviament i que, d'això, resulta que en el Pressupost de 1987 ningú se'n va recordar, ningú es va recordar que s'havien de pagar 150 milions de pessetes d'amortització d'un crèdit preexistent, i ara apareix aquesta amortització de crèdit en el pressupost extraordinari que se'ns presenta aquí en aquest moment. Nos-

altres pensem que això és l'evidència, si més no, del *despiste* inqualificable en un organisme com la Corporació Catalana, i també inqualificable des del punt de vista de la Conselleria, del funcionament de la Conselleria d'Economia i Finances, cosa que jo, com he dit aquest matí, no fem responsable d'això el nou Conseller, que ens imaginem que s'ha trobat aquest problema sobre la taula, sinó, òbviament, el Conseller que ha ocupat el seu càrrec fins fa pocs dies.

Nosaltres pensem que durant el 1987 calia retornar aquests 150 milions de pessetes; això ja s'havia de saber quan a finals del 1986 s'aprovava el pressupost del 87 i aquesta partida no hi era. Ara, se'ns presenta al Parlament aquest pressupost de capital amb caràcter extraordinari; nosaltres entenem que el que realment passa no és que es necessitin aquestes inversions, sinó que aquí ha aparegut un plus de finançament, donat el bon resultat de les partides de recaptació pel joc, i que en algun lloc s'han de posar aquests diners, i tothom estira, m'imagino que diferents organismes i entitats de la Generalitat estan estirant per veure si es poden fer amb aquests diners, i ens imaginem que dissortadament —després em referiré al perquè— ha guanyat en aquest estira i afluixa per apropiari-se d'aquest plus de finançament de la Generalitat la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, que nosaltres entenem que per motius organitzatius, per motius polítics, per motius jurídics, no era qui s'havia d'haver aprofitat del repartiment d'aquests diners. Perquè, a més a més, hi ha un altre problema, que aquest matí l'ha posat de manifest el senyor Clotas, i nosaltres també hi volem fer esment : el fet que el Director General amagui les auditories que s'han fet a les empreses filials de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, el fet que aquest matí el President de la Comissió de la Sindicatura de Comptes ens digui que no patim, que això ara s'arreglarà, que aquest mes ho veurem, tot això, i que tots els membres de la Comissió ho sabem. Jo reconec que algun dia arribo tard i algun altre dia marxo abans que s'acabi la reunió, però jo no tinc cap informació en aquest moment que aquestes auditories ens arribaran aquí al Parlament tal com hem demanat tots els grups de l'oposició; per tant, jo demanaria que fóssim rigorosos amb això. S'ha demanat des del Consell d'Administració, s'ha demanat des dels grups parlamentaris i aquestes auditories encara no les tenim, i això ens fa témer que la utilització d'aquestes partides que ara segurament, dissortadament aprovarem aquí, no sigui la que..., perdó, que l'aprovació de les partides que anem a aprovar l'any 87 no siguin les que vam aprovar, que estiguem ja utilitzant el pressupost que vam aprovar a finals del 86 per al 87 incorrectament, i ens sembla que l'aprovació d'aquest pressupost que avui se'ns porta aquí és la demostració que s'estan gastant uns diners absolutament fora de les partides a les quals estaven destinats, i que aquest pressupost de capital presentat a la meitat de l'any respon a necessitats de funcionament, de diners que ja s'han gastat de les despeses d'explotació del pressupost del 86, més que no a despeses d'inversió.

Nosaltres, la veritat és que pensem que cal mantenir les partides aquestes de retorn del préstec de 150 milions de pessetes —això ja havia d'haver estat en el pressupost aprovat a finals de l'any passat—, pensem que cal mantenir les partides d'ampliació de la cobertura de TV3, dels equipaments de TV3 : nosaltres amb això no tenim grans problemes, però proposem —i aquí vénen les altres dues últimes esmenes que defenso aquí,

que són les números 22 i 23 — a les senyores diputades i als senyors diputats no aprovar i retirar, per tant, d'aquest pressupost, les partides de 460 milions del fons de maniobra que apareixen en el pressupost, perquè entenem que el que ha de fer Televisió catalana, TV3, és utilitzar més a fons els recursos que té a Sant Joan Despí, utilitzar més a fons les gairebé 1.000 persones que avui componen ja —si les xifres que nosaltres tenim no ens enganyen—, les gairebé 1.000 persones que en aquest moment formen la plantilla de TV3. Si amb una plantilla de 1.000 persones necessitem encara destinar 460 milions de pessetes a un pressupost extraordinari per fer programes, per comprar programes a fora, per comprar pel·lícules a fora i per doblar-les, nosaltres entenem que no estem fent un bon servei ni a la cultura catalana, ni als professionals del mitjà d'informació i de televisió catalans, i que ens estem equivocant profundament en aquest tema, i és per això que nosaltres presentem, no només aquestes esmenes parcials, sinó una esmena al conjunt del pressupost, perquè pensem que fins que no s'analitzi a fons què està passant amb la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, amb TV3 —i després em referiré a Catalunya Ràdio, tot i que jo també estic d'acord que l'hem de situar en un altre nivell—, fins que no s'analitzi a fons, senyores diputades i senyors diputats, i ho dic a tothom, fins i tot als del grup que donen suport al Govern, és una responsabilitat molt gran aprovar aquest pressupost, i ho diem molt seriosament, molt seriosament, perquè no hi ha la necessària transparència que ens permeti saber en aquest moment com s'han gastat els diners fins ara i com es gastaran en el futur.

Jo vull acabar només dient que respecte a Catalunya Ràdio hi ha una manifestació del Director General, senyor Granados, dient que aquesta partida de 55 milions ja formava part d'uns crèdits cedits per la Conselleria de Cultura, a través d'un traspass de partida pressupostària cap a la Corporació. Aleshores, si ja hi ha hagut —nosaltres no ho hem comprovat, això, i, en tot cas, demano la informació—, si ha existit aquest canvi de partida, no entenem per què ara un pressupost extraordinari. Jo aquest matí ho deia : aquest pressupost extraordinari, en molt bona part, sobretot pel que fa a les partides d'explotació i de funcionament, podria haver estat perfectament resolt amb transferències de crèdit, que, dissortadament —la capacitat de gestió del Consell Executiu a vegades no dona més de si—, queden moltes partides sense gastar, i segurament transferències de crèdit d'altres partides a aquesta a través de Presidència haurien permès resoldre aquest problema d'una manera molt més satisfactòria que no aquest crèdit extraordinari.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, hauran observat que el senyor Lucchetti ha parlat d'esmenes a la totalitat, d'aquests annexos. Aquest és un tema legítim, el respecto, no el comparteixo, i, de fet, aquesta actitud, el senyor Lucchetti ja la va manifestar en Comissió i hi va haver una impugnació d'un acord de la Mesa a la Comissió que no sé com ha acabat, però, bé, en definitiva, el senyor Lucchetti semblava i sembla entendre que aquí es tracta d'unes esmenes a la totalitat *sui generis*, no esmenes a la totalitat en el Projecte, sinó esmenes a la totalitat al que ell en deia departaments, considerant que Corporació Catalana, d'una banda, i la Direcció General d'Esports, per una altra, és

un altre Departament. Però, bé, en definitiva... No, això té interès per una raó molt senzilla, perquè, és clar, a mi m'ha sorprès una mica, si no hagués sabut aquest origen diguem-ne filosòfic del plantejament de les esmenes, el fet que el senyor Lucchetti hagi diferenciat les esmenes a l'articulat i les esmenes a l'annex, perquè, és clar, jo entenc, o es pot entendre perfectament que o bé l'articulat és conseqüència de l'annex o l'annex és conseqüència de l'articulat, i si ara ja hem votat unes esmenes a l'articulat que deixa unes quantitats, que hem debatut unes esmenes a l'articulat que ho deixa d'una manera determinada, vull dir, em sembla que tota l'argumentació podia haver-se donat allà perquè la conseqüència de la votació de l'articulat suprimirà l'annex, o si ho fem a l'inrevés, si primer votem l'annex, no caldrà votar l'articulat perquè una cosa és conseqüència de l'altra.

Bé, en definitiva, quant a l'esmena 14, que és la supressió de l'annex A, nosaltres entenem, doncs, evidentment, per totes les manifestacions que ja he fet al matí, que no és correcte perquè és una transferència, una subvenció de capital de la Secretaria General en el Departament, en aquest cas, diguem-ne, departament de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i que apareix com a concepte 140 en l'annex C). Per altra banda, el senyor Lucchetti, dintre d'aquesta línia que ha defensat —o que m'ha semblat entendre que defensava—, d'una esmena a la totalitat, ha tornat a repetir molts dels arguments que el senyor Clotas i el senyor Torres han utilitzat aquest matí, i que ell mateix ha utilitzat en el seu posicionament, perquè ara ens tornava a parlar que els pressupostos no s'havien aprovat, o potser podríem dir, a veure si trobem una expressió que tots hi estiguéssim d'acord, que no provoqui puntualitzacions : diguem-ne que estava «insuficientment aprovat», perquè hi havia una majoria d'aprovacions, però no la majoria necessària perquè es considerés aprovada totalment i que, per tant, com explicava al matí, en virtut de l'article 5 de la Llei, necessitava o permetia al Consell Executiu que fes el que tingués per oportú.

Quant a l'amortització de crèdit, senyor Lucchetti, l'Honorable senyor Conseller ja ho ha explicat aquest matí : hi ha una partida que apareix en el concepte 170, que és el que ell en deia «la variació de passius financers», i la memòria explica, en una plana concreta —crec que és en la plana 58; el mal és que no estan numerades, jo les he numerat pel meu compte, la plana 58—, que explica, doncs, que hi ha l'amortització pendent, que vostè ho ha explicat i que, per tant, aquesta és la motivació.

Per altra banda, el senyor Lucchetti, també en aquesta línia d'esmena a la totalitat, ha parlat de les auditories, que és un tema que aquest sí que ha sortit al matí. Bé, el que he dit al matí ja està dit, i el que potser podria ara puntualitzar, és que potser m'he expressat malament quan he dit que tots els senyors diputats ja ho coneixien. El senyor Lucchetti és membre de la Comissió, igual que jo; jo volia dir, no pel fet de ser membre de la Comissió, sinó pel fet de llegir el *Butlletí* del Parlament, perquè, en el *Butlletí* del Parlament, els informes de la Sindicatura de Comptes sobre aquests organismes, s'han publicat, i el que estava pendent —com he explicat, i realment és així—, que, pel període de vacances que començarem ara, els primers dies de setembre ens veurem obligats, els sis o set expedients que hi ha, o informes de la Sindicatura que hi ha, i allà hi ha tot

el material corresponent.

En definitiva, doncs, no hi veig nous elements, en aquesta esmena 14. Quant a l'esmena 21, que era l'antiga 19 de l'Informe, doncs, fa el mateix, la supressió en l'annex C), ja no en l'A) que, com deia, és l'aportació que rep de la Secretaria, sinó ja a la totalitat, en ella mateixa, del pressupost consolidat de la Corporació Catalana. Per tant, els motius meus o nostres d'oposició a l'adopció d'aquesta esmena són els mateixos que ja hem explicat abans i que, sobretot, hem explicat moltíssim al matí.

Per altra banda, ara ens podríem estendre, donar lectura o explicar aquesta gran relació de la destinació d'aquestes partides de capital, de subvenció de capital, d'inversions financeres permanents, etcètera.

I aquí, aleshores, ens queden les dues esmenes més puntuals que apuntava el senyor Lucchetti, la que vol suprimir el concepte 251.1 i 251.2 del capítol 251, o sigui, el fons de maniobra que, en el posicionament de l'esmena a la totalitat, el senyor Lucchetti deia «A veure si algú ens ho explica», i ara ha tornat a parlar d'això.

I en certa manera, i, per tant, nosaltres també ens hi oposem, ja ell mateix ja hi ha fet una referència indirecta, potser sense voler, quan ha parlat de la política de compres, perquè, si el senyor Lucchetti té la bondat de repassar la memòria, veurà que en la plana 73, d'aquesta numeració, diguem-ne, real, hi ha un apartat que diu. «5. Fons de maniobra», i explica el mateix que al senyor Lucchetti ja li vaig explicar en Comissió, que és una ampliació de capital, es materialitza en una ampliació de capital, i que es dedicarà a la compra o/i participació en serials. Això, com explica bé la memòria, és un increment d'estocs; no correspon a un muntant d'estocs necessaris per a la gestió corrent.

Vostè sap, senyor Lucchetti, i les senyores i els senyors diputats m'imagino que també, el senyor Lucchetti ho ha apuntat, que la realització de totes les operacions tendents a transformar un producte en brut, que és una sèrie adquirida a l'exterior en un producte utilitzat a l'emissió, doncs, en aquest cas, de TV3, comporta un espai de temps, comporta un immobilitzat de fons, i correspon a això.

Aquest títol, que pot ser un xic cridaner, del «fons de maniobra», doncs, indica això, que és un estoc, diguem-ne, de capital immobilitzat, que correspon a aquestes necessitats, perquè, evidentment, TV3 té una incidència important en els telespectadors de Catalunya, però per la seva qualitat, i aquest camp —igual que tots els altres camps dels mitjans informatius— necessita una posada al dia constant perquè en el mercat internacional hi ha unes sèries amb uns valors x , no entro a judicar-los, però que tenen una acceptació i que, doncs, s'han d'adquirir amb molt de temps d'anticipació, i aleshores es necessita fer una política a llarg termini per poder sempre tenir, mantenir l'interès, la connexió, en definitiva, dels ciutadans. I, per tant, obeeix a això.

Per altra banda, no és invent econòmic-comptable de la Corporació Catalana, sinó que aquests conceptes apareixen habitualment en les empreses de ràdio-televisió i, concretament, doncs, a la televisió espanyola i la televisió gallega apareixen usualment, i aquesta és la primera vegada que apareixen, i crec que és una cosa ben clara.

I, finalment, quant al tema de la mateixa partida de 55 mili-

ons, de Catalunya Ràdio, evidentment, també, com a final d'aquesta memòria, hi ha un extensíssim estudi que fins i tot arriba al nivell de la programació, que explica que això és per mantenir aquest estoc en discos compactes, perquè aquest nou canal —que aquí sí que suposo que no se'm desmentirà ni ningú no se sentirà contradit—, com he dit al matí, va ser aprovat per unanimitat per tots els membres, de Convergència i Unió o no de Convergència i Unió, de la Corporació Catalana.

Per tots aquests motius, i amb tot allò que, potser per omissió no he explicat, donant per reproduït el que ja he manifestat en el debat de totalitat d'aquest matí, el nostre Grup, doncs, manifesta la seva voluntat, també, com a lògica oposició a l'oposició que hem fet a les esmenes a l'articulat, també ens oposarem a l'adopció d'aquestes quatre esmenes que, en definitiva, volen suprimir l'annex A), l'annex C) o, en definitiva, uns epígrafs concrets d'aquest annex C).

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Correspondria ara la defensa, tal com ha indicat l'Il·lustre senyor Diputat representant del Partit Socialista Unificat de Catalunya, de les esmenes de la 15 a la 20, si és que així desitja agrupar-les. Per fer-ho, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Lucchetti.

El Sr. LUCCHETTI : La sagacitat de la Presidència ha observat que vaig a defensar de la 15 a la 20, exactament. I és molt breu, perquè són una sèrie d'esmenes que fan referència al tema dels esports.

Jo, de tota manera, faré, si m'ho permet la Presidència, una mica de trampa, i faré —com que encara no hem votat el tema de la Corporació— referència a alguna qüestió, perquè nosaltres estem totalment d'acord amb els diners destinats al tema de Catalunya Ràdio. La nostra objecció no és aquí, sinó si és cert que ja hi havia un traspàs o una transferència de partides de Presidència o d'un altre Departament a Catalunya Ràdio. Aquest era el tema que a nosaltres ens semblava que feia que no hi hagués una duplictat que podia fer supèrflua aquesta inversió.

El tema de la Corporació, ja ho he dit abans, no és un problema tècnic, no és un problema econòmic estrictament; és un problema del contingut de fons. És un problema al servei de qui està, avui, televisió, aquí, a Catalunya, televisió catalana, TV3, si és una televisió que respecta la pluralitat política i social que tenim, i crec que ens hauríem d'interrogar tots sincerament sobre si aquesta és la televisió que nosaltres tenim, o no, o si està al servei d'una determinada opció política i no respecta aquest pluralisme. Jo crec que aquest és el problema de fons, i el problema que s'amaga darrere, em sembla, alguna de les esmenes que s'han presentat aquí avui.

Sobre el tema dels esports, molt breument, nosaltres fem una única gran esmena de disminuir, i és sobre totes aquelles activitats i centres d'alt rendiment esportiu. Nosaltres entenem que, efectivament, els Jocs Olímpics hauran de desfermar una activitat per potenciar l'actuació d'alt rendiment, els atletes o esportistes «de punta», que m'imagino que aquesta deu ser la intenció exactament, però pensem que aquesta no és una qüestió per començar, precisament, l'any 1987. Pensem que aquesta és una qüestió que s'ha de començar més endavant, molt més endavant, més propera ja la celebració dels Jocs

Oímpics, i que avui, els diners que es poden invertir, cal invertir-los, precisament, per potenciar l'esport de base i per potenciar l'esport de base, les instal·lacions esportives, precisament allà, en el lloc on d'una manera més arrelada als problemes i a les necessitats es pot fer. Nosaltres entenem que aquí, els ajuntaments, tots els ajuntaments de Catalunya —no només el de Barcelona— tenen un paper molt important a jugar, i per això nosaltres preteníem que una part molt important d'aquestes partides es desviés de les activitats i els centres d'alt rendiment, que això ja ho podem estudiar en el pressupost de l'any que ve, i ho dediquéssim a la potenciació de l'esport de base, perquè, si no, segurament podem arribar als anys 90, 91 i 92, sense esportistes d'alt rendiment, perquè no haurem potenciat, prèviament, l'esport de base.

I nosaltres per això pensem que cal començar per aquí, cal posar l'accent, i és aquest el sentit de la nostra esmena, en la potenciació dels esports de base i en la creació d'instal·lacions esportives a partir de les corporacions locals, i, després, destinàvem també 100 milions de pessetes més a la construcció de l'institut de l'INEF de Montjuïc, perquè pensem que aquest era un tema que també calia potenciar, i per això hi destinàvem 100 milions de pessetes més.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Illustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, bé, el senyor Lucchetti, amb la sinceritat i, a la vegada, l'habilitat que el caracteritza, ha dit que faria una mica de trampa, i, és clar, ha fet una espècie de rèplica o dúplica al debat de televisió i ha tornat a reprendre, en certa manera, el debat, no sols d'aquesta tarda, sinó el del matí. Jo no el seguiré per aquest camí, perquè a mi sí que no m'agrada fer cap trampa reglamentària.

Aleshores, em limitaré a les esmenes concretes i puntuals que ha defensat el senyor Lucchetti, de la 15 a la 20. Bé, de fet, el senyor Lucchetti ja ha explicat una mica, en essència, quins són els dos o tres punts que giren a l'entorn d'aquestes cinc esmenes que ha presentat.

En primer lloc, hi ha una oposició important al Centre d'Alt Rendiment. Això, en Comissió, em sembla que ho vam explicar. Ell mateix, per les paraules que ha pronunciat, s'ha vist que ha copsat clarament quina és la finalitat d'aquest Centre d'Alt Rendiment, de potenciar aquelles persones especialment dotades de cara a la pràctica esportiva, perquè, és clar, evidentment, un esport de base és importantíssim, és fonamental, però, és clar, ara, aquí, parlem específicament de jocs olímpics i, aleshores, seria una utopia voler ara començar —cosa que no seria necessària, perquè ja es fa i s'ha fet des de fa anys— a potenciar l'esport de base, sinó a potenciar aquelles persones, diguem-ne, promeses... Hi ha tota una sèrie de tècniques de valoració i, bé, en definitiva, m'hi podria estendre molt, però, fent honor a la brevetat, el senyor Lucchetti sap que el document número 2, que forma part de la memòria, de la plana 20 en endavant, hi ha un apartat, que és el 2.3, que explica el Centre d'Alt Rendiment, tot el contingut, la ubicació, etcètera, i que, per tant, a mi em relleva de defensar-lo punt per punt.

I, per tant, potser, l'únic que podria dir és el tema de les altes que vol potenciar el senyor Lucchetti. En aquesta esmena 15, com ja apuntàvem, doncs, es parla de potenciar l'esport de

base. No sols hi estem d'acord, sinó que es manifesta perquè, en el mateix text d'aquest Projecte de Llei de Crèdit Extraordinari, ja hi ha una partida —la 461.08— que és la potenciació de l'esport de base a través de les entitats locals, que, si no ho han sentit bé, repetiré els 15 milions que diu el senyor Lucchetti —no calia, perquè ho diu el text legislatiu—, i, per altra banda, també hi ha la partida 481.13, que és el mateix aspecte : potenciació de l'esport de base a través de famílies i entitats sense finalitat de lucre, que, aquí, per rellevar de l'obligació de repetir-ho al senyor Lucchetti, són 28 milions de pessetes —xifres modestes, evidentment, dintre d'aquest crèdit, però pensin que en el pressupost d'enguany, en el pressupost ordinari de l'any 87, hi ha una partida que, si no ho recordo malament, del debat pressupostari que vam fer fa uns mesos, hi ha 79 milions i escaig per a corporacions locals i 889 milions de pessetes per a entitats sense finalitat de lucre.

Per tant, ja es fa un esforç important; potser no tot el que caldria, però, almenys, hi insisteixo, de cara als Jocs Olímpics, doncs, em sembla que és més important potenciar allò altre; i més, quan hi ha una altra esmena, l'esmena número 16, que el que fa el Partit Socialista Unificat de Catalunya és, després d'haver tret això o prescindint que hagi tret aquesta quantitat o com a suplència de la no-adopció d'aquesta esmena, fa una altra esmena que suprimeix totalment aquesta partida de la 229.05. Per tant, vull dir, si ens oposem a la reducció, més ens oposarem a la supressió pura i simple.

Exactament passa amb l'esmena 17, que és la que fa referència a la potenciació, la tecnificació, la millora i el suport d'aquestes activitats d'alt nivell, les adquisicions diverses, que diuen : «inversions en mobiliari i estris». Si vostè repassa la memòria, veurà una llarga llista de tots els esports que es pensen practicar a alt nivell en el centre de Sant Cugat i, aleshores, evidentment, necessiten una quantitat d'estrís, d'eines per a la pràctica esportiva, importants.

Les esmenes 19 i 20 són aquelles que el senyor Lucchetti, encertadament, explicava que eren, en certa manera, un desmantellament, per una altra banda, un altre cop, del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat, per la part de l'adquisició d'aquesta finca important que descriu la memòria, i que consisteix, en essència, per a l'esmena 19, a reduir una part —100 milions, em sembla que és—, i transferir-la a la construcció de l'INEF. Això, l'Honorable Conseller ja ho ha explicat; la memòria també ho explica. Evidentment, les dues coses són compatibles. Pensi, sap, suposo, senyor Lucchetti, que la construcció de l'INEF de Montjuïc es calcula que, un cop fets tots els mòduls o fases, tindrà un cost aproximat de 2.500 milions de pessetes.

En aquest pressupost extraordinari hi ha unes fases concretes de 290 milions i, si la meua informació —no sóc esportista—, si la meua informació no m'erra, tinc entès que en aquests moments no s'hi podria aportar més diners, d'aquests 290 que estan previstos, perquè en la part que s'hi podria fer noves inversions, en aquests moments —hi insisteixo i si no estic mal informat— hi ha una bassa d'aigua que s'ha de suprimir i que, per tant, seria impossible, a curt termini edificar-lo.

I, finalment, l'esmena 20 el que fa és una altra, diguem-ne, activitat o idea usual en el Grup parlamentari Comunista, que és el tema de les instal·lacions esportives, cosa que nosaltres

compartim, evidentment, i que el que fa, la resta dels tres-cents milions que deixava encara salvats la destinació del Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat, en virtut d'aquesta esmena 20, els passa a instal·lacions esportives, que és el concepte 760.02. Aleshores, en la mateixa línia anàloga de l'explicació que he donat anteriorment en altres esmenes, sap el senyor Lucchetti, i explico a les senyores i senyors diputats, que aquesta partida ja apareix en el Projecte de Llei, té una dotació de 250 milions per a les entitats locals, ajuntaments, i hi ha la 780.02, a particulars o a entitats sense finalitat de lucre de 300 milions, i, a més a més, al Pressupost de l'any 87 hi ha respectivament 597 milions als ajuntaments i 143 milions a entitats privades sense finalitat de lucre. I encara podia dir també que en el pressupost de l'any 87 hi ha unes altres partides més modestes, però també importants, per a instal·lacions esportives pròpies, però vull dir, en aquest tema ja no hi entro, però crec que en totes aquestes xifres es palesa que no és necessari, evidentment, desmantellar aquest Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat, en el qual crec que tot el món esportista té posada una gran esperança amb vista als Jocs Olímpics i, per tant, ens oposarem a aquest conjunt d'esmenes també com a la resta d'esmenes.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Bé, ara anirem ja a procedir a la votació de les esmenes, començant per l'esmena número 3, que correspon a l'article primer. L'esmena número 3 vull recordar que és del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena tercera ha estat rebutjada per 35 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Votariem ara, si no s'indica el contrari, les esmenes quarta i cinquena i setena i vuitena perquè ambdues són, les quatre esmenes, perdó, són de supressió corresponents a les lletres a) i c) i es podrien votar, entén aquesta Presidència, conjuntament, si no hi hagués inconvenient.

El Sr. LUCCHETTI : No hi ha cap inconvenient per part nostra, l'únic dubte que jo tinc és si no hauríem de votar primer els annexos, ja que fan referència a les xifres que després han d'aparèixer a l'articulat...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : No el que passa és si ara votem això, els annexos decauen, ja no s'hauran de votar. És clar... És igual, l'ordre dels sumands no altera el producte final. Per tant, procediríem per aquest ordre i, en tot cas, és lògic que les que hi ha darrere decauen... Per tant, tal com ha indicat aquesta Presidència, votariem les esmenes quarta i cinquena, setena i vuitena dels Grups parlamentaris d'Esquerra Republicana i del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Vots a favor, es posin, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Les esmenes quarta, cinquena, setena i vuitena referides i que s'han sotmès a votació han estat rebutjades per 35 vots a favor, 52 en contra i cap abstenció.

Correspon ara la votació del text del Dictamen de l'article primer.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article primer ha estat aprovat per 52 vots a favor, 33 en contra i 2 abstencions.

Text del Dictamen de l'article segon, que no té cap esmena.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra, es posin drets, si us plau.

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 2 ha estat aprovat per 52 vots a favor, 28 en contra i 7 abstencions.

Anem ara a la votació de les esmenes corresponents a l'article tercer. En primer lloc, l'esmena número... (L'I. Sr. Lucchetti demana per parlar.) Digui?

El Sr. LUCCHETTI : Perdó, senyor President, jo no sé si és que no han decaigut totes ja; ho dic sincerament perquè en reflectir-se les xifres, en l'article primer, les xifres globals, les xifres de l'article 3 han de donar suport a les de l'article 1 i, per tant, jo penso que si hem aprovat l'article 1 amb el text del Dictamen, han decaigut les esmenes.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Han decaigut, efectivament, perquè no podrien variar aquesta xifra. (Pausa.)

És clar, de tota manera hi ha tres esmenes que m'indica el lletrat que realment s'haurien de votar perquè indiquen canvis sense que afectin la xifra global, que són les esmenes 15, 19 i 20. Observarà l'Il·lustre senyor Diputat que és un canvi de 100 milions d'un concepte a l'altre, la 19, que és un canvi de 100 milions d'un concepte a l'altre, i la 20, que és un canvi de 300 milions d'un a l'altre. Aquestes no afectarien la xifra global que s'ha votat en l'article primer de la Llei; per tant, votariem ara la resta de l'articulat i, finalment, votariem aquestes tres esmenes.

El Sr. ESCUDÉ : Senyor President és que potser votant allò que no anàvem a fer i que potser hauríem de fer a l'article 2, quedaria resolt el problema, perquè l'article 2 diu que el crèdit extraordinari que fa referència a l'article tal diu : «s'aplicarà als conceptes pressupostaris per les quanties que es detallen en l'annex que acompanya la Llei. Si votem l'article 2 tal com està aquí, en no haver variat l'annex, queda aprovat amb les quanties i conceptes de l'annex.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Ja l'hem votat, l'article segon. L'acabem de votar, l'article segon. Per això precisament indicàvem amb aquestes observacions... Sí, sí que decauen, decauen és clar que decauen perquè l'article primer diu... Els esmenants consideren que han decaigut i aquesta Presidència també, perquè l'article primer diu : «la quantitat global del crèdit concedit». Si les esmenes porten a la variació d'aquestes quantitats globals òbviament no tindria sentit la votació posterior perquè, havent votat les quantitats globals, no es poden esmenar aquestes quantitats globals perquè el Ple, que és sobirà, ja s'ha pronunciat en relació amb les quantitats globals. Per tant, no té sentit ara votar les altres esmenes, llevat d'aquestes que no varien la quantitat global referida a l'article primer.

El Sr. LUCCHETTI : Si serveix d'alguna cosa l'opinió del Grup que ha presentat les esmenes, nosaltres entenem que aquesta és una interpretació que pot acceptar-se.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Evidentment serveix de molt perquè aquesta Presidència, a pesar de l'opinió que ha donat, si el Grup estimés que s'han de votar, reconsideraria

probablement la seva decisió. Esquerra Republicana suposo que també entén igualment com aquesta President. Per tant, votariem ara tot seguit el text del Dictamen de l'article tercer, si no s'indiqués votació separada; article tercer, quart, Disposicions Primera i Segona, Exposició de Motius, títols i títol i finalment fariem les tres esmenes de l'annex i l'annex. Aquesta seria... *(Pausa.)* És a dir, si vostè hi renuncia, les tres esmenes de l'annex hi podem renunciar, però aquesta Presidència no considera que hagin decaigut, perquè no varia la quantitat global, canvien la partida d'un concepte a l'altre, però no varien el muntant global i, per tant... Ara si l'Il·lustre Diputat representant del seu Grup considera que ja han decaigut, aquesta Presidència estimarà que han decaigut.

El que passa que és obligació d'aquesta Presidència posar a la consideració dels senyors diputats aquestes observacions.

El Sr. LUCCHETTI : Considerem que han decaigut, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRMER : Perfecte. Doncs, aleshores, votariem, d'acord amb el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, podríem sotmetre a votació els articles tres, quart, Disposicions Primera i Segona, Exposició de Motius, títol i Annex. Per tant, la resta de la Llei.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Els articles tercer, quart, Disposició Final Primera i Segona, Exposició de Motius, Títol i Annex han estat aprovats per 56 vots a favor, 33 en contra i 2 abstencions.

Havent estat ja, per tant, votada la Llei, correspon oferir als Grups que ho desitgin el corresponent torn d'explicació de vot.

No havent-hi cap Grup... Perdó.

Té la paraula, en representació del Grup parlamentari del Partit Socialista, l'Il·lustre Diputat senyor Higiní Clotas.

(El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.)

El Sr. CLOTAS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, molt breument perquè no es tracta en aquests moments de repetir el debat que hem tingut aquest matí, sinó que el que es tracta és d'explicar el vot. Per precisar : el Grup Socialista ha votat afirmativament l'esmena número 3, a l'article primer, del Grup d'Esquerra Republicana, que modifica aquest article primer, el seu encapçalament, en el sentit que redueix 3.011 milions de pessetes a 1.761 milions de pessetes i reproduïx, per tant, allò que conté l'apartat b) d'aquest mateix article que va adreçat a Jocs Olímpics.. Hem votat afirmativament aquesta esmena i, en canvi, hem votat en contra de la totalitat d'aquest article —després m'explicaré millor—, de la totalitat de tot el crèdit extraordinari, malgrat que coincideixen les dues xifres. Per què? Perquè si bé, com des de l'oposició, el Grup d'Esquerra Republicana manté en la seva voluntat, interpreto jo, política, d'esmenar el Projecte mantenint aquesta xifra, nosaltres hi estem d'acord, i no votem aquesta mateixa xifra per part del Govern pel que hem dit aquest matí, perquè ens sembla insuficient, perquè des de la responsabilitat del Govern podia arbitrar més dotació pressupostària, en aquesta i en altres partides, adreçades a la contribució i responsabilització del Govern de la Generalitat als Jocs Olímpics. Per tant, l'explicació brevíssima sobre per què votem favorablement l'esmena d'Esquerra Republicana i en contra d'aquell apartat del Govern que coincideix idènticament amb la xifra.

En el conjunt d'aquest Projecte de Llei, senyores i senyors diputats, nosaltres hem votat en contra d'aquest Projecte de Llei, a favor aquest matí de la nostra esmena a la totalitat de devolució de l'esmena del Grup d'Esquerra Republicana per un sentit de responsabilitat, perquè hem dit aquest matí —i reitem aquí— manca responsabilitat per part del Govern, per part de qui ha elaborat aquest Projecte de Llei i el transmet a aquesta Cambra, en el moment que vulnera les Lleis, una del Parlament de Catalunya, la Llei de Finances Públiques de la Generalitat de Catalunya, l'altra la Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes, aquest és el nostre parer. I, al mateix temps, perquè posa de manifest quelcom que tots els que han intervingut aquest matí han insistit que això és un crèdit extraordinari que conté 150 milions de pessetes d'amortització d'un préstec adquirit en exercicis anteriors i que no van saber preveure els pressupostos ordinaris de l'any 1987.

Allà és on corresponia incloure els 150 milions d'amortització d'aquest préstec, i la prova és que quan l'última compareixença del Director General, assistit dels alts càrrecs de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió es va produir en el sí d'aquest Parlament el dia 4, ni el senyor Director General, ni el responsable —exactament, no en sé el càrrec— senyor Marín, varen saber explicar per què s'introduïen en aquest crèdit extraordinari aquests 150 milions de pessetes d'amortització, i això, senyores i senyors diputats, ho poden vostès comprovar i observar en el *Diari de Sessions* de la Comissió. Hem votat en contra d'aquest Projecte de Llei perquè perpetua i consolida la desviació, com hem dit aquest matí, de 4.000 milions de pessetes des del projecte inicial del 83, i de 2.000 i escaig milions de pessetes, des del projecte del 84, que ja variava en relació amb el del 83.

Creiem que és absolutament imprescindible una total transparència i claredat en l'administració i en la gestió dels cabals públics; molt més encara quan es produeixen nítidament desviacions no previstes en els pressupostos. Aquestes desviacions s'han d'explicar i, per explicar-les, s'han de documentar; el que no pot ser és que anem successivament aprovant, gràcies a la majoria absoluta de la qual disposa el Govern en aquesta Cambra, aprovant crèdits extraordinaris sense més explicació, per anar eixugant els forats que es van produint per una deficient gestió pressupostària i econòmica.

Per tant, repeteixo i insisteixo, senyor Conseller, Honorable Conseller, allò que tots els diputats que han intervingut aquest matí, tret del senyor Escudé, han dit : es necessita que vostès facilitin les auditories a aquesta Cambra, i, a més a més, es necessita que es facilitin les auditories al Consell d'Administració quan aquest ho reclami.

I, finalment, hem votat en contra d'aquest Projecte de Llei perquè suposa un menysteniment claríssim a l'autoritat i a la jerarquia que massa sovint, des del Govern i des de la Direcció General de la Corporació, es nega al Consell d'Administració de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. I jo confio i espero que a partir d'ara, senyor Conseller, es tingui un major respecte a aquesta jerarquia i autoritat el primer òrgan de decisió, que és el Consell d'Administració, que suposa, a través del seu reconeixement i enfortiment una garantia de major pluralisme, eficàcia i transparència de tota la gestió de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

No es tractava ni es tracta aquí —jo crec que avui tots els se-

nyors i les senyores diputades hi estan d'acord, però s'ha introduït en el torn d'una intervenció brevíssima d'aquest matí—, no es tractava aquí ni de votar TV3 ni de votar els Jocs Olímpics : això és la reducció a l'absurd, per no dir al ridícul i al grotesc d'una pantomima. Aquí es tractava del que es tracta : es tracta de votar a favor o en contra d'un crèdit extraordinari per a determinades despeses, algunes d'inversió, altres, despeses ordinàries.

Nosaltres, finalment, hem votat en contra —i prenguin atenció, senyors del Govern, que per quarta vegada en la Cambra, en el Parlament, per segona vegada en aquest hemicicle, es queda aïllat, sol, el Grup de Convergència i Unió o els partits que donen suport al Govern, en un tema cabdal que fins ara havia adquirit la unanimitat de tots els representants d'aquest hemicicle. Quan el senyor Escudé abans ens recordava que el nou canal de Catalunya Ràdio, secció clàssica, va tenir la unanimitat, no solament allò, fins a la presentació d'uns crèdits extraordinaris difícilment explicables i justificables, hi havia hagut unanimitat en tots els temes que ha tractat la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. És tan sols a través d'aquesta pràctica, incorrecta, absolutament injustificada, que es trenca per la meitat, si no numèrica sí quant a espectre, per la meitat, el suport a aquestes iniciatives. Convergència i Unió, el grup que dona suport al Govern, es queda aïllat de nou, per segona vegada, i això és greu, això és molt important, i requereix una major responsabilitat en el futur.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat senyor Víctor Torres té la paraula.

El Sr. TORRES : Gràcies, President. Més que breument, telegràficament, per explicar el nostre vot. Em fa l'efecte que ja ni caldria explicar-lo, perquè ha quedat perfectament palesa la nostra posició política des d'aquest matí.

Nosaltres hem votat d'entrada favorablement a l'esmena a la totalitat del Grup Socialista, perquè hem considerat que els seus objectius eren pràcticament idèntics als nostres, per bé que la motivació fos lleugerament diferent. Quant a les esmenes a l'articulat, la nostra posició en els vots ha estat la conseqüència lògica de la nostra posició, podríem dir-ne, global, és a dir, que hem votat favorablement totes aquelles esmenes que tendien, d'una manera o altra, a corroborar el nostre propi posicionament, i com que no hi ha hagut ocasió de manifestar-nos en relació amb les esmenes del Partit Socialista Unificat, pel fet del seu decaïment, nosaltres no ens hem hagut de pronunciar, per bé que si s'hagués hagut de considerar-les amb el nostre vot, probablement també hauríem votat favorablement.

Aquí queda, doncs, explicat el nostre vot, que és d'una transparència total; però amb el permís de la Presidència voldria afegir, sense utilitzar aquest torn d'explicació de vot com una rèplica a les intervencions d'aquest matí, o d'aquesta tarda i aquest matí, voldria que quedés molt clara una cosa, senyor Escudé, i és que nosaltres, el nostre Grup parlamentari, no ha estat mai en contra d'utilitzar, financerament parlant, aquest fenomen social —tan malaurat com es vulgui, però fem-nem al cap i a la fi que existeix— que és el producte d'un vici social, d'una lacra social. Nosaltres, voldria recordar a la Cambra que hem estat un dels grups que més hem pledejat per obtenir l'exercici total de la competència que ens confereix l'Estatut en matèria de joc, i això vol dir que si reclamàvem

aquesta competència és per utilitzar-la. Ara, una cosa és fer la constatació d'un fenomen, d'un vici social que existeix i amb el qual es pot estar d'acord o no, però que existeix, i una altra cosa és el que s'està fent actualment, i ja des d'un cert temps, des de fa un cert temps, que és el foment descarat i escandalós, al nostre judici, d'aquest vici i d'aquesta lacra social. Això s'està fent i no es pot negar, ho veiem cada dia a la televisió, ho veiem llegint els diaris, senyores i senyors diputats!, i això ja no és utilitzar una competència estatutària per determinats ... No, no! Això es tracta de fomentar, fins a les seves darreres conseqüències, uns costums, uns vicis socials que, en definitiva, repercuteixen, es vulgui o no, de cara a l'empobriment de les classes més humils i més pobres del nostre país. I això és el que nosaltres volem combatre, i això ens dol encara més, que es vulgui utilitzar aquesta pràctica que nosaltres denunciem des d'aquesta tribuna, amb la màxima energia, per finançar una cosa que hauria de ser d'enaltiment del poble català i de la seva joventut com és els Jocs Olímpics.

Per això ens hem adreçat amb aquesta energia, i ha estat un dels motius —els ho confessem des d'aquesta tribuna— pel qual el Projecte de Llei que ens ha presentat el Consell Executiu, no hem pogut acceptar-lo, i per moltes altres raons, però també per aquesta, que al nostre judici ha donat un manament d'ètica, de credibilitat i de moralitat pública sobre el qual nosaltres, Esquerra Republicana de Catalunya, hem hagut d'aixecar la nostra protesta i hem tingut l'alegria de constatar que els altres grups polítics, en la seva totalitat, excepte el del Govern, han compartit el nostre punt de vista.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyors diputats.

Manca de retiment de comptes de la Moció 11/II del Parlament de Catalunya, sobre la Promoció Turística de Catalunya a l'Exterior

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? Cap més explicació de vot, doncs? Bé, aleshores passarem al punt següent de l'ordre del dia, que és Manca de retiment de comptes de la Moció 11/II del Parlament de Catalunya, sobre la Promoció Turística de Catalunya a l'Exterior. L'Illustre Diputat que ha plantejat aquesta manca de retiment és el senyor Alay, al qual tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors diputats, en aquesta sessió és la quarta vegada que pujo a aquesta tribuna per denunciar un incompliment; després ja hi haurà qui dirà que no és incompliment sinó que és simplement una manca de retiment, i aleshores tindrè ocasió per cinquena vegada de tornar a repetir la meva argumentació.

Com vostès hauran pogut observar, no he agafat exclusivament mocions nostres, sinó que he agafat mocions que han estat presentades per altres grups d'aquesta Cambra, i em plau d'haver estat jo el que puc constatar ara que s'han incomplert aquestes mocions, perquè entenc que hi ha, per part del Govern de la Generalitat, una falta de consideració envers aquesta Cambra, i, fins i tot, en aquest cas, en el cas concret de la que anem a parlar, fins i tot amb una moció subsegüent a la interpretació d'una interpellació presentada per la Diputada senyora Trinitat Neras, del Grup parlamentari de Convergèn-

cia i Unió, que, per cert, perquè puguin vostès calibrar la importància de la interpe·llació, citaré alguna cosa —això es va substanciar el dia 26 de juny del 85—, citava, amb molt bon encert, que el Consell de Ministres havia aprovat en Reial Decret en el qual es disposava que corresponia a l'Estat central la promoció exterior del turisme i, per tant, la promoció turística a l'exterior es realitzaria a través del Ministerio de Transporte, Turismo y Comunicaciones. Bé, em penso que en lloc d'Estat central es referia al Govern central, en tot cas és un *lapsus*.

Parlava molt bé, la senyora Trinitat Neras, que el fenomen turístic es produeix dintre d'un territori, i, per tant, és competència exclusiva del Govern autònom d'aquest territori, tant en la seva ordenació com en la seva promoció. I argumentava molt bé el fet que és molt difícil de separar el que és ordenació del que és promoció. I després feia referència a quelcom que és veritat, que ha estat una de les tasques que el Departament de Comerç, Consum i Turisme havia desenvolupat molt bé al llarg d'aquesta legislatura i també de la passada, i és que Catalunya havia aconseguit, en els darrers cinc anys, un creixement significatiu, en milions de turistes, gràcies a la seva promoció del turisme d'autocar, i això havia estat fet sense participació, cap mena de participació, ni del Govern central ni de ningú, sinó com a simple esforç de la Generalitat. L'aleshores Conseller de Comerç, Consum i Turisme, el senyor Francesc Sanuy, va dir: «Una cosa és la balança comercial, una altra la de pagaments, i les partides invisibles mai no han estat comerç exterior. Això és tan clar que el mateix legislador en fa la distinció, i adjudica la competència exclusiva del comerç exterior al Govern central, i, en canvi, la de turisme, al Govern autòmic. Però és que encara que no fos així, la promoció no és ni comerç exterior ni turisme, és la mínima de les coses que un Govern autòmic té dret a fer.»

En fi, són paraules que he volgut repetir-les perquè donen una importància del que era aquesta Moció, que, d'altra banda, he de dir, com aleshores va dir el portaveu d'un grup parlamentari en el debat de substanciació de la moció corresponent, que va dir que si tan convençut n'estava el Consell Executiu, no calia venir a aquesta Cambra a demanar-nos que féssim, que penséssim si era convenient de presentar un recurs d'incompetència davant del Tribunal Constitucional, paraules a les quals jo m'afegeixo totalment. Però el fet és que la Moció diu que «El Parlament insta el Consell Executiu a estudiar la conveniència de presentar el requeriment d'incompetència...», etcètera. El segon, que «El Parlament entén que l'acció de l'Administració central en matèria de promoció del turisme s'ha de limitar a la promoció genèrica d'Espanya en el seu conjunt, i ha de deixar la promoció específica i la comercialització als governs autònoms per a una més gran eficàcia». I, en tercer punt, diu: «Per això, el Parlament insta el Consell executiu a adreçar-se a l'Administració central per reclamar les transferències dels recursos pressupostaris i dels mitjans humans necessaris perquè la Generalitat pugui desenvolupar, amb la més gran eficàcia possible, la competència exclusiva en matèria de turisme».

I ara, tornant al començament, hi ha hagut en aquest cas una manca de retiment de comptes a la Comissió que havia estat designada a aquest efecte, però també, fins que no se'ns demostrí el contrari, hi ha incompliment de la Moció: hi ha incompliment de la Moció perquè no se'ns ha dit si s'ha complert

i en quins termes s'ha complert. Aleshores, espero que l'actual Conseller de Comerç i Turisme pugui dir, sobre cada un dels tres punts, quines són puntualment les accions que s'han fet, a fi i efecte que aquesta Moció, en el fons, hagi estat complerta o no.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Per a la contestació, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Conseller senyor Molins.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ, CONSUM I TURISME (Joaquim Molins): Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, en relació amb la Moció aprovada pel Ple del Parlament en la sessió tinguda el dia 28 de juny de 1985, voldria, senyor President, reconèixer de bon principi la manca de compliment de l'article del Reglament del Parlament de Catalunya que obliga a la remissió al Parlament, als quatre mesos de l'aprovació de la moció, d'un informe sobre el compliment d'aquesta. Però voldria, al mateix temps, tranquil·litzar el Parlament, molt particularment l'Illustre Diputat que presenta aquesta interpe·llació, moció..., aquesta petició de manca de retiment de comptes per part del Consell Executiu, respecte al compliment per part del Consell Executiu de la mateixa Moció. Entenc —i intentaré demostrar-ho amb el contingut de la meua resposta— que aquesta Moció, el contingut de la Moció, ha estat molt tinguda en compte pel Govern de la Generalitat, com ha de ser sempre amb una resolució i amb una moció del Parlament de Catalunya, òbviament, i, com dic, intentaré demostrar-ho amb el que ve a continuació.

I així, senyor President, pel que fa al primer punt de la Moció, el Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya va presentar requeriment d'incompetència davant el Govern de l'Estat, per entendre que el Reial Decret 672/1985, del 19 d'abril, pel qual es dicten normes sobre la promoció exterior del turisme, suposa una invasió de les competències exclusives d'aquesta Comunitat Autònoma, segons es desprèn de l'article 9.12 de l'Estatut. El Consell de Ministres, en sessió celebrada el 31 de juliol de 1985, va acordar desestimar l'esmentat requeriment —estem parlant, per tant, de pocs dies després, encara no un mes després, de l'aprovació de la Moció aquí en el Parlament de Catalunya. En conseqüència, d'aquesta desestimació per part del Consell de Ministres, es va procedir, amb data 5 de setembre de 1985, a interposar conflicte positiu de competències davant del Tribunal Constitucional.

Actualment, el conflicte no ha estat resolt encara pel Tribunal Constitucional, però en la darrera sessió, en una de les darreres sessions, la celebrada el dia 21 de maig de 1987 per la comissió de coordinació Govern central-Generalitat, la representació del Govern central es va comprometre a substituir aquest Decret, aquest Reial Decret, per un altre en el qual es delimitarien novament les competències d'ambdues Administracions, per tal d'eliminar futurs entrebancs —aquest és el compromís—, de manera, creien ells, prou satisfactòria per ambdues parts.

Val a dir —això succeïa en la reunió, com deia, de la comissió de coordinació del dia 21 de maig— que, fins a avui, no s'han rebut propostes concretes de redactats concrets d'aquest reial decret que hauria de substituir, segons el seu compromís o el seu oferiment, el Reial Decret la impugnació del qual va provocar el Govern de la Generalitat el mes de setembre del 1985 i sobre el qual, ho repeteixo, encara no hi ha cap mena de decisió

del Tribunal. Això, pel que fa al primer punt de la Moció.

En relació amb el segon punt de la Moció, igual que el Parlament, entenem nosaltres que, en matèria de promoció turística, l'Administració central s'ha de limitar a la promoció genèrica d'Espanya en el seu conjunt, si és que tècnicament és útil fer-ho —tenim els nostres dubtes respecte a això—, deixant, en qualsevol cas, la promoció específica i la comercialització als governs autonòmics, per extreure'n una més gran eficàcia.

Com a conseqüència d'aquest criteri, des del Departament de Comerç, Consum i Turisme s'han anat plantejant sistemàticament requeriments d'incompetència contra totes aquelles disposicions estatals de les quals s'ha considerat que envaïen competències que, en matèria de turisme, són exclusives.

Així, per exemple, contra quatre ordres del 19 de juliol de 1984, del Ministeri de Transport, Turisme i Comunicacions, per les quals es convoquen concursos i ajuts en matèria de turisme rural; en ser desestimat el requeriment d'incompetència pel Consell de Ministres, s'interposà el corresponent conflicte positiu de competències davant el Tribunal Constitucional, sobre el qual encara no s'ha pronunciat.

Contra l'Ordre del 31 de maig de 1985, del mateix Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, per la qual es convoca concurs de subvencions a fons perdut per a la promoció i comercialització del turisme rural, es plantejà també el corresponent requeriment d'incompetència davant el Govern, que, en no ser contestat en el termini previst, es procedí a interposar conflicte positiu de competència que encara no s'ha resolt.

En tercer lloc, contra la Resolució d'1 d'octubre de 1984, de la Secretaria General de Turisme, sobre la convocatòria de contractes d'acció concertada i convenis de col·laboració per a la promoció i comercialització turístiques d'Espanya, 1985, a l'exterior. S'interposà requeriment d'incompetència davant el Govern de l'Estat, per entendre que suposa una vulneració de les competències que corresponen a aquesta comunitat autònoma, en virtut del que estableixen l'Estatut i el Reial Decret de Transferències 3168/82, del 15 d'octubre. En sessió celebrada pel Consell de Ministres amb data 9 de gener de 1985, no va ser atès l'esmentat requeriment, basant-se en el fet que «el Gobierno entiende que la Resolución referida no afecta ni limita la posibilidad de que Cataluña realice actividades de promoción del turismo en el exterior, con los requisitos y cauces en el Decreto de Transferencias, declara», afegint la Resolució del Consell de Ministres a continuació; «lo que se pretende es la promoción turística en el exterior, a través de la acción concertada, no a través de subvenciones, a fin de fomentar la imagen de España, en general, como ofertadora del turismo, sin que pueda tener esta acción una dimensión localizable en una comunidad autónoma concreta.»

Sens dubte que aquest paràgraf s'adequa al que expressa el Parlament de Catalunya en el punt 2 de la Moció que ens ocupa. En el mateix sentit es pronuncià el Consell Consultiu en el Dictamen número 81, i també el Gabinet Jurídic Central, segons escrit que obra en l'expedient. És per això que, arran d'aquesta resposta del Consell de Ministres, no s'interposà el corresponent conflicte de competències.

Quart, contra el Reial Decret 2268/83, del 27 de juliol, que estableix la distinció especial «recomendado por su calidad» com a element promocional per als hotels, interposà també conflicte positiu de competències per entendre que s'envaïen

competències exclusives en matèria de turisme i, fins i tot, en matèria d'organització de les seves mateixes institucions d'autogovern. Aquest conflicte va ser resolt pel Tribunal Constitucional en data 20 de desembre de 1984, pronunciant-se en el sentit que correspon a la Generalitat de Catalunya, en els seus respectius àmbits territorials, la competència exercida per l'Estat en el Reial Decret de referència.

Cinquè, contra l'Ordre del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions del 28 de febrer de 1984, sobre Creacions, Ajuts i Subvencions en Matèria de Turisme, donà lloc, pel fet de no ser atès el requeriment d'incompetència, a la interposició del corresponent conflicte positiu de competències davant el Tribunal Constitucional, conflicte que recentment ha estat resolt, i que, segons la sentència del 2 de juny d'enguany, s'estableix que l'Estat té competències per dictar una ordre en els termes en què es va dictar aquesta, fonamentant-se en els motius que en el punt següent exposaré.

Respecte al punt tercer de la Moció, pel qual el Parlament insta el Consell Executiu a adreçar-se a l'Administració central per reclamar les transferències dels recursos pressupostaris i dels mitjans humans necessaris per tal que la Generalitat pugui desenvolupar amb la més gran eficàcia possible la competència exclusiva en matèria de turisme. Cal establir que aquest ha estat el criteri mantingut pel Departament, que ha quedat demostrat per les actuacions portades a terme davant el Govern de l'Estat i del Tribunal Constitucional, fins i tot abans de l'entrada en vigor 672/85, del 19 de juliol, com ho demostren el requeriment d'incompetència i els conflictes positius de competències interposats i relacionats en el punt immediatament anterior, que són tots ells de l'any 1984.

Els conflictes plantejats en matèria de subvencions s'han basat en l'aplicació de l'annex III de la Llei 44/1983, dels pressupostos de l'Estat, dedicat específicament a «normas de gestión de los créditos presupuestarios afectados por los servicios transferidos a las comunidades autónomas», on, a la norma desena, s'establí l'obligació de situar a disposició de les comunitats autònomes que han d'administrar subvencions o transferències a favor de tercers, ja siguin corrents o de capital, els fons corresponents al seu finançament.

No es pretén negar la possibilitat que l'Administració central pugui concedir subvencions o ajuts econòmics en matèria de turisme a entitats, institucions o empreses radicades a Catalunya. El que no s'admet és la pretensió monopolitzadora de l'activitat de foment del sector turístic del Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, quan la Constitució preveu que les comunitats autònomes puguin assumir competències en matèria de turisme i, sobretot, amb caràcter exclusiu, com és el cas de la Comunitat de Catalunya. El caràcter de competència exclusiva inclou l'executiva, dins la qual s'enquadra, òbviament, l'activitat de foment.

La sentència del 2 de juny d'enguany, del Tribunal Constitucional, abans esmentada, respecte al conflicte plantejat contra l'Ordre del 28 de febrer del 84 sobre Ajuts i Subvencions en Matèria de Turisme, es basa que, en regular un procediment per a l'atorgament de certes subvencions i ajuts estatals en matèria turística, de les quals es poden beneficiar entitats públiques i privades radicades a Catalunya, s'estableix en aquest cas l'exigència d'un informe de la Generalitat de Catalunya que tindria caràcter vinculant en cas de ser negatiu. Considera el

Tribunal Constitucional que l'Ordre impugnada es limita a establir el procediment mitjançant el qual l'Estat, en la seva funció de coordinació, ha de distribuir uns recursos limitats, inclosos en els Pressupostos Generals, entre els possibles sol·licitants de tot el territori, tant per excloure d'aquesta distribució les esmentades empreses o activitats, per considerar que no ho necessiten, com per establir, mitjançant un informe no vinculant, el mèrit de les que estan ubicades en el seu territori i consideri que siguin creditores de la subvenció.

Tot això ha conduït el Tribunal a desestimar el conflicte per entendre que no és el Tribunal Constitucional l'òrgan competent per disposar un sistema concret d'atorgament de les subvencions estatals en matèria de turisme diferent del que queda establert en el Reial Decret de Transferències.

Voldria, senyor President, amb la seva autorització, dir finalment un mot respecte a les darreres paraules de l'Illustre Diputat interpellant: no es tracta tant de discutir respecte qui té dret a fer la promoció del turisme; aquesta és una qüestió —i els fets ho demostren— que no està, sembla, en discussió, malgrat que de la lletra concreta del Decret que va donar lloc a la Moció es podria desprendre que fos quelcom que estava en discussió. De fet, com vostè sap, senyor Diputat, el Govern de la Generalitat de Catalunya ha fet molt per la promoció del turisme, i ho ha fet en l'exterior, sense entrebancs per part de l'Administració central. El problema està en qui ho paga.

Vull dir-li, senyor Diputat, que en aquest moment el Govern de la Generalitat de Catalunya rep, per conceptes de turisme, des de l'Administració central, 84 milions de pessetes —84 milions de pessetes— per exercir la competència exclusiva en matèria turística, i que és el Govern de la Generalitat, dels seus propis pressupostos, qui dedica a turisme 1.200 milions de pessetes. És això el que està en discussió. I el que podria succeir, cas d'obtenir una resposta favorable, una sentència favorable del Tribunal Constitucional, és que si la competència és del Govern de la Generalitat, òbviament és el Govern central qui ha de fer pel seu finançament. Aquesta és, al meu entendre, no tant la qüestió de qui pot ho fer —que no està tant en discussió—, com el fet que, si és competència del Govern de la Generalitat, això cal fer-ho, lògicament, amb aquell qui té els recursos públics, que és el Govern central.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Illustre Diputat vol tornar a intervenir? (*Pausa.*)

El Sr. ALAY: Moltes gràcies, senyor President. Bé, hi ha una qüestió, i és que vostè ha citat una sèrie de conflictes de competència i requeriments que, la major part d'ells, gairebé tots menys un, m'ha semblat entendre, corresponen a l'any 1984, no pas posteriors a la Moció que, per cert, li he de recordar que la Moció no va ser substanciada el 26 de juny, sinó que va ser aprovada i substanciada el 8 de juliol, segons consta en els *Diaris de Sessions* i en el *Butlletí Oficial del Parlament*.

Ara, a mi, el que m'ha sorprès, i potser ho he interpretat malament, és que vostè ha afirmat que, des del Departament, no es pretenia tant que tot hagués de passar per la Generalitat en matèria de promoció de turisme, i que s'acceptava el fet que el Govern central pogués, per via d'ajuts, per via..., en fi, pogués finançar entitats turístiques dintre del territori de Catalunya. M'ha semblat entendre això. M'agradaria haver-me

equivocat i haver-ho entès malament, perquè, en tot cas, seria ja una renúncia expressa al que és una competència exclusiva, i, a més a més, m'acaba d'alarmar bastant el fet de saber que només són 84 milions de pessetes el que tenim nosaltres per exercir una competència exclusiva, i que el Departament, en fi, no hagi cregut que això tenia prou entitat com per haver demanat una sessió informativa a la comissió corresponent, i dir: «Això no va ni amb rodes», perquè és que, veritablement, no va ni amb rodes, perquè, a més a més, el punt tercer, evidentment, no s'ha complert, no hi ha hagut ni els recursos pressupostaris ni els mitjans humans necessaris, i això és una qüestió que, a més a més, no la vam promoure cap altre grup de la Cambra, van ser vostès mateixos; devien tenir vostès una finalitat política per fer-ho, i raó de més, encara, perquè haguessin vostès demanat de comparèixer davant la Comissió, haver-la convocat per haver retut comptes d'un incompliment que, possiblement, no era culpa de vostès, però, en tot cas, la culpabilitat se'ls ha d'atribuir perquè no han complert totes les obligacions que el Govern té respecte a això.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'Honorable Conseller vol tornar a intervenir? (*Pausa.*)

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ, CONSUM I TURISME: Molt breument, senyor President. Per a una qüestió, primer, de puntualització. La Moció va ser aprovada el 28 de juny, senyor Diputat, segons consta en el *Diari del Parlament*: 28 de juny de 1985, i és una qüestió petita, però com que n'ha fet esment el senyor Diputat, també n'hi havia de fer jo.

En segon lloc, nosaltres no creiem que ens hàgim d'oposar que el Govern central doni subvencions, sempre que aquestes subvencions estiguin dintre de la política turística, que, com a competència exclusiva, correspon al Govern de la Generalitat.

Nosaltres estariem d'acord que aquestes subvencions arribin, sempre que existeixi aquest informe vinculant del Govern de la Generalitat; una altra cosa —una altra cosa— és que els mitjans de què el Govern disposa pressupostàriament o de què estava disposant pressupostàriament abans del moment dels traspàsos, no s'hagin de dedicar, conjuntament amb el traspàs realitzat, a les comunitats autònomes.

És a dir, una altra cosa és els diners de què disposen les comunitats autònomes per exercir una competència que els ha estat transferida. Aquesta és, entenc jo, la política del Govern de la Generalitat des de sempre, i aquesta és la defensa que es fa des dels diferents departaments; també, òbviament, des del Departament de Comerç, Consum i Turisme.

Jo confio que el compromís adquirit pel Govern central en la comissió de coordinació entre el Govern central i la Generalitat doni finalment un fruit, perquè jo crec que està no només en discussió el fet de qui ho fa, sinó de com es fa. En aquest moment, com molt probablement l'Illustre Diputat deu conèixer, la promoció d'un producte madur, com és el producte turisme a nivell espanyol —madur en tant que és ja prou conegut i el nombre dels nostres habitants així ho confirma— no té gaire sentit, i com tot producte madur requereix uns altres sistemes de promoció, que són molt més de la comercialització concreta dels productes, de productes concrets, de productes molt concrets, que n'hi ha molts, per exemple, a Catalunya, de productes diferents i concrets; promoció que s'ha d'adreçar a públics concrets, cada una d'elles diferent en funció del pro-

ducte, i que té molt poc sentit ja dedicar molts recursos a una promoció genèrica, que tot és possible fer-ho sota un determinat o en unes determinades fronteres. És a dir que no és només la qüestió de les atribucions del Govern de la Generalitat, que nosaltres farem —com li he demostrat que estem fent— per fer respectar, sinó també una qüestió de concepte respecte com s'estan utilitzant els recursos públics en aquesta qüestió de la promoció del turisme.

Voldria, Il·lustre Diputat, tranquil·litzar-lo, en el sentit que, si no s'ha produït després de la data de la Moció cap mena d'intervenció, ha estat perquè no hi ha hagut, pel Govern central, més incompliments dels que ja hi ha, respecte als quals ja estan interposats els corresponents recursos d'incompetència, i, com és lògic, estan pendents de la sentència del Tribunal Constitucional. Per tant, no s'han de duplicar aquestes intervencions.

En qualsevol cas, dir-li finalment, senyor Diputat, que —com demostra precisament l'aprovació de la Moció per la qual estem ara discutint o estem ara comentant— va ser per iniciativa del Parlament... Aquest Conseller ha de dir que està absolutament a la disposició del Parlament per comparèixer quan el Parlament ho estimi convenient davant la Comissió corresponent, òbviament, i amb molt de gust ho faré.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ara cal donar pas a la intervenció dels grups que no han intervingut fins ara, i per tant, aquesta Presidència està a disposició dels representants d'aquests grups, per l'ordre de menor a major. Hi ha alguna petició de paraula en aquest sentit? (*Pausa.*) El senyor Clotas té la paraula.

El Sr. CLOTAS (*de l'escó estant*) : Brevíssimament, senyor President, perquè no volem repetir els arguments que, amb motiu del mateix punt de l'ordre del dia, vàrem veure ja la setmana passada, perdó, divendres passat.

Tan sols constatar, lamentablement, que és cert, des del nostre punt de vista, que es produeixen uns reiterats incompliments del Govern en allò que li recomana, el vincula o li mana aquest Parlament.

Ja la setmana passada dèiem, en torn de l'incompliment en el retiment de comptes davant d'aquest Parlament i de les comissions, en el compliment dels terminis que manen les mocions o les resolucions aprovades per aquest Parlament, ni tan sols es compleixen, per tant, les recomanacions que, en aquest cas, poden ser vinculants per al Consell Executiu.

De tota manera, posar de manifest allò que és una preocupació per a nosaltres : en primer lloc, que el Govern compleixi el que el Parlament li encomana; en segon lloc, aquest buit que suposa el Reglament, perquè es dedueix, avui, de la substanciació d'aquests tres punts que veurem a continuació i dels dos de la setmana passada, que la Mesa del Parlament, el President del Parlament ha constatat ja que sí que s'ha produït incompliment del Govern. Quan la norma supletòria corresponent del Reglament diu que el President del Parlament, «després de comprovar les dades, ordenarà la inclusió d'un incompliment de la moció en l'ordre del dia del primer Ple que tingui el Parlament», vol dir que el President del Parlament, i la Mesa, com a institució, han comprovat ja que s'ha produït aquest incompliment. Per tant, a partir d'aquesta constatació, el que caldria fer és, de nou —probablement sense cap èxit, perquè es tornaria a incomplir—, fer una resolució que vinculés el Govern

d'alguna manera; perquè, és clar, es reproduïx aquí un debat que ja es va tenir en el moment de substanciar la interpellació i la moció. Se'n constata l'incompliment, i aquí s'acaba.

És, únicament, senyor President, elevar aquesta preocupació sobre el fons de la qüestió.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció dels grups que no han...? (*Pausa.*) El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ : Molt breument, i des de l'escó, també. Per donar per reproduïts els arguments que l'altre dia vam esgrimir des de la tribuna sobre temes similars, diferenciant l'incompliment formal en el retiment de comptes del possible, en el cas que ens ocupa, des del nostre punt de vista, inexistent, incompliment del contingut de la Moció.

Nosaltres, en aquest cas, a més a més, constatem que el compliment de la moció ha estat públic i notori, però públic i notori de la manera com és oficialment públic i notori, perquè els requeriments, tant els requeriments d'incompetència com els conflictes positius de competència, que són els que, al llarg d'aquests mesos han significat donar compliment a la substància, al contingut material de la Moció, han estat publicats —com és lògic i com està manat per Llei—, tant en el *Diari Oficial de la Generalitat* com en el butlletí oficial de l'Estat, que són publicacions, jo crec, penso, de lectura habitual per part dels diputats d'aquesta Cambra.

Per tant, no hi ha incompliment en el fons; hi ha una falla en el compliment del retiment de comptes, i són dues coses absolutament diferents. I també, per acabar, una darrera constatació, que és la constatació, si m'ho permeten, de les aficions —jo diria arqueològiques— del senyor Diputat Alay, de l'Il·lustre Diputat senyor Alay, perquè ens tornem a trobar davant d'una cosa que ha desenterrat, procedent del juny del 85, i jo em permeto de recordar als il·lustres membres de la Cambra que som al juliol del 87.

Jo suposo que ha trigat tant a formular això perquè ha estat, precisament, llegint els *Diaris Oficials de la Generalitat* i el butlletí oficial de l'Estat on s'han anat donant compliment, precisament, al contingut de la Moció.

Moltes gràcies, senyor President.

**Manca de retiment de comptes
de la Moció 12/II del Parlament de Catalunya,
sobre la Borsa de Barcelona i
de la Moció 18/II del Parlament de Catalunya,
sobre l'Aplicació de l'Article 44.8 de
l'Estatut d'Autonomia de Catalunya per raó
de l'Ingrés d'Espanya en les Comunitats Europees**

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, podem passar a la següent manca de retiment, que ho és en relació amb el retiment de comptes de la Moció 12/II del Parlament de Catalunya, sobre la Borsa de Barcelona. És el senyor Alay, també, l'Il·lustre Diputat senyor Alay, el qui la formula. Per tant, tinc el gust de donar-li la paraula.

El Sr. ALAY : Moltes gràcies, senyor President. El senyor Subirà ha parlat d'arqueologia. No sé si és una de les seves especialitats, eh? No m'estranyaria gens, i, a més a més, és una professió molt digna. En tot cas, potser que el senyor Subirà, en lloc de riure, tingui una mica més de respecte quan empri paraules, perquè poden ser interpretades d'una manera que no

convé. A més a més, tingui en compte que hi ha una cosa molt clara : les mocions de l'any 85 estan en vigor ara, i les mocions de l'any 84, també. No digui «sempre». «Sempres», no! Vostè coneix que, en tècnica parlamentària, són vàlides durant la legislatura, i caduquen a la següent legislatura. En tot cas, s'han de tornar a presentar.

Bé, jo demanaria al senyor President que em deixés acumular les dues, no manques de retiment de comptes, sinó denúncies d'incompliment, a fi d'estalviar a la Cambra un excessiu nombre de repeticions que tampoc condueixen a re. En aquest cas, es tracta de les mocions, una sobre la Borsa de Barcelona i una altra, sobre l'aplicació de l'article 44.8 de l'Estatut d'Autonomia, que fa referència als efectes de l'IVA pel fet d'entrar Espanya a la Comunitat Econòmica Europea, i que ambdues van ser presentades per l'Illustre Diputat senyor Joan Josep Folchi, del Grup parlamentari, aleshores era el Grup parlamentari Popular, en un cas i en l'altre.

Respecte a la de la Borsa, he de fer una mica de referència al text de la interpellació i a alguns dels punts que va dir el senyor Folchi. El senyor Folchi té una extraordinària capacitat de sintetitzar i, a més a més, de sistematitzar les seves intervencions, dient «primer, segon, tercer, quart», de manera que fa les coses molt intel·ligibles, i això m'agrada de constatar-ho, perquè facilita molt la lectura del text de les coses que ell va dir, que, en aquest cas, crec que són d'interès per demostrar la importància d'aquesta Moció.

En fi, tot venia perquè hi va haver el senyor de la Concha, que va fer unes primeres declaracions, publicades a la premsa, referint-se a la necessitat d'establir un sistema de borsa única a Espanya, i el senyor Folchi, doncs, volia saber quins eren els propòsits, en fi, què és el que faria el Govern de la Generalitat i, a més a més, doncs, naturalment, va presentar la seva Moció. Va dir, diu : «De fet, les declaracions d'una persona, per més que sigui una persona important, com és el Síndic de Borsa, no haurien merescut l'atenció d'aquest Parlament, si no fos per la concurrència de tres factors que voldria destacar.» Diu, Primer : «el moment en què es produeixen aquestes declaracions ha estat triat amb premeditació. Segon factor : la reiteració». Diu : «Hem recollit prop d'una cinquantena d'articles, de notes en revistes tècniques, de publicacions de tota mena, assenyalant una tendenciositat d'haver-se reiterat tan manifestament a través de la premsa per, ja, anar preparant el terreny. I, deia, diu : «És un intent de creació d'un estat d'opinió». I, després, diu unes paraules del senyor de la Concha. Diu : «La solución más adecuada és crear una bolsa nacional para valores nacionales y una serie de bolsas regionales para valores regionales.»

Un «tercer factor». Diu : «L'argumentació en què recolza». Diu : «No es defensa la borsa única sobre la base d'arguments de política financera o de mercat borsari o estrictament tècnics : s'acudeix a dos arguments que ja hem sentit altres vegades. Primer argument, la unitat de mercat», i, segon, «la integració a la Comunitat Econòmica Europea».

Bé, es va aprovar la Moció, que deia : «a) Garantir per tots els mitjans al seu abast el manteniment i la potenciació de la Borsa de Barcelona dins el marc de les competències reconegudes per l'apartat 20 de l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya», i, «b) Garantir la connexió informàtica de la Borsa de Barcelona amb els mercats de valors oficials d'Espa-

nya i amb els mercats de valors de la Comunitat Econòmica Europea, mitjançant, si s'escau, la celebració d'un conveni a aquest efecte amb la dita Borsa de Barcelona.» He de remarcar, referent a aquesta Moció, que va ser votada per unanimitat dels presents a la sessió.

Passem a la segona, també, com he dit abans, en la qual, el senyor Folchi, també sistematitzant de la manera com ho fa habitualment, diu : «Primera consideració : el sistema definitiu de finançament autonòmic no estarà aprovat abans de 1987», en contra del que deia el Govern de la Generalitat, que estaria bastant abans, «i això provoca importants tensions a la tresoreria, a les finances de la Generalitat de Catalunya.

»Segona constatació : el Govern de la Generalitat afronta aquestes dificultats i aquestes tensions, fonamentalment pel sistema d'augmentar el nivell d'endeutament, sigui emissions de deute a llarg termini, sigui deute de tresoreria, sigui avals. D'això, en parlarem a bastament al llarg de la sessió...»

»Tercera constatació : tot i que el sistema de fer més gran el sistema de l'endeutament sembla el més fàcil, és cert que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya contempla altres mitjans per afrontar aquestes» situacions.

»Quarta constatació : la implantació de l'IVA associada a l'ingrés d'Espanya a les comunitats europees ha vingut a suposar una important modificació del nostre sistema tributari». En primer lloc, perquè, «en primer lloc, significa una reducció dels ingressos previstos per impostos cedits», en una quantia d'un 50%, que representen uns 32.800 milions de pessetes.

»Cinquena constatació : el Govern espanyol no ha fet res per preparar el país per a l'ingrés a les comunitats europees, no ha fet res per paliar les conseqüències negatives que aquesta incorporació tindrà sobre determinades àrees geogràfiques», i la sisena i darrera constatació, que «Espanya serà, amb tota seguretat, contribuent net a la Comunitat Econòmica Europea el primer any de la seva adhesió, un fet excepcional, i que nosaltres no podem contemplar passivament.»

D'aquí va venir la Moció subsegüent, que deia que «es constata l'impacte econòmic produït per l'entrada en vigor de l'IVA», etcètera, i es constata també la compensació produïda per la via de transferències pressupostàries, que és insuficient perquè només recull el primer dels conceptes.

Tercer, «que constata que, malgrat el caràcter d'ingrés transitori i, per tant, extraordinari, del retorn de l'IVA, previst en l'aplicació de l'article 187 de l'acta d'adhesió d'Espanya a les Comunitats Europees, el Govern espanyol ho destina al finançament de despeses corrents».

I el quart, que «insta el Consell Executiu a proposar pel procediment que consideri adient» —i això sí que afecta el Govern perquè s'insta, la resta eren constatacions—, insta el Consell Executiu a proposar pel procediment que consideri adient la creació d'un fons especial i transitori de caràcter inversor, la gestió del qual ha de ser atribuïda a les comunitats autònomes, assignant-los-en els recursos mitjançant transferències pressupostàries, d'acord amb el que estableixen els estatuts respectius i, en el cas de Catalunya, d'acord amb l'article 44.8 del nostre Estatut, la finalitat del qual ha de ser finançar projectes d'inversions destinades a compensar l'efecte desfavorable sobre les diferents comunitats autònomes arran de la integració a les comunitats europees, les quals inversions han de poder ser subvencionades amb càrrec als recursos comunitaris.

I, per acabar, voldria dir també que el senyor Subirà, en la intervenció anterior, ha afirmat que, quan hi ha un recurs d'incompetència, apareix en el *Butlletí Oficial de la Generalitat*, la qual cosa és veritat. El que també és veritat és que no diu mai, el *Butlletí Oficial de la Generalitat*, és quan encara no ha donat resposta el Tribunal Constitucional; per tant, sempre estem pendents de quina serà la resposta, i és per això que es fa, i l'article 126.3, segons la interpretació que n'ha donat la Mesa del Parlament, se n'ha de retre comptes; és per aquest motiu pel qual té importància i és aquest el motiu pel qual, mentre no es demostrï el contrari, és manca de retiment i, a més a més, és incompliment de la moció, perquè no es compleix l'objecte de la moció i, a més a més, no es compleix el retiment de comptes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, l'Honorable representant del Consell Executiu vol contestar a les dues peticions de reclamacions (*Pausa.*) Molt bé; l'Honorable Conseller senyor Basáñez té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, començarem pel tema del punt 19 de l'ordre del dia, sobre la manca de retiment de comptes de la Moció 12/II del Parlament de Catalunya, sobre la Borsa de Barcelona.

Jo, senyor Diputat, no entraré en aquest moment en la discussió, doncs, sobre retiment o manca de compliment, perquè ja dic que el tema està prou debatut i en aquest moment, doncs, no crec que sigui interessant d'entrar-hi.

No obstant, voldria indicar-li sobre el tema de borsa —i després parlaré del segon tema que vostè ha tingut a bé exposar—, que, si no ho recordo malament, el 5 de novembre es publicava la Moció 12/II del Parlament de Catalunya sobre la Borsa de Barcelona en el *Butlletí Oficial del Parlament*, i, aleshores, a finals de novembre ja va quedar constituïda una Comissió de Borsa, integrada, d'una banda, de la Borsa de Barcelona, pel senyor Bañares, en aquell moment Síndic, i altres membres de la Junta Sindical, i per part de la Conselleria, del Departament d'Economia i Finances, per mi mateix com a Secretari General i pel Director General de Política Financera. Aquests contactes sobre el tema de compliment d'aquesta Moció van donar peu perquè, amb data 25 del 7 del 86, en aquell moment l'Honorable Conseller d'Economia i Finances, senyor Josep Maria Culler i Nadal, adreçat a l'Illustríssim senyor Síndic, president de la Borsa de Barcelona, un escrit en el qual deia que «en compliment de la Moció 12/II, aprovada pel Ple del Parlament de Catalunya en sessió del 24 d'octubre del 85, *Butlletí Oficial del Parlament* número 96, del 5 de novembre, em plau sol·licitar-vos que informeu aquest Departament sobre estudis realitzats, instal·lacions de què es disposa, projectes i altra informació que considera d'interès, relacionada amb la connexió informàtica de la Borsa de Barcelona amb els mercats de valors oficials d'Espanya i amb els mercats de valors de la Comunitat Econòmica Europea, a l'objecte de poder analitzar conjuntament les accions que fossin necessàries per garantir les connexions citades, d'acord amb el mandat parlamentari». Escrit del 7 de juliol del 1986.

Bé, la qüestió és que, no des del moment que es va aprovar la Moció, sinó des de molt abans, hi ha un fort neguit en el tema de la Borsa, perquè hi ha un consens generalitzat que cal fer una reforma de tot el que és el sistema del mercat de valors,

però, al mateix temps, hi ha diferents opinions sobre com s'ha de formular. En aquest moment, doncs, fins i tot hi ha rumors forts, i jo he pogut tenir algunes converses amb el Secretari d'Estat d'Economia, sobre el Projecte de Llei de Borsa, del futur Projecte de Llei de Borsa del Govern central, a sotmetre, doncs, al Congrés dels Diputats.

Nosaltres hem continuat fent aquestes gestions, aquestes gestions a Madrid; concretament, hi va haver l'intent de l'anomenada comissió de Cercedilla d'organitzar una societat anònima de liquidació, que retallava, d'alguna manera, competències a la comissió de Barcelona; es va fer una gestió per part de la Conselleria perquè això no anés endavant, i es va fer amb èxit.

Hem estat en contacte després amb l'altre Síndic, amb els diferents síndics que hi ha hagut al front de la Borsa de Barcelona, comentant totes les possibilitats de modernització, d'automatització, de millor servei per part de la Borsa. Últimament, vostè sap que en presència de la Conselleria s'ha inaugurat, s'han presentat dos sistemes Borsatel i el Databolsa, projectes informàtics de més servei per part de la Borsa de Barcelona. Llavors, el tema no és un tema que estigui tancat, amb la qual cosa, en aquest cas, jo li diré que la Moció no està tancada, en el sentit que caldrà treballar i caldrà estar molt atent als esdeveniments que vindran en un futur proper; és a dir, en aquest moment les converses són converses amb el Secretari d'Estat d'Economia sobre aquest tema de Borsa, però creiem que caldrà veure molt a fons quins són els projectes del Govern sobre el tema que és de la seva competència i com es respecta en tot moment l'article 9.20 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, que ens dona competència exclusiva en el que es refereix a creació de mercats de valors i organització de mercat de valors dins de l'associació mercantil; un marc ampli que, evidentment, pensem respectar. Aquest és un tema, el tema de la Borsa, en el qual hem estat treballant; jo crec que la Moció s'ha complert i caldrà continuar-la complint, perquè no és un tema tancat, però que de cap manera l'hem deixat de banda. Jo li puc dir que és un dels temes que, no dic que preocupi, però que sí que ocupa profundament el Departament.

Referent al punt següent, l'article 44 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya preveu quins són els recursos de la hisenda de la Generalitat, i entre ells, en l'apartat 8, s'esmenten altres assignacions a càrrec dels Pressupostos Generals de l'Estat. La previsió estatutària es correspon amb el que ja la Constitució va establir en el seu punt 158.1; això és la possibilitat d'establir en els Pressupostos Generals de l'Estat una assignació de les comunitats autònomes en funció del volum dels serveis i de les activitats estatals que hagin assumit i la garantia d'un nivell mínim de prestació de serveis públics fonamentals, fonamentals, en tot el territori de l'Estat.

Aquest mecanisme de nivell eminentment financer apareix desenvolupat també en l'article quinzè de la LOFCA i constitueix, juntament amb el Fons de Compensació Interterritorial, una de les tècniques de redistribució de recursos entre els territoris de l'Estat. En definitiva, quan una comunitat autònoma, amb la utilització dels recursos financers típics, o sigui, tributs cedits i participació en ingressos estatals, no pot garantir un nivell mínim de prestació del conjunt dels serveis públics fonamentals assumits, es pot establir, a través dels Pressupostos Generals de l'Estat amb especificació de la seva destinació, una assignació complementària. Segons la LOFCA, les quanti-

tats pressupostades hauran de completar-se cada any i les assignacions són subvencions finalistes o condicionades, havent de donar compte cada comunitat autònoma anualment a les Corts Generals de la destinació justa d'aquests ajustaments.

Amb tot, el punt més feble del mecanisme és el que s'ha d'entendre per nivell mínim de prestació dels serveis. L'article 15.3 de la LOFCA es limita a dir que es considera com a tal el nivell mitjà d'aquests en «todo el territorio nacional». Lògicament, aquest mecanisme, no emprat en el període transitori, havia de ser present en la negociació del nou mètode d'aplicació del sistema de finançament de les comunitats autònomes en el període 1987-1991, i així s'ha previst en el mètode aprovat pel Consell de Política Fiscal i Financera el proppassat dia 7 de novembre de 1986, el punt 6 del qual estableix el següent : «L'article quinzè de la LOFCA estableix unes assignacions, la finalitat de les quals és l'anivellament en la prestació de serveis públics fonamentals per a aquelles comunitats que amb els recursos financers instrumentats pels articles onzè i tretzè no puguin assolir el nivell mitjà de prestació d'aquests serveis. Durant el període transitori, la participació en els ingressos de l'Estat ha garantit el cost efectiu dels serveis transferits, per la qual cosa la hisenda estatal ha compensat les insuficiències posades de manifest. En el període definitiu, la participació dels ingressos de l'Estat, fixada en funció de variables socioeconòmiques, no reflecteix el compliment d'aquesta garantia, de la qual cosa es dedueix que ha de constituir una tasca immediata l'estudi d'anàlisi dels serveis públics fonamentals, la determinació del seu nivell mitjà de prestació i la seva relació amb els recursos que el sistema proporciona a cada comunitat per a la seva prestació.»

Amb independència d'aquest tema, i seguint l'acord de finançament, podríem dir que en el sistema definitiu —és el punt 4.2—, en el sistema definitiu de finançament la quantia de l'FCI es fixarà en el 30% de la inversió pública, entesa com es defineix en la Llei reguladora de l'FCI, i, d'altra banda, l'ingrés a la Comunitat Econòmica Europea comporta que les comunitats amb major participació en l'FCI puguin beneficiar-se de l'acció d'un nou instrument de desenvolupament regional, el FEDER. En conseqüència, hi ha una coordinació entre l'FCI i el FEDER per les raons següents : tots dos tenen com a objectiu el desenvolupament regional, la Llei Reguladora de l'FCI exigeix l'elaboració dels plans respectius; alhora, per obtenir ajudes del FEDER, és essencial que les actuacions o projectes estiguin inclosos en els plans de desenvolupament regional. La coordinació entre l'FCI i el FEDER es farà tenint en compte les dues regles següents : les comunitats autònomes amb territoris qualificats com a zona assistida podran proposar projectes FEDER i aconseguir, en funció dels seus mèrits, un finançament fins a un límit màxim del 30% del seu respectiu FCI; aquest límit haurà d'entendre's com a aplicable a la despesa anual dels nous projectes FEDER presentats, més a la dels projectes FEDER en execució de cada comunitat, i les comunitats autònomes cofinançaran els projectes que elles mateixes hagin proposat i pels quals hagin obtingut ajuda del FEDER, utilitzant els recursos del seu respectiu FCI. Com a conseqüència del joc conjunt de les regles anteriors, les comunitats autònomes amb territoris qualificats com a zones assistides podran tenir un finançament addicional equivalent al 30% del seu FCI, sempre que presentin projectes de desenvolupament en

quantia i qualitat suficient per ser aprovat per la Comissió Europea.

En resum, i en relació amb aquesta Moció, pot concloure's que el Govern de la Generalitat, a través dels seus representants, ha tingut present la Moció i li ha donat compliment en el marc general de la negociació sobre el finançament autonòmic. Les dificultats i complexitat d'aquest projecte negociador que la Cambra coneix han de disculpar que no s'hagin retut comptes davant la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost en el termini previst en la norma interpretativa a l'apartat 2 de l'article 26 del Reglament del Parlament.

En resum, des del nostre punt de vista, s'ha donat compliment a les Mocions, si bé, doncs, evidentment no s'ha fet el retiment de comptes.

Moltes gràcies, senyor Diputat.

El Sr. PRESIDENT : L'Illustre Diputat vol...? No vol tornar a intervenir. Bé. Aleshores, hem acabat la intervenció. Els altres grups... volen intervenir els altres grups de la Cambra? No volen intervenir? *(Pausa.)* El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ *(de l'escó estant)* : Senyor President, únicament només per deixar constància també que, quan en la meua darrera intervenció he parlat d'arqueologia, no ho he fet en cap sentit pejoratiu, i, per il·lustrar això, voldria recordar a la Cambra que hi ha hagut il·lustríssims i honorabilíssims catalans que s'han dedicat a l'arqueologia, com el senyor Bosch Gimpera, per exemple, que va ser Honorable Conseller de Justícia d'un Govern d'Esquerra Republicana, malgrat que ell em sembla recordar que era d'Acció Catalana; Justícia i Dret. Per tant, senyor Alay, no hi havia cap intenció pejorativa en qualificar-lo d'arqueòleg.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aquesta Presidència, ni cal dir-ho, no ha vist en l'al·lusió cap cosa de malevolència, i per això no ha cridat l'atenció, eh? Ara, el senyor Alay estava en el seu dret de recollir l'al·lusió, eh? *(Pausa.)*

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Associacionisme Estudiantil

Bé, anem ara, doncs, a passar a les mocions, i ens trobem ara amb la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'Associacionisme Estudiantil, presentada pel Diputat Illustre senyor Xavier Soto, del Grup Socialista, a qui tinc el gust de donar la paraula.

El Sr. SOTO : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, amb la màxima brevetat. La nostra Moció està formada per cinc punts, el primer dels quals vol ressaltar la importància de l'acord signat el proppassat dia 27 de febrer entre el Departament d'Ensenyament i les diferents organitzacions estudiantils. Era la primera vegada que un conflicte en el món de l'ensenyament protagonitzat pels estudiants conclouia, finalitzava amb un acord amb l'Administració; nosaltres creiem que aquest és un fet important, que cal ressaltar-ho i que, a més a més, és fonamental que aquesta via, encetada per primera vegada pel moviment estudiantil, sigui una via que no sigui defraudada, tot al contrari, que sigui una via que s'aprofundeixi, que es faci, per tant, també una lectura generosa dels acords, una lectura ampla, no una lectura restrictiva.

En segon lloc, demanem al Consell Executiu de la Generalitat que es doti dels instruments adients per poder mesurar de manera pública i objectiva la representativitat, el grau de representativitat de cadascuna de les associacions d'estudiants a Catalunya. Nosaltres creiem que és una cosa raonada i raonable, que passa en tots els sectors. Es podien imaginar els senyors diputats que passaria si a Catalunya no hi hagués una Junta Electoral i quan es produeixin unes eleccions al Parlament, com es configuraria, per exemple, la composició d'aquest Parlament? I, així, passen coses, per exemple, com que, dels tres representants que corresponen als estudiants en el Consell Escolar de Catalunya, aquest Govern únicament n'ha nomenat dos, en queda un tercer per nomenar, probablement perquè com que no sap el grau de representativitat de les associacions d'estudiants a Catalunya, no sap a qui li toca; o quan la Direcció General de Joventut decideix signar convenis amb les associacions d'estudiants, els ha de demanar que li envïïn una llista amb els representants, amb els membres de les entitats que formen part dels diferents òrgans de govern, ja siguin de les universitats o dels consells escolars de centre. Nosaltres creiem que si el Conseller d'Ensenyament fa això, ho hagués fet, ens hauríem estalviat tot això, i és una dada fonamental i important.

Tercer punt, que suposo que serà on hi haurà la major part de la controvèrsia: nosaltres creiem que és imprescindible que el Consell Executiu de la Generalitat doti de mitjans suficients i dels instruments operatius adients les diferents associacions d'estudiants de Catalunya, per tal de facilitar la seva participació en els diferents processos electorals que es celebren a l'ensenyament català —com saben tots vostès, el proper any hi haurà de nou eleccions en els consells escolars dels centres de tot Catalunya, hi haurà eleccions a la Universitat Autònoma, eleccions a la Universitat Central. Ja vam dir en la discussió de la interpellació que la tasca que havien fet les associacions d'estudiants en els anteriors processos electorals havia estat una tasca inestimable, que els estudiants havien estat probablement el sector de l'ensenyament que més havia participat en aquestes eleccions i nosaltres creiem que tot això ho havien fet sense l'ajuda del Govern de la Generalitat. I ho repetiré, crec que és irrefutable: hi va haver associacions d'estudiants que van demanar al Conseller d'Ensenyament, a la Conselleria, un llistat dels instituts de Catalunya per saber on es feien eleccions; el van rebre dos mesos després que s'acabessin aquestes eleccions. En aquell moment, el Departament d'Ensenyament no donava cap ajuda econòmica a les associacions d'estudiants d'ensenyament mitjà: l'única ajuda que rebien, la rebien de la Direcció General de Joventut i era una ajuda que per a totes les associacions d'estudiants estava a l'entorn de les 300.000 pessetes, amb la qual no podien quasi ni pagar el lloguer d'un parell de mesos del local de l'associació. Creiem, per tant, que aquesta situació és una situació que cal modificar.

En quart lloc, nosaltres demanàvem que el Consell Executiu de la Generalitat fes efectives les ajudes concedides a les associacions d'estudiants universitàries que s'havien concedit per la Resolució del 30 d'octubre del 86. El que passa és que després de la substanciació de la interpellació les ajudes han estat efectivament abonades; per tant, nosaltres retiràvem el quart punt de la interpellació —el quart punt de la Moció, perdó. En tot cas, un té també la satisfacció de pensar que de vegades les interpellacions almenys serveixen per a alguna cosa.

I, en cinquè lloc, nosaltres demanàvem al Consell Executiu de la Generalitat que presti especial atenció a la promoció de l'associacionisme estudiantil, dintre de la campanya general que ha de fer de promoció de l'associacionisme juvenil. Jo crec que el que ens pot respondre probablement el Diputat de la majoria és que no ens preocupem, que això ja està fet, que ja està previst i que es farà; el que passa és que, com tots vostès sabran, el compromís de fer la campanya de promoció de l'associacionisme juvenil és un compromís que va agafar el Grup parlamentari de Convergència i el Govern l'any 84, si no m'equivoco: han passat tres o quatre anys, aquest compromís encara no s'ha complert i, aleshores, probablement nosaltres creiem que seria bo que això figurés a la Moció.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Com que no hi ha cap esmena presentada a aquesta Moció, procedim ara a donar pas a les intervencions dels grups parlamentaris, per l'ordre habitual. (Pausa.) L'Illustre Diputat senyor Casanovas té la paraula.

El Sr. CASANOVAS: Moltes gràcies, senyor President. Senyories, bé, nosaltres, davant d'aquesta Moció, té unes explicacions tan òbvies que em sembla que és impossible oposar-s'hi. Perquè en el primer punt, per exemple, diu: «Expressar la seva satisfacció per l'acord que el proppassat dia 27 de gener va signar el Departament d'Ensenyament amb diferents organitzacions estudiantils»; evidentment, expressem la satisfacció que s'hagi arribat a un acord i que això s'hagi fet, i em sembla que no podem fer altrament. Igual com diu que s'ha de continuar la via del diàleg, aprofundint el diàleg i la concertació per tal d'avançar en la millora i en la transformació de l'ensenyament: creiem que és molt bo que això es faci i no veiem que hi hagi motiu per oposar-s'hi. Per tant, aquest punt el votarem favorablement.

Igualment com votarem favorablement el segon punt, que diu que el Consell Executiu es doti dels instruments adients perquè pugui mesurar i comprovar de forma pública i objectiva la representativitat: creiem que és un deure elemental de tot govern proveir-se dels elements necessaris per conèixer objectivament la realitat del país en un aspecte determinat; per tant, com que, a més a més, es diu «dels instruments adients», no es diu quins, els que el mateix Govern cregui necessaris... O sigui que també el votarem favorablement.

Igualment hauríem votat favorablement el punt 4: és absolutament obvi, però, si està fet, ja no cal que el votem.

I també estarem d'acord amb el punt 5, que diu «instar el Consell Executiu de la Generalitat a prestar especial atenció a la promoció de l'associacionisme estudiantil dintre la campanya general...», etcètera. Em sembla que amb això, amb aquests punts que he esmentat fins ara, no hi pot estar ningú en contra.

Però hi ha un punt en el qual nosaltres ens abstindrem, que és el punt número 3. I ho raonaré: nosaltres no creiem que s'hagi de fer una menció explícita que el Govern de la Generalitat doti dels mitjans econòmics suficients i dels instruments operatius adients les diferents associacions d'estudiants per fer que la seva participació en unes eleccions sigui l'adequada. Això, senyor Soto, amb tots els respectes, si fossin unes eleccions generals, on la gent ha de fer arribar els seus punts de vista a una molt gran massa de població, creuríem que sí que s'hauria de poder dotar d'uns mitjans especials econòmics per

poder-ho dur a terme, però creiem que les associacions estudiantils estan suficientment capacitades per fer arribar els seus punts de vista en els medis realment reduïts on es mouen i, per tant, no creiem que aquí hi hagi d'haver una dotació especial; tampoc no hi estem en contra i, com que tampoc no hi estem en contra, però no ho creiem necessari, és la raó per la qual nosaltres ens abstindrem en aquest punt tercer.

Per tant, el nostre vot favorable a la resta de la Moció i la nostra abstenció pel punt tercer.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció? *(Pausa.)* L'Ilustre Diputat senyor Curto té la paraula.

El Sr. CURTO : Moltes gràcies. Senyor President, senyores i senyors diputats, si del Grup d'Aliança Popular depengués la majoria d'esta Cambra, no dubtaríem a assumir los punts que constitueixen la Moció objecte d'est debat, per considerar que cap dels cinc posa en evidència les obligacions del Consell Executiu relatives als acords que es van firmar lo dia 27 de febrer de 1987.

A manera d'anàlisi, demana la Moció, al primer punt, expressar la satisfacció per la firma d'uns pactes. El segon punt demana dotar-se dels mitjans perquè els processos electorals es puguin comprovar de manera pública; en cap cas la Moció dubta de la bondat d'uns resultats. El tercer punt demana facilitar els mitjans econòmics i operatius perquè les associacions participin en condicions d'igualtat en els processos electorals : nosaltres entenem que est és un principi de justícia innegable. Quart punt : nosaltres entenem també que no és tan descabellat que es demani a la Generalitat que pagui el que deu en concepte d'ajudes, i molt menys després de vuit mesos d'haver adquirit un compromís. I l'últim punt assenyala una especial atenció —que tampoc diu que no hi hagi atenció—, una especial atenció dins de la campanya general de promoció de l'associacionisme juvenil, que, per una altra part, est punt ve a coincidir amb la voluntat, amb lo criteri i amb les paraules del Conseller d'Ensenyament expressades al Ple del passat dia 13 de maig.

Per consegüent, i des de la lectura objectiva i imparcial del seu contingut, nosaltres creiem que no apareix cap rerafons polític ni d'altra classe que pugui condicionar l'aprovació d'esta Moció, que, a més, per al Grup Popular, és prudent i moderada, i no suposa cap despropòsit l'adopció d'unes mesures que, per precises o determinades, entenem que són oportunes.

Ja veu l'Ilustre Diputat —al senyor Soto, em dirigeixo— que no hem regatejat les paraules, primerament per a raonar l'examen de la seva proposta i defensar-la i, en segon terme, per a demanar fins i tot que qualsevol intenció del Grup majoritari de desestimar esta Moció sigui considerada només en virtut de l'estricta lectura dels cinc punts que la componen. Perquè és evident, per una altra part, que qualsevol diputat o diputada que volgués utilitzar la interpellació del passat Ple com a element fonamental de posicionament, arribaria a la conclusió, primer, que la veritat mai depèn de les circumstàncies, en virtut de les paraules que deia el senyor Soto; després, que trobar una veritat és sempre oportú, i, per últim, que esbrinar una veritat no admet constrenyiments per consideracions exteriors.

Per això... Dic estes paraules, senyor Soto, perquè val la pena que vostè i tots los diputats de l'oposició —jo també—

féssim una reflexió profunda a l'hora de substanciar les nostres interpellacions, perquè la que és origen d'esta Moció, a més de precipitades contradiccions que comprometen la posició dels altres grups, denota certa cobdícia d'exercir una oposició sistemàtica, que nosaltres entenem que en est cas ha anat més enllà del deure i de la raó. Analitzi, si no, l'exposició i els motius de la seva intervenció del dia 13 de maig, i veurà immediatament que mentre la Moció d'avui està plena de conceptes lògics, la interpellació passada és un conjunt d'impulsos i també de despropòsits, fonamentats en l'apreciació personal més que en l'instrument ordenat que subministren les normes i el mètode.

Ja veurà per què. Vostè, primer, fa referència al fruit d'una recuperació de les associacions d'estudiants; parla d'un associacionisme fort i plural, com feia anys que no existia al nostre país; assenyala també la capacitat de negociació demostrada, i acaba amb la satisfacció dels grups parlamentaris per estos temes. Després, introdueix una sèrie de crítiques al Consell Executiu, que en lo seu dia va adoptar, segons vostè, una actitud reticent, de malfiança, d'obstacle més que de suport, i de falta de voluntat política. I, més endavant, en la seva interpellació, afegeix que li dona la raó al Conseller de manera anticipada, perquè des del mes de febrer els estudiants participen, que s'ha quadruplicat la presència dels estudiants a les comissions del Departament d'Ensenyament. I, per últim, reconeix que, a pesar de totes les crítiques, los acords del 27 de febrer són una rectificació política per part del Consell Executiu. Interpellació literal.

Doncs, bé, senyor Diputat, coherent amb lo redactat de la seva proposta d'avui, comenci a partir d'aquí anunciant que, a pesar de la rectificació feta —la rectificació política del Consell Executiu—, encara falta tot això que demana la Moció; o bé hagués presentat la queixa formal en forma d'interpellació abans del 27 de febrer, quan encara no s'havien signat los acords. En qualsevol dels dos casos, l'elemental, nosaltres entenem que sempre aniria per damunt del superflu, i, per coherència, los fets haurien trobat una justificació formal.

Amb estes consideracions, que no tenen altra finalitat que arribar, jo diria, a l'entranya de la causa que determina el problema, accepti el senyor Soto, del Grup Socialista, lo vot favorable del Grup Popular a la Moció objecte d'est punt de l'ordre del dia.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció? *(Pausa.)* El senyor Enric Tico té la paraula.

El Sr. TICÓ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, per posicionar-nos, en nom del meu Grup, respecte a aquesta Moció, que jo m'atreviria a qualificar també d'una Moció sense cap rerafons polític : és una Moció, doncs, que estableix uns fets i unes idees i unes il·lusions, moltes vegades, i, per tant, em serà molt difícil, em seria molt difícil oposar-m'hi, a una Moció d'aquest tipus, en general, en les qüestions que ara comentaré de tipus particular.

Vull deixar de banda, també, qualsevol debat o qualsevol al·lusió al tema de la interpellació, perquè crec que ha estat bastant definit, doncs, que va ser aquesta interpellació, tal com la vam interpretar i com vam després discutir-ho, i, per tant, no crec que valgui la pena ara tornar a intervenir-hi, donat que, crec, val més oblidar-la i val més deixar-la de

banda, perquè, realment, va ser jo crec que bastant desafortunada.

Quant a la Moció, el punt primer, per al nostre Grup, expressar la satisfacció per l'acord que el febrer passat van signar el Departament d'Ensenyament i diferents organitzacions d'estudiants, és evidentment un plaer. Per a nosaltres aquest acord demostra, primer, un esperit de diàleg evident que hi ha per part de l'Administració —en aquest cas l'Administració autonòmica— i demostra, segon, el respecte que les institucions i que sobretot, doncs, les associacions d'estudiants tenen cap a les nostres institucions autonòmiques.

I, per tant, doncs, es va poder arribar a un acord que ha estat positiu, que avui n'hem vist una part d'aquests acords aprovant una Llei en aquest Parlament, i hi ha uns altres acords que el que desmostren bàsicament és això, que hi ha un clima de diàleg, que entre tots, vull dir, realment hi ha unes ganes de millorar i transformar l'ensenyament a Catalunya, tal com es diu en el punt primer de la Moció, i, per tant, per part nostra no veiem cap inconvenient a aprovar el primer punt d'aquesta Moció.

Quant al segon punt : instar el Consell Executiu de la Generalitat a dotar-se d'instruments adients perquè es pugui mesurar i comprovar la representativitat d'aquestes associacions, hem de dir que això és una feina que ja es fa, que es fa des de fa temps per part de la Conselleria d'Ensenyament, i que ja en va parlar el Conseller en la seva resposta a la interpellació, que hem d'oblidar, com dèiem.

En tot cas, com que això queda clar aquí en aquesta Moció, per a nosaltres hi ha dos elements que són claríssims, que són objectivament irrefutables. El primer, el nivell d'implantació d'aquestes associacions és molt baix, això ho sap la Conselleria, això ho sabem nosaltres. El segon, vostè sap que les eleccions als Consells Escolars de Centre que es varen realitzar, moltes d'aquestes entitats no es presentaven amb les seves sigles sinó com a independents, i això, lògicament, el que ha fet és dificultar el coneixement objectiu que hi podria haver per part de la Conselleria d'aquests temes; però, en tot cas, és una tasca que s'està fent, que és bo que des del Parlament s'impulsi i es tingui en compte, i, per tant, nosaltres, sap perfectament que també votarem a favor d'aquest segon punt.

El tercer punt, vostè ha dit que hi hauria una controvèrsia en aquest punt; controvèrsia no n'hi haurà cap, de controvèrsia, el que hi ha és que jo tinc una sensació i és que de vegades no s'escolta prou, els diferents grups d'aquesta Cambra no ens escoltem prou a l'hora de parlar, és a dir, que realment tenim les intervencions molt preparades i que no fem cas d'una intervenció d'un altre diputat o d'un conseller d'un altre grup polític. Aquesta és la sensació que jo tinc, perquè crec que a la resposta que li va donar el Conseller també en la seva interpellació va quedar ben clar que ja s'havien assignat ajuts, que ja s'havien donat ajuts a les associacions.

Per a nosaltres no és cap problema que sigui la Direcció General de la Joventut o que sigui la Conselleria qui doni els ajuts, perquè la política de joventut, en aquest cas d'associacionisme juvenil, és una política també interdepartamental i, per tant, els ajuts es donen des d'on s'han de donar, i si es donen des de la Direcció General de Joventut, com si es donen des de la Conselleria d'Ensenyament o de qualsevol altre lloc, són uns bons ajuts, i en aquest sentit es treballa.

Nosaltres votarem en contra d'aquest tercer punt, és l'únic punt que en principi votarem en contra, donat, doncs bé, que hi ha una nova convocatòria d'ajuts i, per tant, en aquesta línia s'està treballant d'una manera claríssima, des d'abans i cara al futur, i per tant em sembla inútil, doncs, votar favorablement aquest punt tercer.

El punt quart, vostè sap —bé, l'ha retirat i, per tant, jo no hi entraré—, sap que l'ordre de pagament d'aquestes subvencions estava donada abans que vostè presentés la interpellació i, per tant, tampoc n'hi ha per alegrar-se'n ni cal pensar que aquest pagament s'ha fet perquè hi ha hagut una moció, sinó que això és un procés que estava obert i, en tot cas, ha arribat a un bon final com tots els processos que s'acostumen a obrir.

Cinquè i darrer punt. Nosaltres no votarem a favor del punt tal com està redactat si no és que per part del seu Grup es tregui la paraula «especial». És a dir, nosaltres creiem que no s'ha d'instar el Consell Executiu de la Generalitat a prestar especial atenció a la promoció de l'associacionisme estudiantil dintre de la campanya general de promoció anunciada repetides vegades.

Nosaltres creiem, en primer lloc, que és tot l'associacionisme el que s'ha de potenciar, no només l'estudiantil.

Creiem, en segon lloc, que posar en aquest cas la paraula «especial», aquí, en la Moció, al punt cinquè, respon a una estratègia oportunista : és allò de sempre, anar a un lloc i dir : vosaltres sou els primers; i, al final, ve tothom dient, bé, tots som els primers, no? Nosaltres creiem que, evidentment, tothom té dret a tenir una bona campanya, que aquesta campanya es farà. La campanya de l'associacionisme, ja que vostè treu el tema, és una campanya que cada vegada, cada any des de la Generalitat s'ha fet d'una manera o d'una altra. Cada any s'ha fet una campanya des de l'associacionisme, perquè recordar l'associacionisme és una cosa que fa el President Pujol en moltes de les seves intervencions, que es fa des de la Generalitat i es fa de moltes maneres, no solament fent tríptics, de vegades, ni fent anuncis. En tot cas, jo li puc dir que aquesta campanya també es farà, que, per suposat, estic convençut que l'associacionisme estudiantil hi serà present. Ara, nosaltres no votarem a favor d'aquest cinquè punt si la paraula «especial» no hi és exclosa. Si hi és, no podríem fer-ho.

Bé, per part nostra, res més.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a la votació. Si la Presidència no ho ha interpretat malament, sembla que caldria votar tres votacions diferents, una per als punts 1 i 2, una altra per al punt 3 i l'altra per al punt 5.

(*Ll. Sr. Soto demana per parlar.*)

Digueu, digueu, si us plau.

El Sr. SOTO : És que el Diputat senyor Ticó assenyala que era necessari suprimir una paraula; jo crec que això no es pot fer mitjançant esmena; aleshores, el lògic seria que fem una votació separada aïllant aquesta paraula del context.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, anem ara, doncs, a votar els punts 1 i 2.

Els que siguin favorables als punt 1 i 2, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest punts 1 i 2 han estat aprovats per unanimitat dels

presentes. Ara anem a la votació del punt 3.

Els qui siguin favorables al punt 3, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El punt 3 ha estat rebutjat per 23 vots a favor, 54 en contra i cap abstenció.

Bé, anem a la votació del punt cinc, amb l'exclusió del mot «especial».

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest punt cinquè, amb l'exclusió de l'adjectiu «especial», ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara anem a sotmetre a votació el mot «especial» d'aquest apartat cinquè.

Els que siguin favorables al mot «especial», que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El mot «especial» ha estat rebutjat per 26 vots a favor, 58 en contra i cap abstenció.

Moció

subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Construcció de Nous Centres Penitenciaris

Passem ara a la Moció següent, que és la que fa l'Il·lustre Diputat senyor Oliart sobre la Construcció de Nous Centres Penitenciaris. Tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Oliart.

El Sr. OLIART : Senyor President, moltes gràcies. Senyores i senyors diputats, la Moció que vaig a presentar és una Moció curta i concreta : es tracta, simplement, que el Consell Executiu presenti, en el termini de tres mesos, un pla de noves presons, un pla que, a partir de la situació actual, contempli la ubicació, les característiques, els terminis de construcció i les fonts de finançament de cada una d'elles. Com veuen, és una Moció curta i és una Moció concreta, però també és una Moció congruent amb el debat de la interpellació que hi dona lloc. En aquell debat, si va quedar una cosa clara, és que no existeix actualment cap pla del Consell Executiu de construcció de noves presons; millor dit : sí que existeix un pla, que se'n diu pla indicatiu, però que no s'ha complert i que, a més a més, està desfasat. Com deia el mateix Conseller de Justícia, el fet que sigui un pla indicatiu excusa o justifica, al seu entendre, el fet que no s'hagi complert o que estigui desfasat. Per tant, no hi ha pla i, si no hi ha pla, doncs, el més convenient, el més congruent, el més coherent és que es presenti un pla.

I per què la necessitat d'un pla? Bé, jo crec que hi ha dues raons fonamentals. La primera, la necessitat de les noves presons. No m'hi estendré molt, en aquest argument, perquè crec que des de l'any 1980 que n'estem parlant, però en el Plenari anterior a aquest el Síndic de Greuges va presentar també, en el seu Informe, una referència bastant extensa a la situació de les presons, que qualificava de situació intolerable. Els diputats de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana d'aquest

Parlament estem visitant també els diversos centres : encara no hem emès cap informe, però joestic segur que, quan s'elaborin els informes corresponents, tots els grups parlamentaris estaran d'acord també a qualificar la situació actual dels centres penitenciaris existents d'intolerable.

Però hi ha un altre argument molt important perquè el Consell Executiu presenti un pla, i és que la construcció de les noves presons requereix una inversió molt important. Es calcula al voltant de deu milions de pessetes per plaça, la inversió que cal fer; per tant, fent un càlcul aritmètic molt senzill, estem parlant d'una inversió de quaranta mil a cinquanta mil milions de pessetes, quantitat molt important, que, lògicament, s'ha de planificar en el temps. D'aquí, doncs, la raó —potser la més principal de totes— perquè la construcció de les noves presons sigui fixada i sigui contemplada en un pla, però un pla concret, que reguli els terminis i que se sàpiga quina execució tindrà en el temps.

Jo voldria dir que, en redactar la nostra Moció, l'hem redactada amb una voluntat expressa que tots els grups parlamentaris de la Cambra li donin el seu suport, i em fixaré en tres punts perquè vostès s'adonin que ha estat aquesta la nostra voluntat.

Primer : no hem concretat els terminis d'execució. És a dir, el pla, nosaltres no diem que sigui quadriennal, quinquennal o que es faci en el transcurs de deu anys; això, ho deixem a l'arbitri del Consell Executiu perquè, d'acord amb les seves disponibilitats econòmiques i amb les seves prioritats, fixi el termini que cregui més convenient i que s'adeqüi més als seus pressupostos.

Deixem també obert el tema del finançament, que potser és el tema més important perquè es presenti o no es presenti un pla. És a dir, diem que, cada un dels establiments penitenciaris, es digui quina font de finançament tindrà; per tant, nosaltres no delimitem ni diem a priori quina ha de ser aquesta font : d'acord amb les atribucions que té la Generalitat i d'acord amb les condicions pressupostàries en què es pugui aprovar el Consell Executiu, que sigui el mateix Consell Executiu que determini, cada un d'aquests centres penitenciaris, quin finançament ha de tenir i qui ha de pagar aquest finançament.

I tercer aspecte que demostra la nostra voluntat que aquesta Moció sigui acceptada són el que podríem dir-ne les omissions, el que no hem posat. I, per exemple, no hem posat cap punt que parli de la poca diligència del Consell Executiu en el tema de la construcció de nous centres penitenciaris, i tindríem tota la raó de fer-ho, perquè des de l'any 1980 fins ara han passat set anys i, que jo sàpiga, encara no s'ha inaugurat cap centre penitenciaris. Recordo que, en el mes de maig de 1983, precisament en la mateixa Moció en què aquesta Cambra va aprovar que el Consell Executiu presentés el pla indicatiu, en el primer punt d'aquella Moció s'expressava que el Parlament de Catalunya constata la passivitat del Consell Executiu en aquest aspecte.

I jo pregunto —i em pregunto, i pregunto a tots vostès— : si en l'any 1983 aquesta Cambra expressava la passivitat del Consell Executiu, què no hauria d'expressar ara, quatre anys després, quan la situació és més o menys igual, similar, per què no s'ha avançat? Però, ho repeteixo, nosaltres no hem volgut posar cap punt d'aquest tipus per no condicionar el vot dels grups de la Cambra.

Nosaltres creiem que la responsabilitat de la situació actual és molt evident, però nosaltres no volem ara parlar d'aquesta

responsabilitat, sinó que el que volem és un pas endavant, construir aquests centres penitenciaris, perquè creiem que és una necessitat, per a la societat catalana, de fer-ho així.

És en aquest sentit, doncs, senyores i senyors diputats, que jo els demano el vot favorable a aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : A aquesta Moció ha estat presentada una esmena, del Grup parlamentari de Convergència i Unió; per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Ilustre Diputat senyor Orriols.

El Sr. ORRIOLS : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el nostre Grup s'ha vist obligat a presentar aquesta esmena en el sentit de reforçar la necessitat de cercar un acord amb l'Administració central sobre aquesta temàtica, perquè, malgrat les afirmacions de l'Ilustre company que m'ha precedit en l'ús de la paraula, no està clar, segons el redactat de la seva Moció, i fins i tot se'n podria deduir que la responsabilitat de creació de nous centres penitenciaris és exclusivament del Consell Executiu de la Generalitat. Nosaltres pensem que aquesta afirmació seria del tot inacceptable, ja que és un fet conegut que la inversió per a obra nova és una competència que es reservà el Govern central.

Tampoc està clar, de les paraules del senyor Oliart, que des de l'any 80, que diu que no s'ha inaugurat cap centre penitenciaris a Catalunya... És bo de recordar que els traspàs en matèria penitenciària van ser produïts el febrer de l'any 84; és a dir, en tot cas, també podríem constatar una passivitat, no només en la construcció, sinó en el traspàs, fins i tot, d'aquesta matèria, per part dels governs de l'Administració central que en aquells moments hi havia.

En aquesta situació, nosaltres considerem que una planificació com la que se'ns demana, amb temporalització concreta de les construccions i els seus canals de finançament, necessàriament ha de tenir un tractament global, de responsabilitat conjunta, però en el qual quedi ben clar, també, quina és la participació de l'Administració central en aquesta qüestió.

Dit això, crec que aquesta Moció, en el seu redactat actual, tampoc ve avalada per la virtut de l'oportunitat, si tenim en compte —i el senyor Diputat ho coneix— que en aquests moments s'estan desenvolupant unes converses entre el Departament de Justícia i el Govern socialista per tal de desbloquejar la situació existent quant a la construcció de nous centres.

És per això que nosaltres no podem obviar en una moció d'aquest tipus, d'aquestes característiques, les obligacions i responsabilitats del Govern central en el finançament d'un pla de noves construccions. I aquest finançament és molt necessari, perquè és una evidència que la situació penitenciària a Catalunya és molt greu —ja hi ha fet referència el senyor Oliart, en esmentar l'Informe del Síndic de Greuges—, i aquesta situació límit ha estat constantment afirmada i denunciada, també, tant pel nostre Grup com pel mateix Consell Executiu. N'és testimoni no només el *Diari de Sessions*, sinó les mateixes senyores diputades i senyors diputats que visiten aquests dies les presons de Catalunya, presons que no s'han amagat mai —cosa que tampoc passa a tot arreu, perquè la setmana passada podíem llegir a la premsa diària com el Grup Socialista al Senat derrotava la creació d'una comissió per investigar la situació penitenciària a la resta de l'Estat.

En funció, doncs, d'aquest ampli coneixement de la realitat,

repetidament s'han anat enumerant —i vostès les coneixen— les necessitats existents, per una banda, els criteris d'actuació —que, per altra banda, continuen essent plenament vigents— i els centres nous que s'han de construir. I, això que coneixen tots vostès, ho coneix també el Govern central, perquè han sovintejat els contactes i són diverses les comunicacions de la Conselleria de Justícia en aquest sentit.

Vostè mateix, senyor Oliart, reconeix, en la seva intervenció en la interpellació que ha donat peu a aquesta Moció, les obligacions del Govern de Madrid, quan afirma textualment : «I els centres que hagin de crear-se per increment de la població penitenciària corresponen a l'Administració central, i només els de substitució corresponen a la Generalitat».

Tot i això, és evident la preocupació del Consell Executiu en aquesta problemàtica, i és demostrada per les paraules del mateix Conseller quan deia que, per a centres nous, la Generalitat «haurà invertit més de 2.525 milions de pessetes en aquest exercici i només n'haurà rebut 2.066 milions».

I, dit això, permetin-me que faci referència també que el nou sistema de finançament no varia en res aquesta situació, en relació amb les obligacions de l'Administració central, perquè, essent Catalunya l'única comunitat autònoma que ha assumit els traspàs en matèria penitenciària, mai es va tenir en compte aquest fet per al càlcul en el Fons de Compensació Interterritorial. I, després dels últims acords, la circumstància que les comunitats autònomes puguin destinar lliurement el 25% del total d'aquest Fons, no modifica la responsabilitat en l'obra nova, tota vegada que la xifra global del mateix Fons no es veu incrementada en funció d'aquesta competència que —ho vull recordar— som els únics que gestionem en tota la resta de l'Estat espanyol. Creiem que, si això no fos així, es produiria una clara discriminació per a Catalunya respecte de les altres comunitats, pel sol fet d'haver assumit nosaltres el sostre competencial que ens imposava l'Estatut.

Jo penso que l'argumentació que aquest és un tema de prioritats, que si es gasta en altres coses també es pot fer en presons, no és gaire rigorosa, i m'explicaré. Si el Consell Executiu de la Generalitat ha de fer inversions en allò que correspon de ser sufragat per l'Administració que en té la competència, i ho ha de fer amb diners necessaris per cobrir les pròpies competències, no em negaran vostès que entrem en el terreny de la incongruència; però si, a més, hi afegim que les comunitats autònomes que no han volgut assumir aquest traspàs, tot i ser contemplat en els seus estatuts, a més reben les corresponents inversions del Govern central per a nous centres, jo crec que entrariem en el terreny de la irracionalitat.

És per aquest motiu que el nostre Grup parlamentari considera imprescindible continuar insistint en quelcom que creiem irrenunciable, i és l'exigència que el Govern central assumeixi les seves obligacions, perquè, com ha reconegut el Ministre de Justícia, aquest és un problema d'Estat i necessita adequacions globals.

Pensin si n'és, de necessari, senyores i senyors diputats, equilibrar la situació dels nostres interns respecte de la resta de l'Estat, que el dèficit de places a Catalunya és superior al de tota la resta de l'Estat, que allà xifren en 2.720 places, mentre que a Catalunya en són ja 3.000. D'aquí, la necessitat de l'elaboració d'un pla conjunt, assumint l'Estat les seves pròpies obligacions —no cal dir, senyores i senyors diputats, que, per a

aquest fi, altres grups parlamentaris d'aquesta Cambra hi poden ajudar molt.

L'Honorable Conseller Xicoy manifestava en el transcurs de la interpellació el convenciment que no hi pot haver una voluntat discriminatòria per part de Madrid en relació amb els interns que estan en els centres de Catalunya, que no voldran que siguin de pitjor condició que els que romanen en els altres centres de l'Estat. Per això, francament, veiem una llum en les noves converses que s'estan portant a terme amb el Ministeri de Justícia: veurem què donen de si, i amb l'esperança que siguin l'inici de la solució d'aquest greu problema, i també nosaltres hem dirigit l'esmena a reforçar aquesta necessitat, a reforçar aquesta esperança de cercar l'acord tot donant compte de les gestions realitzades en aquest mateix termini.

Per a nosaltres, senyores i senyors diputats, cau pel seu propi pes que, sense aquesta entesa per al compliment de les responsabilitats de cada Administració, no hi pot haver pla, i menys, un pla que concreti els terminis de construcció de nous centres penitenciaris.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Els representants dels grups que no han presentat esmenes, ni són, naturalment, el presentador de la Moció, poden intervenir, si ho volen. (Pausa.) L'Illustre Diputat senyor Alay té la paraula.

El Sr. ALAY: Senyor President, senyores i senyors diputats, no hi ha res més difícil que haver-se de pronunciar sobre una moció que es presenta i haver de votar després un text que encara no sabem quin serà exactament, perquè hi ha una esmena. Bé, de tota manera, amb el poc material que tinc respecte a això, doncs, intentaré de definir el que jo en penso, d'això.

Des d'aquesta tribuna he dit moltes vegades que, de la justícia, el que ens n'hem quedat és el més lleig, eh? No sé si va ser l'any 83 o el 84 -ho ha dit el senyor Orriols-, que s'havia fet la transferència... i és veritat, és llavors, que es va fer: potser no s'havia d'haver fet en aquelles condicions, sense la garantia que hi haguessin els diners necessaris, les transferències necessàries per part de Madrid, a fi i efecte de poder desenvolupar bé aquest traspàs d'una gestió, que és gestió segons l'Estatut, i, a més a més, es confirma que és una gestió que som l'única comunitat autònoma que l'ha agafat; és a dir, això vol dir que potser els altres han tingut més cura i han dit: «No, això no ho volem, perquè no hi ha prou garanties».

Bé, en aquest cas he de reconèixer que el text de la Moció que presenta el senyor Oliart, doncs, és respectuós, no es constata cap cosa mal feta, no es recriminen coses... Ara, el que passa és que, és clar, jo em trobo en una situació una mica delicada, tot i que, en fi, ja li dic per endavant que aquest text el votaré, el votarem, però la situació és delicada, perquè, quan retran compte (*remor de veus*)... que aquesta vegada sí que ho faran, retran comptes d'aquesta Moció, al cap de quatre mesos o abans, aleshores, és clar, diran: «Miri, aquí hi ha el pla de construcció d'aquests nous establiments penitenciaris i la font de finançament de cada un d'ells és la de Madrid i, si això, aquests diners ens arriben, es podran complir les característiques que diem i es podran complir també els terminis de construcció que nosaltres proposem». I, en fi, s'haurà acabat. Hauran retut comptes i, aleshores, no tindrem el goig de poder venir aquí a retreure'ls que no els han retut.

En tot cas, vull dir això, que, en fi, per l'única cosa que votarem a favor, perquè no sé encara com quedarà el text, però si fos el text de la Moció, és perquè, si més no, representará un exercici sa per part del Consell Executiu, del Departament de Justícia, d'elaborar un pla penitenciar que a la millor pot ser modèlic, i a la millor rep tant el suport d'aquesta Cambra que puguem, entre tots, fer una mica més de pressió a Madrid perquè també compleixi les seves obligacions. És a dir que l'esperit amb què nosaltres votarem favorablement és aquest: que es faci l'exercici i que es creï un bon pla i, a més a més, intentar d'obligar Madrid, amb el que calgui, que compleixi.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Alguna altra intervenció? (Pausa.) El senyor Pujol té la paraula.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, l'Illustre Diputat d'Esquerra Republicana ha fet una qualificació que, a nosaltres, ens passa una mica el mateix: és una Moció que, en principi, nosaltres li donarem suport, però no li donarem suport amb la suficient tranquil·litat amb què ens hauria agradat donar-l'hi, perquè entenem que, per un cantó, a la paraula «localització», entenc que el Grup Socialista, el Diputat senyor Oliart, li dona la significació que normalment té, que és on han d'estar aquests centres, i, en tres mesos, a mi em sembla que és molt difícil que el Consell Executiu pugui complir aquesta Moció, almenys quant a aquest punt.

Nosaltres abonarem la Moció, en primer lloc, perquè constatem que hi ha hagut un pla indicatiu aprovat pel Parlament de Catalunya, que l'Honorable Conseller de Justícia jo crec que va intentar, en la interpellació que ha donat suport a la substanciació d'aquesta Moció, que el volia convertir, no en un pla indicatiu, sinó en un pla orientatiu, de manera que l'orientació no és mai una qüestió que sigui de compliment. Nosaltres creiem que el pla indicatiu existia, que voler fer aquesta diferenciació no creiem que sigui oportú ni adient amb aquest cas, tota vegada que hi ha dos punts que, almenys, contradirien el que és una diferència entre pla indicatiu i pla orientatiu, en el sentit que, per un cantó, l'Honorable Conseller de Justícia, quan va prendre possessió del seu càrrec, en el si de la Comissió va assolir les dades que hi havia en el pla indicatiu —que després ell en diu orientatiu. Per consegüent, si assoleix el que condiona un pla indicatiu, vol dir que està disposat a complir o almenys complir el màxim possible que pugui, tretes les condicions que més endavant ho facin impossible.

Per consegüent, pel fet que l'Honorable Conseller s'hagués reafirmat en aquesta posició —i nosaltres entenem que un pla indicatiu que ha passat pel Ple d'aquest Parlament, per un altre cantó, ja dona una obligatorietat de compliment—, entenem que la Moció respon, almenys, a una filosofia que sí que hem de recolzar, i l'hem de recolzar perquè el que passa aquí o el que creiem que ha passat és que hi ha hagut un canvi de política; un canvi de política de la Conselleria, perquè un problema tan greu com és la construcció de nous centres penitenciaris no pot continuar basant-se en el fet que hi hagi un finançament, que vingui, o no, del Pressupost General de l'Estat. Per què? Perquè hi ha altres departaments..., el Conseller de Comerç i Turisme, el senyor Molins, aquesta tarda ens deia que del finançament general de l'Estat vénen 84 milions i, en canvi, el Pressupost del Consell Executiu de la Generalitat hi dedica

1.200 milions de pessetes. Què vol dir això? Doncs, vol dir que solament pensem invertir en nous centres penitenciaris o, almenys, en la substitució dels centres que sí que depenen del Consell Executiu. Uns diners que no estan en funció d'unes prioritats polítiques; el Consell Executiu ha reconegut que aquest és un problema gravíssim i que, consegüentment, s'ha de solucionar, de la mateixa manera que la Conselleria d'Obres Públiques, doncs, pot fer carreteres, que potser estan per damunt de les possibilitats del mateix pressupost de la Generalitat. Entenem que si no hi ha aquestes prioritats polítiques, doncs, forçosament no se solucionarà el problema.

La prova que no se solucionarà el problema és que l'Honorable Conseller de Justícia ja va reconèixer que la presó Model tardarà molt de temps a desaparèixer. I per què? Doncs, perquè les solucions que estem donant amb nous centres penitenciaris cobreixen, únicament i exclusivament, l'augment d'empresonats que hi ha a Catalunya en funció de les noves disposicions que s'han fet provinents del Consell Executiu. O sigui que, en una paraula, 2.300 empresonats que hi ha a la presó Model continuaran sempre igual si el que solucionem és, únicament i exclusivament, l'augment de la població penitenciària.

Per aquest motiu, perquè creiem que el Consell Executiu ha de prendre algunes mesures i ha d'entendre, d'una vegada, que això és un tema de prioritats polítiques, que, com sigui, s'ha de solucionar —vinguin o no vinguin els diners del Pressupost General de l'Estat—, nosaltres recolzarem aquesta Moció, fent l'excepció que ens hauria agradat que la paraula «localització» no estigués en aquesta Moció.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara jo pregaria al senyor Oliart que ens digui la seva posició respecte a l'esmena.

El Sr. OLIART : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, per posicionar-me respecte a l'esmena que ha presentat Convergència i Unió. Però abans demano a la Presidència que em permeti aclarir un dubte al representant, el senyor Simó Pujol, dient-li que el concepte «localització» no és en tant que localització concreta, en el lloc exacte on ha d'anar cadascuna d'aquestes presons, sinó que és un terme més general, de localització comarcal. Creiem, indubtablement, que en tres mesos el Consell Executiu mai no tindria el temps suficient ni tampoc podria fer l'esforç polític que requereix un tema tan delicat com aquest.

Aleshores, i d'acord amb aquesta esmena que acaba de presentar Convergència i Unió, jo he de dir d'entrada que, en la seva totalitat, el Grup Socialista no la pot admetre, però sí una part d'aquesta esmena i intentaré explicar per què i quina és aquesta part, encara que en el moment de transcriure-la ja he fet un redactat; probablement no és com la presentava el Grup de Convergència i Unió, perquè això ho fa molt difícil, però sí que s'afegeix a la filosofia d'una part de l'esmena que acaba de presentar Convergència i Unió.

Nosaltres no podem, de cap de les maneres, acceptar la globalitat, la totalitat de l'esmena, perquè seria reconèixer que el pla l'ha de fer també l'Administració central, i nosaltres creiem que aquesta és una facultat de la Generalitat, del Consell Executiu, que és qui ha de decidir aquests emplaçaments, qui ha de decidir si la presó Model ha de continuar com està o s'ha de substituir, qui ha de decidir si la presó de Girona o la

presó de Figueres o la presó de Tarragona han de subsistir tal com estan o han de buscar-se presons que les substitueixin, i que això, que aquesta és una facultat indeclinable, i, lògicament, nosaltres no podem estar d'acord que es faci —i perdoni una redundància— un acord amb Madrid en el tema del pla global.

Ara, una altra cosa és el tema del finançament, i jo penso que aquí també val la pena que jo faci uns aclariments per veure si entre tots podem aproximar-nos a tenir una mica de claredat sobre aquest tema, perquè penso que és un tema que fins ara ha estat sempre dins d'una ambigüitat, d'una cortina que ha tapat realment el que és el tema del finançament de les presons.

És cert que fins a la fórmula del finançament autonòmic del mes de novembre era molt clar que l'obra de substitució era competència de la Generalitat i l'obra nova era competència de l'Administració central. Però, a partir d'aquesta nova fórmula i en donar-se el fet que el 25% del Fons de Compensació Interterritorial és de lliure disposició, quant a la seva finalitat inversora, hi ha qui creu que a partir d'aquest moment és la Generalitat la que ha de prioritzar, d'acord amb els seus pressupostos, i ha de decidir si fa més carreteres, si fa més escoles o fa més presons.

Ara bé, nosaltres considerem que més enllà de les facultats purament financeres del problema, del tema, de la qüestió, del problema dels centres penitenciaris, hi ha un problema polític. És un problema que l'Administració central s'ha de fer també ressò d'aquest problema, perquè lògicament el sistema penitenciari afecta tot l'Estat, no solament Catalunya, i estic d'acord que en aquest moment hi podria haver un greuge comparatiu —no busquem responsabilitats— en el fet que les presons de Catalunya són més deficientes, estan en unes condicions bastant més deplorables que la resta de les presons de l'Estat. I nosaltres creiem que en aquest sentit l'Administració ho ha de veure, això, i que, fent abstracció de qui sigui la responsabilitat, ha de treballar perquè realment els centres penitenciaris de Catalunya, doncs, tinguin la categoria, tinguin la qualitat i estiguin a l'altura de les circumstàncies.

Jo vull dir que el Grup Socialista, en aquest sentit, donarà tot el suport, l'està donant i el donarà, sigui quin sigui el resultat de la votació d'aquesta Moció, per tal que s'arribi a aquest acord amb l'Administració central, i això el diputat representant de Convergència i Unió sap que ho estem fent i sap que també nosaltres ho continuarem fent.

Doncs, hi ha aquesta necessitat i, per tant, nosaltres hem recollit una part del tema aquest del finançament que jo llegiré, quant a l'afegitó que fem a la nostra Moció. Dono per llegida la Moció nostra i, aleshores, fem un afegitó que diu : «En relació amb les previsions que puguin afectar competències de l'Administració de l'Estat, el pla expressarà els acords que s'hagin pogut establir amb el Govern central.»

Jo crec que aquesta fórmula és suficientment flexible i no condiona, de cap de les maneres, el pla que pugui presentar Convergència i Unió. Jo penso que amb aquesta fórmula el Grup de Convergència i Unió pot donar suport a la Moció tal com nosaltres la presentem i penso, també, que, si no ho fa així, està demostrant que no té interès a presentar un pla de presons a aquest Parlament; que vol desviar les responsabilitats d'aquest pacte, i que vol també sostreure's al control legítim

del poble de Catalunya, que es fa a través, precisament, d'aquesta Cambra que el representa.

Jo voldria dir, per acabar, i abans de donar aquest full a la Mesa perquè sigui sotmès a votació, que hi ha un proverbi indi que diu que : «el camí més curt és aquell que emprenen els homes quan uns volen anar a l'encontre dels altres.» Nosaltres estem en aquest camí i hem donat uns passos, i espero que el Grup de Convergència i Unió l'hagi donat també.

I, per acabar, agrair als grups que han expressat aquí el suport que donaran a la nostra Moció.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; moltes gràcies, senyor President, i li entrego aquest text que és el que nosaltres sollicitem que es sotmeti a votació.

El Sr. PRESIDENT : Prego a l'Illustre senyor Secretari que llegeixi el text aquest que acaba de ser lliurat pel senyor Oliart.

El Sr. SECRETARI PRIMER : «El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a presentar a aquesta Cambra, en el termini de tres mesos, un pla de construcció de nous establiments penitenciaris per a Catalunya a partir de la situació actual, que contempli la localització, les característiques, els terminis de construcció i les fonts de finançament de cada un d'ells.

»En relació amb les previsions que puguin afectar competències de l'Administració de l'Estat, el pla expressarà els acords que s'hagin pogut establir amb el Govern central.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara a sotmetre aquesta Moció a votació en la manera que es cregui convenient, quant a la separació.

El Sr. ALAY : Senyor President, jo demanaria votació separada del primer paràgraf i del segon.

El Sr. PRESIDENT : Bé, la Presidència ha d'observar que ja s'han repartit unes notes de correcció lingüística, relatives a aquesta Moció, i també demana excuses per no haver fet aquesta observació també respecte a la Moció anterior. Se suposa que el Ple assumeix aquestes correccions.

Bé, doncs, anem a posar a votació ... *(Pausa. L'l. Sr. Oliart s'aixeca per parlar.)*

El Sr. OLIART : És que anava a dir que no estàvem d'acord amb això de «reguli», que substitueix «contempli», perquè creiem que són dos conceptes completament diferents.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a sotmetre a votació, doncs, aquesta nova redacció de la Moció.

Els qui siguin favorables al primer paràgraf d'aquesta Moció, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest paràgraf ha estat rebutjat per 29 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció.

Ara anem a sotmetre a votació el segon paràgraf.

Els qui siguin favorables a aquest segon paràgraf, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest segon paràgraf ha estat rebutjat per 25 vots a favor, 55 en contra i 4 abstencions.

Hem acabat aquesta Moció i sembla que és aconsellable de suspendre la sessió per reprendre-la demà a les deu del matí.

Se suspèn la sessió.

(Són les vuit del vespre.)

MANUAL PARLAMENTARI

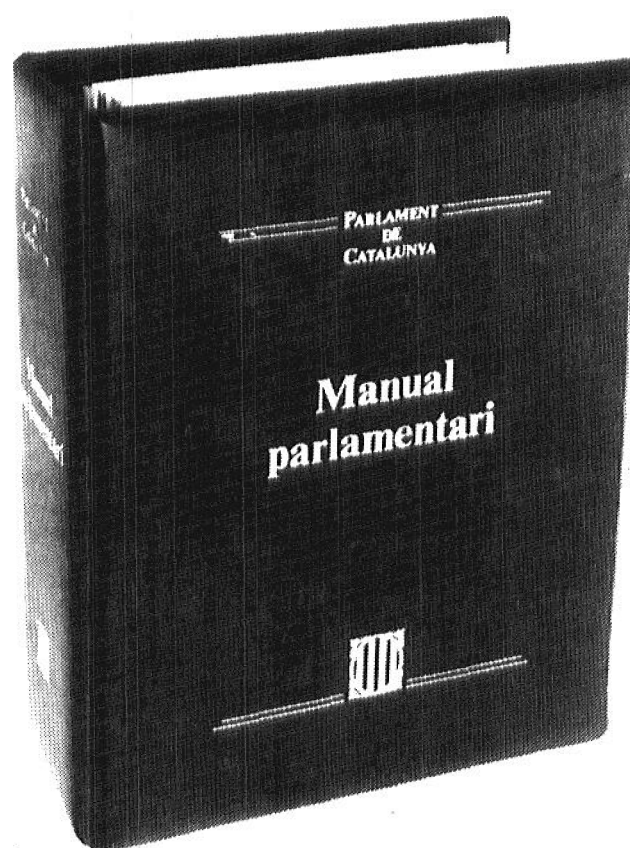
Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm

Collecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

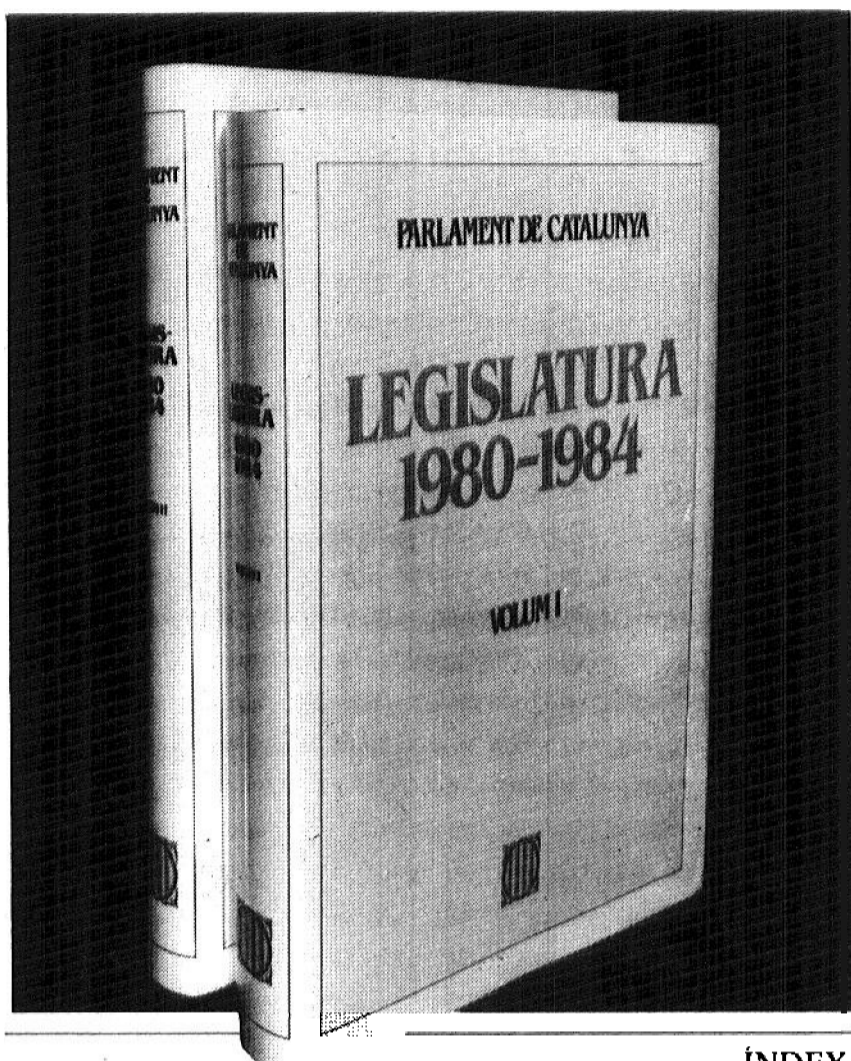
SECCIONS

- A. Normes bàsiques
 - A.1 Constitució Espanyola
 - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - B.1 Resultats Electorals
 - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
 - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
 - C.1 El Ple del Parlament
 - C.2 El President i la Mesa del Parlament
 - C.3 Junta de Portaveus
 - C.4 Diputació Permanent
 - C.5 Comissions Parlamentàries
 - C.5/1 Comissions permanents legislatives
 - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
 - C.5/3 Comissions de legislatura
 - C.5/4 Comissions creades per llei
 - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
 - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
 - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
 - D.5 Gabinet de Presidència
 - D.6 Oficialia Major del Parlament
 - D.7 Serveis Generals
 - D.8 Servei d'Oïdoria de Comptes i Caixa
- E. El treball parlamentari
 - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - E.2 Índex de Tramitacions
 - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- F. Directori institucional
 - F.1 Generalitat de Catalunya
 - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
 - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - F.4 Altres Institucions de Catalunya
 - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
 - F.6 Parlaments i Governes Autònoms
 - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1. ^a actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

LEGISLATURA 1980 - 1984

Publicacions del Parlament de Catalunya
Barcelona, 1986.

2 volums.

1.006 pàgines.

ISBN 84-505-4739-3, obra completa

Preu : 3.500 PTA

Obra que resumeix el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1980-1984. Conté les dades biogràfiques i parlamentàries dels diputats, la composició i el treball del Parlament, el text de les lleis, les resolucions i les resolucions aprovades, amb la referència detallada de llur tramitament i de totes les altres tramitacions : interpellacions, preguntes

Aquesta obra ha estat concebuda justament per poder consultar en la major part dels casos, la consulta a les col·leccions *lletí Oficial* i del *Diari de Sessions*. Només caldrà referenciar quan es voldrà conèixer el contingut concret d'un dia de tràmit o d'una intervenció parlamentària.

L'obra conté, al final, un índex analític que classifica les tramitacions parlamentàries amb la referència a l'epígraf on poden ser localitzades.

ÍNDEX DE SECCIONS

I. ELS DIPUTATS I ELS GRUPS

- a) Resultats electorals
- b) Els Diputats de la primera legislatura
- c) Els Grups parlamentaris

II. ELS ÒRGANS DE LA CAMBRA

- a) El Ple del Parlament
 - a.1) Dades generals
 - a.2) Treball del Ple per sessions
- b) El President i la Mesa del Parlament
 - b.1) El President del Parlament
 - b.2) La Mesa del Parlament
- c) La Junta de Portaveus
- d) La Diputació Permanent
- e) Les Comissions parlamentàries
 - e.1) Dades generals
 - e.2) Comissions provisionals
 - e.3) Comissions permanents legislatives
 - e.4) Comissions permanents no legislatives
 - e.5) Comissions de legislatura
 - e.6) Comissions creades per Llei
 - e.7) Comissions d'investigació

III. L'AUTONOMIA DEL PARLAMENT

- a) Autonomia reglamentària
 - a.1) Normes provisionals
 - a.2) El Reglament
 - a.3) Modificacions al Reglament
 - a.4) Acords interpretatius i normes supletòries del Reglament
- b) Autonomia administrativa
- c) Autonomia pressupostària
 - c.1) Pressupostos
 - c.2) Diputats interventors
 - c.3) Liquidació dels Pressupostos

IV. LA FUNCIÓ LEGISLATIVA

- a) Dades generals
- b) Lleis aprovades
- c) Projectes i Proposicions de Llei retirats, de rebutjats

V. LA FUNCIÓ D'IMPULS DE L'ACCIÓ POLITICA I DE CONTROL DEL GOVERN

- a) Elecció de President de la Generalitat
- b) Mocions de censura i qüestions de confiança
- c) Resolucions
 - c.1) Dades generals
 - c.2) Resolucions aprovades
- d) Mocions
 - d.1) Dades generals
 - d.2) Mocions aprovades
- e) Interpellacions
- f) Preguntes
- g) Tramitacions retirades, decaigudes o rebutjades

VI. ALTRES FUNCIONS

- a) Funció electiva
- b) Iniciatives davant les Corts Generals i el Govern de l'Estat
- c) Actuacions davant el Tribunal Constitució

VII. ALTRES ACTIVITATS I RÈGIM INTERIOR

- a) Altres activitats del Parlament
- b) Règim interior del Parlament

VIII. ÍNDEX ANALÍTIC

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

ció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les còpies produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

Adreça, núm.

Telèfon població

Codi postal

Desitja subscriure's al DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
 BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

En l'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes
(gir/xec al portador)

....., de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona